6 - 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2020 · ΤΕΥΧΟΣ 733 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

No1 FREE PRESS ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ (στοιχεία Focus Bari 2019)

Μιλούν

Στέφανος Πατάκης
Γιώργος Κωνσταντίνου
Αλέξανδρος Ευκλείδης
Jean Michel Bernard
Νικήτας Κλιντ
Locomondo
Δημήτρης Λιλής
Ηλίας Μπόγδανος
Στέφανος Μουαγκιέ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Παγκράτι και πέρις

Της **Νενέλας Γεωργελέ**

ΜΗΝ ΨΑΧΝΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΙΑ ΓΩΝΙΑ
ΓΙΑΤΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΤΡΟΓΓΥΛΟ

EXTREME LOADED ΜΠΙΦΤΕΚΙ

ΓΕΜΙΣΤΟ ΜΕ CHEDDAR

NEO

GOODY'S®
BURGER HOUSE

DELIVERY

18365 ★ goodysapp ★ goodysdelivery.gr

ATHENS VOICES

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ★

Μεσήλικες κυρίες κουβεντιάζουν σε στάση λεωφορείου:

-Έρχονται τα Πακιστάνια στην Ελλάδα και θέλουν να διώξουν τους Έλληνες.

Πετάγεται ένας παππούς:

-Οι Έλληνες δεν κάνουν παιδιά, γι' αυτό τα λες αυτά. Έχουν άλλα στο κεφάλι τους...

...Συνεχίζει άλλη κυρία, από δίπλα:

-Εμένα που με βλέπεις έδωσα 800 χιλιάδες ευρώ για να σπουδάσω τα παιδιά μου γιατρούς και δικηγόρους στο Μαϊάμι, αλλά θα έρθουν ΕΔΩ να κάνουν παιδιά.

-Γιατί, στο Μαϊάμι δεν πηδάνε;

της απαντάει ο παππούς.

(Τρίτη πρωί, στάση Τερψιθέα, Πειραιάς)

Μαμά με το πεντάχρονο κοριτσάκι της περπατούν στον δρόμο. Το κοριτσάκι πηδάει και γενικά λυσσάει και η μαμά του του λέει εκνευρισμένη:

«Δεν είπαμε ότι θα σε πάω στο πάρκο αλλά θα είσαι φρόνιμη;»

«Δεν φτάσαμε ακόμα στο πάρκο!»

απαντάει το κοριτσάκι...

«Καλά σου λέει»

πετάγεται και ένας περαστικός παππούς

(Καισαριανή, Σάββατο πρωί)

Μπαμπάς με 7χρονο γιο, περπατώντας:

«Μπαμπά, συνέχεια πεινάω. Πρέπει να με πας σε ένα γιατρό».

(Καλλιδρομίου, Πέμπτη μεσημέρι)

«NOBODY PLAYS WITH MY FOOD!»

(Εξαλλη γυναικεία φωνή που ακούγεται από κουζινάκι εταιρείας. Κέντρο Αθήνας, Δευτέρα απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

➜ *panikoval500@gmail.com*

Η αγαπημένη στήλη **Athens Voices** στα ηχεία και τα ακουστικά σας. Οι φωνές της Αθήνας, όσα κρυφακούει ο Πάννης Νένες στο δρόμο, στο Μετρό, στο γραφείο, σε γνωστά, πολυσύχναστα μέρη αλλά και απίθανα σημεία, κάθε μέρα στο **Athens Voice Radio 102.5**

Άγιος Δημήτριος

Της **ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ**

Είναι Πέμπτη πρωί. Βρίσκομαι στην ουρά για να επαναφορτίσω την κάρτα μου στον σταθμό Αγίου Δημητρίου. Ο κύριος μπροστά μου καθυστερεί και έχω αρχίσει και εκνευρίζομαι. Φαίνεται να χρησιμοποιεί το μηχάνημα για πρώτη φορά. Τα χέρια του τρέμουν. Του πέφτει ένα 20λεπτο. Σκύβω να το πιάσω και έτσι όπως του το δίνω, τον ρωτάω εάν χρειάζεται βοήθεια. «Δεν είμαι κουλός, ούτε ανήμπορος» μου λέει απότομα, «τόσο πολύ βιάζεστε όλοι πια;» Δεν ήξερα τι να απαντήσω χωρίς να τσακωθώ οπότε δεν είπα τίποτα. Πήρε το εισιτήριό του και έφυγε.

Λίγα λεπτά αργότερα μπήκα στο τρένο και άρχισα να διασχίζω τα βαγόνια ψάχνοντας μια κενή θέση. Φτάνοντας στη Δάφνη άκουσα τη φωνή του ξανά. Μιλούσε στο τηλέφωνο και ήταν ακόμα πιο εκνευρισμένος από πριν. «Δυο χρόνια στο λέω και με γράφεις στα παλιά σου τα παπούτσια. Έπρεπε να στο πει αυτό το σαχλοκούδουνο για να το πιστέψεις. Τι σχέση έχει ότι δεν τον συμπάθησα ποτέ; Εγώ τον παντρεύτηκα; Εσύ τον διάλεξες. Δεν σου είπε κανείς να τον πάρεις. Σου φώναζα τότε φύγε, έλα πίσω σπίτι σου και θα τη βρούμε την άκρη! Τίποτα εσύ... εκεί! Ξεροκέφαλη σαν τη μάνα σου. Εκείνη φταίει όμως... Έλα! Φωτεινή; Μ' ακούς; Την τεχνολογία μου μέσα».

'Ημασταν και πάλι βυθισμένοι στο σκοτάδι μεταξύ σταθμών. Πάντα αναρωτιόμουν πώς θα ήταν να σταμάταγε το τρένο εδώ, στο μεταίχμιο. Και αν ήμασταν ακριβώς στη μέση προς τα πού θα πηγαίναμε; Μπρος, ή πίσω; Γιατί όμως να θες να πας πίσω;

«Πάλι εσύ εδώ;» μου λέει με το που με εντοπίζει, και εκείνη την ώρα θόλωσα. «Ναι, πείτε μου ότι σας ακολουθώ κιόλας! Να ζητήσω και συγγνώμη που προσφέρθηκα πριν να σας βοηθήσω; Να κατέβω να πάρω το επόμενο τρένο;» Τον είδα να αλλάζει ύφος σε κλάσματα δευτερολέπτου, όντας προφανώς απροετοίμαστος για την αντίδρασή μου. «Βρε κορίτσι μου... τι να πω... δεν ήθελα. Παραφέρθηκα. Έχεις δίκιο». Ήταν σαστισμένος. «Συγχώρα με» συνέχισε, «αλλά με πετυχαίνεις σε μία απ' τις χειρότερες μέρες της ζωής μου». Έκανε μια παύση. Αισθάνθηκα άθλια. Κοίταξα κάτω σαν να μη θυμόμουν τι παπούτσια είχα βάλει.

«Πες μου, είσαι παντρεμένη;» μου λέει μετά από λίγο. Με ξάφνιασε η ερώτησή του. «Όχι», του απαντάω διστακτικά. Δεν μπορούσα να καταλάβω πού το πάει και γιατί συνέχιζε την ήδη προβληματική μας επικοινωνία. «Άρα χαρούμενη, ή αν κρίνω από την ηλικία σου, έξυπνη». «Και τα δύο αποκλείεται;» ρωτάω, έχοντας αρχίσει λίγο να καταλαβαίνω. «Οι έξυπνοι άνθρωποι σπάνια είναι χαρούμενοι» μου λέει με ένα ύφος σαν να του τα είχε πει αυτά τα λόγια κάποτε ένας σοφός. Με την άκρη του ματιού μου είδα ότι η κοπέλα που στεκόταν πιο κοντά μάς κοιτούσε περίεργα. Πριν προλάβω να κάνω έξυπνο comeback, χτυπάει το τηλέφωνό του. Είμαι πια αρκετά κοντά για να ακούσω από την άλλη άκρη της γραμμής μια κοπέλα να κλαίει με λυγμούς.

«Μπαμπά, πρέπει να με βοηθήσεις, σε παρακαλώ». «Α, τώρα με παρακαλάς, όταν μας έδιωξε αυτός ο αλήτης από το σπίτι πέρυσι είχες πιει το αμίλητο νερό. Άκου να δεις, κορίτσι μου...». Η γραμμή κόπηκε ξανά και ο κύριος με το μπλε πουκάμισο και τα τρεμάμενα χέρια κοιτούσε το κινητό του σχεδόν πτττημένος. Αφού το έκλεισε τελείως, το έσφιξε στο χέρι του και έκανε ένα βήμα προς την πόρτα. Ομολογώ δεν ήταν η στάση μου, αλλά έπρεπε να δω πού πάει. Κατέβηκα μαζί του και τον ακολούθησα όσο πιο διακριτικά μπορούσα μέχρι έξω. Κάτι μας έμαθαν τόσες σειρές και ταινίες. Το κάψιμο με Netflix έπιασε επιτέλους τόπο.

Πάντα αναρωτιόμουν πώς θα ήταν να σταμάταγε το τρένο εδώ, στο μεταίχμιο. Και αν ήμασταν ακριβώς στη μέση προς τα πού θα πηγαίναμε; Μπρος, ή πίσω; Γιατί όμως να θες να πας πίσω;

Ανεβαίνοντας τις κυλιόμενες σκάλες είδα μια κοπέλα έγκυο που φορούσε ένα φόρεμα και την ποδιά μιας καφετέριας να τον περιμένει. «Α ρε Φωτεινή» της είπε και εξέπνευσε βαριά ενώ τύλιξε τα χέρια του γύρω της, «αχ ρε κορίτσι μου...η μάνα σου ήρθε;» «Δεν απαντάει στο τηλέφωνο, μπαμπά, δεν ξέρω τι να κάνω». Η πρώτη σκέψη ήταν να σκύψω το κεφάλι προς αποφυγή τρίτου και μοιραίου τετ-α-τετ και να φύγω σιωπηλά και ανεπαίσθητα. Φτάνοντας όμως στην κορυφή της σκάλας, η γλώσσα μου υπήρξε πιο γρήγορη από τη σκέψη μου. «Να τον προσέχεις τον πατέρα σου» είπα στη Φωτεινή, και ενώ τα γεμάτα απορία και δάκρυα μάτια της έψαχναν να καταλάβουν ποια είμαι, ο πατέρας της με κοίταξε γνέφοντας καταφατικά. ●

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Συντσιρμάς

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης Δήμητρα Γκρους

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης
Αρχισυντάκτες Γιάννης Τσάκαλος, Έρρικα Ρούσσου

Συντακτική ομάδα: Ν. Αμανίτης, Ν. Αργυροπούλου, Μ. Βελέντζας, Ντ. Βλαχοπούλου, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Α. Γκόρου, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καΐμάκης, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Μ. Κοντοβά, Ε. Κυριακίδου, Μ. Μαρμαρά, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Γ. Νένες, Μ. Νομικός, Ευτ. Παλλήκαρης, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Ν. Παπαηλιού, Γ. Παυριανός, Κ. Περρή, Μ. Προβατάς, Κ.Ρήγος, Ν. Σταμάτη, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Ευ. Τσαβδάρη, Σ. Τσιτσόπουλος, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Β. Γκογκτζιλάς, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάτσης

Advertising Manager Πέπη Κράλιοβιτς

Digital Advertising Director Εύα Βαγγέλη

Direct Market Στεφανία Μουστάκη, Βασίλης Ζαφειρούλης, Κρύστα Φωτεινοπούλου
Υποδοχή Διαφήμισης Νίκη Σκαμάγκα
marketing@athensvoice.gr
Digital Advertorial Coordinator Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr
Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη, Μαρία Καραχοντζίτη, Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση
Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369
fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Athens Voice Radio 102.5: 210 3648. 213
Αγγελίες: 210 3617. 369
Λογιστήριο: 210 3617. 170

www.athensvoice.gr
Αν δεν βρίσκετε την Α.Ν. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS voice

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΑΝΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Εθνική Λυρική Σκηνή

Greek National Opera

2019/20
80 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΣ

Οπερέτα στα ελληνικά

7, 8, 9, 16, 19, 22, 23 · ΦΕΒ · 2020 5 · ΜΑΡ · 2020

ΑΙΘΟΥΣΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΥΡΙΚΗΣ ΣΚΗΝΗΣ – ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

Μουσική διεύθυνση: **Γιώργος Ζιάβρας** • Σκηνοθεσία: **Αλέξανδρος Ευκλείδης** • Συνεργάτιδα σκηνοθέτρια: **Αγγέλα-Κλεοπάτρα Σαρόγλου** Μετάφραση ποιητικού κειμένου: **Δημήτρης Δημόπουλος** • Σκηνικά: **Σωτήρης Στέλιος** • Κοστούμια: **Αλεξία Θεοδωράκη** • Χορογραφία: **Μαρία Κουσουνή** • Φωτισμοί: **Μελίνα Μάσχα** • Διεύθυνση χορωδίας: **Αγαθάγγελος Γεωργακάτος** | Γκάμπριελ φον Άιζενσταϊν: **Δημήτρης Πακσόγλου** (19, 22, 23/2 & 5/3), **Γιάννης Καλύβας** (7, 9/2), **Νίκος Κοτενίδης** (8, 16/2) • Ροζαλίντα: **Ελένη Καλένος** (7, 9, 23/2 & 5/3), **Άννα Στυλιανάκη** (8, 16, 19, 22/2) • Αντέλα: **Βασιλική Καραγιάννη** (7, 9, 23/2 & 5/3), **Μαριλένα Στριφτόμπολα** (8, 16, 19, 22/2) • Άλφρεντ: **Βασίλης Καβάγιας** (7, 8, 9/2 & 5/3), **Χρήστος Κεχρής** (16, 19, 22, 23/2) • Πρίγκιπας Ορλόφσκι: **Άρτεμις Μπόγρη** (7, 9, 23/2 & 5/3), **Ταξιαρχούλα Κανάτη** (8, 16, 19, 22/2) | Με την **Ορχήστρα**, τη **Χορωδία**, **Μονωδούς** και **σπουδαστές** της **Ανώτερης Επαγγελματικής Σχολής Χορού** της **ΕΛΣ**

Ώρα έναρξης 20.00 (Κυριακές 18.30 / Στις 5/3 στις 19.00)
Εισιτήρια από 15€ • Προπώληση: 213 0885 700

nationalopera.gr, ticketservices.gr, tickets.public.gr

STAVROS NIARCHOS FOUNDATION CULTURAL CENTER
ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ

ΜΕΓΑΣ ΔΩΡΗΤΗΣ ΕΛΣ / ΔΩΡΗΤΗΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΙΣΝ/SNF
ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΑΡΧΟΣ
STAVROS NIARCHOS FOUNDATION

ΧΟΡΗΓΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ
AEGEAN

CREATIVE PARTNER
ZEUS·ΔΙΟΝΕ

ΠΑΓΙΟΙ ΧΟΡΗΓΟΙ
Eurolife ERB INSURANCE GROUP

TECHNOLOGY PARTNER
CENTIVA

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ
INGLOT
L'ORÉAL

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ελαφρότητα της κερκίδας και η οπαδοποίηση της πολιτικής ζωής

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Προς τα τέλη της περασμένης εβδομάδας ζήσαμε, ενδεχομένως χωρίς να το συνειδητοποιήσουμε, την απόλυτη παράνοια του νεοελληνικού πολιτικού συστήματος, όπου την ώρα που οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις τεστάριζαν και αξιολογούσαν τις αντιδράσεις της ελληνικής αμυντικής μηχανής, στη Βουλή ψήφιζαν οι βουλευτές περί της τροπολογίας για τις ποινές στο ποδόσφαιρο.Ήταν προφανές πως η κυβέρνηση δεν κινδύνεψε ούτε από την προβληματική διαχείριση του Μεταναστευτικού, όπως θα ανέμενε κάποιος, ούτε από τις κινήσεις της στα ελληνοτουρκικά. Η κυβέρνηση κινητοποιήθηκε, και μάλιστα εσπευσμένως, όταν αντελήφθη πως η εγκληματική ανικανότητα ενός στελέχους της έθεσε τη χώρα σε τροχιά σύγκρουσης των ολιγαρχών οι οποίοι ελέω συστήματος ελέγχουν βασικούς τομείς της οικονομίας, πολλά ΜΜΕ, το ποδόσφαιρο, ενδεχομένως και τμήμα του μηχανισμού απονομής της Δικαιοσύνης, όπως καταγγέλλεται αλλά ποτέ δεν ερευνάται αποτελεσματικά και σε βάθος.

Είναι φανερό πως ο πρωθυπουργός ενήργησε πυροσβεστικά προκειμένου να αποτρέψει σοβαρότερες βλάβες στο σύστημα διακυβέρνησης. Είναι επίσης φανερό πως οι ολιγάρχες που κινούνται στη σκιά του θεσμικού υποκόσμου επιλέγουν τις εμπρηστικές παρεμβάσεις παρά τις ασκήσεις πολιτικής πυρόσβεσης ενός προβληματισμένου, αν όχι ανήμπορου Μαξίμου, μπροστά στο απίστευτο ταλέντο ενός πολιτικά «πυρομανούς» Λευτέρη Αυγενάκη. Τελικά η τροπολογία δεν λειτούργησε κατευναστικά διότι τα αντίπαλα στρατόπεδα επέλεξαν εξ αρχής τις πολεμικές ιαχές. Άλλωστε οι μηχανισμοί αυτοί γνωρίζουν πως για να επιβάλεις μέτρα και στρατηγικές που παραπέμπουν στη λογική του Θατσερισμού, πρέπει οι πολιτικοί διαχειριστές να διαθέτουν στοιχεία που παραπέμπουν στη Μάργκαρετ Θάτσερ, αν ευελπιστούν να τη μιμηθούν. Έτσι δεν φοβούνται ούτε και πτοούνται. Θα διεκδικήσουν ως ολιγάρχες όλο και περισσότερο μερίδιο ελέγχου σε τομείς που τους ενδιαφέρουν. Για να το πετύχουν, θέτουν σε ιδιότυπη ομηρία μεγάλα σύνολα της ελληνικής κοινωνίας που λειτουργούν ταυτόχρονα ως δεξαμενές ψηφοφόρων και ως οπαδικοί στρατοί. Το πολιτικό σύστημα υποκλίνεται και επιχειρεί να διαδραματίσει ρόλο τροχονόμου. Για να διασφαλίζεται μία εύρυθμη «κυκλοφορία συμφερόντων». Ούτε αυτό δεν καταφέρνει ωστόσο. Διότι χρειάζεται ταλέντο και ικανότητες για να διασφαλιστεί ένα πλαίσιο αγαστής συμβίωσης της κάθε έκφρασης και του κάθε συμφέροντος του θεσμικού υποκόσμου.

Έτσι φθάσαμε στον ευτελισμό της Πολιτικής, όταν η Βουλή σύρθηκε να διαχειριστεί μία έκτακτη κατάσταση η οποία δεν αφορούσε κάποιο τουρκικό ερευνητικό σκάφος που επιχειρεί νοτίως του Καστελόριζου ή ανοιχτά της Καρπάθου. Αλίμονο. Η Βουλή κλήθηκε να συζητήσει για τη ρύθμιση των ορίων μεταξύ των ΑΟΖ των ολιγαρχών και των συμφερόντων τους εντός της ελληνικής κοινωνίας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός το ομολόγησε. «Μιλάμε για επιχειρηματική αντιπαλότητα, για βεντέτα αντίπαλων στρατοπέδων» είπε οριοθετώντας πολιτικά την παρέμβασή του με την επιπρόσθετη φράση «το ποδόσφαιρο δεν αποτελεί πρώτη προτεραιότητα για την Ελλάδα». Προφανώς, λοιπόν, το ποδόσφαιρο δεν αποτελεί πρώτη προτεραιότητα αλλά οι διαχειριστές του, παράγοντες, ιδιοκτήτες, επιχειρηματικοί μηχανισμοί αντιμετωπίζονται ως πρώτη προτεραιότητα από το πολιτικό σύστημα το οποίο διαφωνεί μόνο ως προς τις τακτικές που υιοθετούνται για την τροχονόμηση των συμφερόντων.

Την Παρασκευή που μας πέρασε, το τουρκικό ερευνητικό σκάφος Oruc Reis (φέρει το όνομα του αδελφού του Μπαρμπαρόσα από τη Λέσβο) άρχισε να κόβει βόλτες κάπου μεταξύ Καστελόριζου και Κρήτης, εντός ελληνικής υφαλοκρηπίδας αλλά με δυσμενείς καιρικές συνθήκες, οπότε το όλο εγχείρημα ήταν νεφελώδες. «Τεστάρουν τα αντανακλαστικά μας» είπε ο υπουργός Άμυνας Νίκος Παναγιωτόπουλος στον πρωθυπουργό. Ο Ερντογάν έβαλε μπροστά την προγραμματισμένη στρατηγική του. Σήμερα το ερευνητικό σκάφος πόντισε κάτι καλώδια, αύριο θα ρίξει άγκυρα σε κάποιο «ευαίσθητο σημείο», μεθαύριο θα το συνοδεύουν και δύο φρεγάτες και θα πάει λέγοντας μέχρι να αναγκαστεί η Αθήνα να αποδεχθεί την αλλαγή του status quo στο Αιγαίο, όπως αυτό ίσχυε μέχρι σήμερα. Η αποδοχή θα είναι θεσμική και καλύπτεται από μια απόφαση κάποιου διεθνούς δικαστηρίου.Έτσι θα «φινλανδοποιηθεί» το αρχιπέλαγος και θα διευθετηθεί η ενεργειακή παρουσία της Τουρκίας στην Ανατολική Μεσόγειο.

Αυτή η κουβέντα ούτε έγινε ούτε αναμένεται να γίνει στο Κοινοβούλιο έτσι έστω και κεκλεισμένων των θυρών, αν το επιθυμούν κάποιοι, προκειμένου να ξεκαθαριστεί το πώς θα κινηθεί εφεξής η χώρα. Δεν είναι δυνατόν να καταναλώνεται πολιτικό κεφάλαιο και ενέργεια για τη διευθέτηση των συνοριακών γραμμών μεταξύ των συμφερόντων των ολιγαρχών και να μην καταναλώνεται ούτε ένα γραμμάριο συλλογικής σκέψης για το πώς στο επόμενο δίμηνο θα διαχειριστούν οι κυβερνήτες την πορεία της χώρας προς μια νέα συνθήκη συμβίωσης. Διότι περί αυτού πρόκειται.

ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΣΚΑΦΟΣ ΠΟΝΤΙΣΕ ΚΑΤΙ ΚΑΛΩΔΙΑ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΡΙΞΕΙ ΑΓΚΥΡΑ ΣΕ ΚΑΠΟΙΟ «ΕΥΑΙΣΘΗΤΟ ΣΗΜΕΙΟ», ΜΕΘΑΥΡΙΟ ΘΑ ΤΟ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ ΔΥΟ ΦΡΕΓΑΤΕΣ...ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΑΝΑΓΚΑΣΤΕΙ Η ΑΘΗΝΑ ΝΑ ΑΠΟΔΕΧΘΕΙ ΑΛΛΑΓΗ STATUS QUO ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ

Προκειμένου να αντιληφθούν οι αναγνώστες περί τίνος ομιλούμε, αρκεί να επισημανθεί πως η Αθήνα δεν κατάφερε να επιλύσει το πρόβλημα της ΑΟΖ με τη φίλη, εταίρο, σύμμαχο και γείτονα Ιταλία. Η διπλωματική αποστολή που επισκέφθηκε τη Ρώμη στις 30 Δεκεμβρίου του 2019, προ μηνός δηλαδή, γύρισε άπρακτη διότι οι Ιταλοί έχουν και νέες απαιτήσεις. Αντιλαμβάνεται και ο αφελέστερος των παρατηρητών πως το ζήτημα ΑΟΖ - Ενέργεια είναι τόσο σύνθετο που και μεταξύ συνεταίρων στην Ευρωζώνη δεν επιλύεται εύκολα. Φανταστείτε την πολυπλοκότητα με την Τουρκία, την Αίγυπτο ή την «πεπειραμένη» Λιβύη.

Κατά τη διάρκεια των επόμενων εβδομάδων αναμένεται να εκτυλιχθεί στις οθόνες των ελληνικών ραντάρ η συνέχεια σε επεισόδια της τουρκικής στρατηγικής έντασης στο Νότιο Αιγαίο. Θα είναι μία άσκηση για πολύ γερά νεύρα. Σε αυτό το συμπέρασμα καταλήγουν όσοι, Έλληνες ή ξένοι, διπλωμάτες παρακολουθούν τις εξελίξεις. Δυστυχώς σε αυτή την περίπτωση δεν χωρούν εκ των υστέρων «πυροσβεστικές κινήσεις», ούτε θα συγχωρεθούν λάθη λόγω «απειρίας». Ούτε χωρούν στην εξίσωση μαθητευόμενοι μάγοι ή επαγγελματίες πατριδολάγνοι. Διότι κάποιοι επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν στο διαχειριστικό μοντέλο των ελληνοτουρκικών εκκρεμοτήτων τα ΜΜΕ τα οποία σε σημαντικό ποσοστό εξαρτώνται από εκείνους που διατηρούν την επιχειρηματική βεντέτα, όπως κατήγγειλε ο πρωθυπουργός. Ας μην αναλάβει, λοιπόν, η κερκίδα και τη διαχείριση των εθνικών ζητημάτων. **Α**

ΠΑΟΚ, ΞΑΝΘΗ και κράτος δικαίου

10 ερωτήσεις και απαντήσεις για όσα πρέπει να ξέρετε

Του **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΠΕΡΡΑΚΗ**

1 Τι είναι η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού; Η Επιτροπή Επαγγελματικού Αθλητισμού (ΕΕΑ) δεν είναι όργανο του ποδοσφαίρου. Είναι το (μοναδικό ουσιαστικά) όργανο της Πολιτείας το οποίο έχει επιφορτισθεί με τον έλεγχο της νομιμότητας στον χώρο του επαγγελματικού αθλητισμού (ποδόσφαιρο, μπάσκετ), ελέγχοντας τις εμπλεκόμενες ανώνυμες εταιρείες (ΠΑΕ και ΚΑΕ αντίστοιχα) ως προς την τήρηση των λοιπών, πέραν των ακραιφνώς αθλητικών, κανόνων. Οι κανόνες αυτοί αφορούν κατά πρώτο λόγο στην απαγόρευση της πολυϊδιοκτησίας (η οποία νοθεύει τον ανταγωνισμό, αλλά έχει περαιτέρω συνέπειες και σε άλλα πεδία δραστηριότητας –ΠΡΟ ΠΟ, στοίχημα– που φτάνουν μέχρι την τσέπη του απλού πολίτη) και, δευτερευόντως, στην τήρηση των υποχρεώσεων απέναντι στο κράτος (φορολογικές και ασφαλιστικές), στους παίκτες, στους προπονητές κ.λπ. Ελέγχει επίσης τα πρόσωπα διοικούντων και μετόχων, να μην έχουν τελέσει τις ποινικές παραβάσεις που ορίζονται στον νόμο.

2 Οι αρμοδιότητες της ΕΕΑ είναι γνωμοδοτικές; Όχι, οι αρμοδιότητές της ΕΕΑ δεν είναι γνωμοδοτικές (όπως εσφαλμένα λέγεται, είτε από άγνοια είτε, συνήθως, από πονηρία), αλλά αποφασιστικές. Η ΕΕΑ ελέγχει, αποφασίζει, χορηγεί ή ανακαλεί άδειες και πιστοποιητικά, επιβάλλει πρόστιμα και άλλες κυρώσεις. Μπορεί να ελέγχει τα πάντα στο πεδίο του επαγγελματικού αθλητισμού –κάθε Αρχή μάλιστα υποχρεούται να την συνδράμει στο έργο της–, ιδίως χρηματικές συναλλαγές, προέλευση χρημάτων, παρένθετα πρόσωπα κλπ, και να παίρνει τις αντίστοιχες αποφάσεις.

3 Οι αποφάσεις της ΕΕΑ είναι ή όχι δεσμευτικές; Όπως προειπώθηκε, η ΕΕΑ είναι όργανο της Πολιτείας («διοικητικό όργανο») και οι αποφάσεις της αποτελούν «διοικητικές πράξεις». Όπως κάθε διοικητική πράξη, οι αποφάσεις της ΕΕΑ, μέχρι την τυχόν ανάκλησή τους ή ακύρωσή τους από τα δικαστήρια, φέρουν το τεκμήριο της νομιμότητας. Αυτό με απλά λόγια σημαίνει ότι είναι δεσμευτικές για όλους. Δεσμευτικές προφανώς και προεχόντως και για τα όργανα του ποδοσφαίρου, όπως άλλωστε πάντοτε έχουν κρίνει τα δικαστήρια. Η δεσμευτικότητα των αποφάσεων της ΕΕΑ συνεπάγεται την επιβολή κάθε φορά των κυρώσεων που αντιστοίχως προβλέπει ο νόμος, ακόμη και αν διαφορετικές μπορεί να είναι κάθε φορά επ΄ αυτού οι θέσεις της ΕΠΟ και οι κανονισμοί της. Οι εσωτερικοί όμως κανονισμοί μιας Ομοσπονδίας δεν έχουν ανώτερη τυπική ισχύ από τον νόμο. Αυτό το γνωρίζουν πολύ καλά οι άνθρωποι που διαχρονικά κινούν τα νήματα στο ελληνικό ποδόσφαιρο, οι οποίοι από την ίδρυσή της μέχρι σήμερα ζητούν την κατάργηση της ΕΕΑ ή τον περιορισμό της σ΄ έναν διακοσμητικό ρόλο.

4 Ποιες παραβάσεις έκρινε η ΕΕΑ ότι τελέσθηκαν στη συγκεκριμένη υπόθεση;
Για την υπόθεση των ΠΑΕ ΠΑΟΚ και Ξάνθης, από την ανακοίνωση του διατακτικού της απόφασης της ΕΕΑ προκύπτει ότι, σύμφωνα πάντα με την κρίση της, διαπιστώθηκαν δύο παραβάσεις: παραβίαση της απαγόρευσης της πολυϊδιοκτησίας (παράβαση στην οποία εμπλέκονται και οι δύο ΠΑΕ) και μεταβίβαση ποσοστού μετοχών της ΠΑΕ Ξάνθη χωρίς την προηγούμενη άδεια της ΕΕΑ (παράβαση ΠΑΕ Ξάνθη).

5 Τι προβλέπει ο νόμος για τις συγκεκριμένες παραβάσεις; Και για τις δύο ο νόμος ρητά επιφυλάσσει την αποβολή των δύο ομάδων από το πρωτάθλημα. Συγκεκριμένα, τα όργανα του ποδοσφαίρου έχουν δέσμια αρμοδιότητα –υποχρεούνται δηλαδή– να λάβουν υπ΄ όψιν τους την σχετική απόφαση της ΕΕΑ (που τους διαβιβάζεται, σύμφωνα με τον νόμο, ως «έκθεση», όχι ως «εισήγηση», όπως εσφαλμένα λέγεται) και να προχωρήσουν στην επιβολή των κυρώσεων που επιτάσσει ο νόμος, οι οποίες εν προκειμένω είναι -ρητώς- η αποβολή από το (επαγγελματικό) πρωτάθλημα (άρθρο 69 παρ. 12 ν. 2725/1999, όπως τροποποιήθηκε με τον 3057/2002). Υπάρχει άλλωστε προηγούμενο αποβολής ομάδας (Κέρκυρα) κατ' εφαρμογήν ακριβώς της συγκεκριμένης διάταξης, η οποία κρίθηκε νόμιμη, παρόλο που στον πρώτο βαθμό τα όργανα του ποδοσφαίρου δεν θέλησαν να εφαρμόσουν τον νόμο.

7 Η τυχόν αποβολή των δύο ομάδων θα παραβίαζε το λεγόμενο αυτοδιοίκητο του ποδόσφαιρου; Όχι, υπάρχει άλλωστε ήδη το προηγούμενο που προαναφέρθηκε, χωρίς να θεωρηθεί ότι υπήρξε παραβίαση του αυτοδιοίκητου. Το περίφημο αυτοδιοίκητο, το οποίο στηρίζεται στη συνταγματική προστασία της ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι (που αφορά αποκλειστικά στη δράση ενώσεων προσώπων με μη κερδοσκοπικό σκοπό), σημαίνει ότι το κράτος δεν μπορεί να παρεμβαίνει στα εσωτερικά ενός σωματείου ή μιας Ομοσπονδίας (πχ στον τρόπο που κάνει τις εκλογές της) ή στον τρόπο με τον οποίο διεξάγεται ένα άθλημα (πότε υπάρχει οφσαιντ, πότε πέναλτυ, πόσες αλλαγές παικτών επιτρέπονται κατά τη διάρκεια του αγώνα κλπ), σταματάει όμως εκεί που αρχίζει ο επαγγελματικός αθλητισμός. Υπάρχουν πράγματι ζητήματα που μπορεί να θεωρηθεί πως βρίσκονται σε μία γκρίζα ζώνη (όπως όταν πχ ο νόμος επεμβαίνει αλλάζοντας το πλαίσιο των κυρώσεων μεσούσης της αγωνιστικής περιόδου), αυτό όμως που γενικώς ισχύει είναι ότι το αυτοδιοίκητο περιλαμβάνει ο,τι σχετίζεται με τα εσωτερικά σωματειακά οργανωτικά ζητήματα των αθλητικών φορέων ή με τα ακραιφνώς αθλητικά, δεν αφορά όμως καθόλου στα επαγγελματικά/ ιδιοκτησιακά/ οικονομικά ζητήματα. Αυτά τα ελέγχει η ΕΕΑ, με πρώτο απ΄ όλα και σημαντικότερο την απαγόρευση της πολυιδιοκτησίας. Γι αυτό άλλωστε παγίως η νομολογία έχει κρίνει ότι για τα θέματα αυτά δεν τίθεται ζήτημα αυτοδιοίκητου, δεχόμενη την δυνατότητα παρέμβασης και ελέγχου του κράτους σ΄ αυτά, όπως και την σχετική αποφασιστική αρμοδιότητα της ΕΕΑ, επισημαίνοντας μάλιστα πως αυτό εμπίπτει στο δημόσιο συμφέρον.

8 Εν προκειμένω, η αλλαγή του νόμου ήταν η μόνη διέξοδος για τις ΠΑΕ ΠΑΟΚ και Ξάνθη για να αποφύγουν τον υποβιβασμό;
Όχι. Το πλήρες περιεχόμενο της απόφασης της ΕΕΑ δεν έχει ακόμη εκδοθεί. Αν όμως, όταν γίνει γνωστό, ο ΠΑΟΚ ή η Ξάνθη θεωρούν ότι αδικήθηκαν, υπάρχουν νόμιμες λύσεις αντίδρασης για την ανατροπή της, συμβατές με το κράτος δικαίου: να ζητήσουν από την ΕΕΑ είτε επανεξέταση είτε ανάκληση (αν έχουν νέα στοιχεία) της απόφασης είτε, ακόμη απλούστερα, να προσφύγουν στα αρμόδια διοικητικά δικαστήρια. Αυτό θα ήταν το προφανές και αυτονόητο για οποιοδήποτε κανονικό κράτος, χωρίς να φτάνουμε σε αλλαγή του νόμου υπό το κράτος απειλών (οι οποίες άρχιζαν κατά της κυβέρνησης και έφταναν μέχρι την ίδια την εδαφική ακεραιότητα της χώρας!), οι οποίες, δυστυχώς, ενώ θα έπρεπε να έχουν αποκρουστεί από σύσσωμο τον πολιτικό κόσμο της χώρας, αυτό ουδόλως συνέβη.

9 Η νομοθετική πρωτοβουλία της κυβέρνησης είναι συμβατή με το κράτος δικαίου;
Η συγκεκριμένη πρωτοβουλία δεν αντίκειται στο Σύνταγμα (αυτό που έχει κριθεί σε άλλες περιπτώσεις αντισυνταγματικό είναι η παρέμβαση της νομοθετικής εξουσίας σε υποθέσεις που εκκρεμούν στη Δικαιοσύνη, διότι παραβιάζει την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, κάτι που δεν συντρέχει εν προκειμένω, αφού η ΕΕΑ δεν είναι δικαστικό αλλά διοικητικό όργανο). Ενδεχομένως η τροπολογία να δημιουργεί ζητήματα σχετικά με το αυτοδιοίκητο, αλλά επ΄ αυτού βλ. επόμενο ερώτημα. Το μείζον ζήτημα είναι άλλο: Ανεξάρτητα από την ορθότητα ή μη της συγκεκριμένης απόφασης της ΕΕΑ (την οποία άλλωστε κανείς προς το παρόν μπορεί να κρίνει, αφού δεν έχει δημοσιοποιηθεί το σκεπτικό της), οι αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων της Πολιτείας δεν επιτρέπεται να μην εφαρμόζονται και οι νόμοι ν' αλλάζουν όποτε θίγονται οι ισχυροί. Αυτό είναι αντίθετο με το κράτος δικαίου, το οποίο έχει ως θεμελιώδη αρχή ο νόμος να μην υποχωρεί μπροστά σε απειλές ή εκβιασμούς οιουδήποτε και να εφαρμόζεται το ίδιο για όλους, ισχυρούς και αδύναμους.

10 Άρα...; Ουδείς –ούτε η ίδια η κυβέρνηση, που ενήργησε υπό τον φόβο των αντιδράσεων και του πολιτικού κόστους– ισχυρίζεται ότι η συγκεκριμένη τροπολογία αποτελεί παράδειγμα καλής νομοθέτησης. Μάλιστα, είναι βέβαιο ότι το θέμα δεν κλείνει μ΄αυτήν, αλλά θα έχει συνέχεια, σε νέα πλέον βάση, κυρίως σε σχέση με το αυτοδιοίκητο: Κατ΄ αρχήν γιατί είναι εύλογο να αναμένεται προσφυγή της αντίθετης (καταγγέλλουσας) πλευράς στα αρμόδια αθλητικά όργανα του εξωτερικού με το επιχείρημα ότι η συγκεκριμένη παρέμβαση, διαρκούσης μάλιστα της αγωνιστικής περιόδου, αλλάζει τους «κανόνες του παιγνιδιού», εμποδίζοντας την λήψη μιας απόφασης την οποία τα ελληνικά αθλητικά όργανα ήταν υποχρεωμένα να λάβουν. Και, δεύτερον, επειδή, όσο κι αν φαίνεται παράδοξο, η ποινή της αφαίρεσης βαθμών αντί της προβλεπόμενης ως τώρα αποβολής από το πρωτάθλημα (η οποία ήταν πράγματι εξοντωτική, ευλόγως όμως, αφού η παραβίαση της απαγόρευσης της πολυιδιοκτησίας και η συναφής με αυτήν απόκτηση μετοχών χωρίς προηγούμενη άδεια της ΕΕΑ αποτελούν τις βαρύτερες δυνατές παραβάσεις στο πεδίο του επαγγελματικού αθλητισμού) μπορεί ενδεχομένως να υποστηριχθεί ότι υπεισέρχεται πλέον σε λεπτομέρειες αθλητικής φύσεως ποινολογίου (προσδιορισμός εκ του νόμου πλαισίου αφαίρεσης βαθμών) αντί της καθαρής και απόλυτης θέσης αποβολής από το επαγγελματικό πρωτάθλημα, για τη συμμετοχή ή μη στο οποίο, ακριβώς επειδή είναι επαγγελματικό, η Πολιτεία δικαιούται να θέτει τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα βεβαίως διαχρονικά του χώρου είναι η μη τήρηση των νόμων, η οποία έχει ως άμεση συνέπεια και την έλλειψη εμπιστοσύνης των πολιτών σ΄ αυτούς, κάτι κρίσιμο σε μια χώρα που ακόμη δυστυχώς πάσχει γενικότερα από σοβαρή θεσμική υστέρηση.
Αυτό είναι το τελικό ζητούμενο, και όχι άλλη μία αλλαγή των νόμων. Ως προς αυτό ας ελπίσουμε ότι θα φέρει αποτέλεσμα η ευρύτερη συζήτηση που η κυβέρνηση επιδιώκει να έχει με την UEFA και τη FIFA. Κι αν δεν επιτευχθεί αυτό, τουλάχιστον ας έχουμε τον νου μας να μην χαθεί, ως παράλληλη απώλεια, η μοναδική δυνατότητα που έχει σήμερα η Πολιτεία, μέσω της ΕΕΑ, να ελέγχει στοιχειωδώς τη νομιμότητα στον επαγγελματικό αθλητισμό. Η απάλειψη, άλλωστε, κάθε τέτοιας δυνατότητας αποτελούσε πάντοτε τον διακαή πόθο και σταθερό στόχο των γνωστών αγνώστων που, πηγαίνοντας πότε με τον ένα και πότε με τον άλλο ισχυρό, λυμαίνονται τον χώρο του ελληνικού ποδοσφαίρου.

** Ο Παναγιώτης Περάκης, είναι δικηγόρος, μέλος ΔΣ ΔΣΑ, πρόεδρος της τελευταίας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής για την αναμόρφωση της αθλητικής νομοθεσίας*

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Του ΚΩΣΤΑ ΓΙΑΝΝΑΚΙΔΗ

Έχω βάλει ένα ουίσκι και τα πόδια πάνω στο τραπέζι του καθιστικού. Στην τηλεόραση παίζει BBC που μετράει αντίστροφα τον χρόνο για το Brexit. Περίπου όπως αλλάζει ο χρόνος. Μόνο που τώρα αλλάζει μία εποχή. Μετά ο Φάρατζ είπε ένα τραγούδι και όλα τελείωσαν ή, καλύτερα, μόλις ξεκίνησαν. Πίνοντας το ουίσκι αντιλαμβάνομαι ότι παρακολουθώ Ιστορία με τον τρόπο που βλέπω ένα ματς. Σήμερα τα πάντα είναι, κατά κάποιον τρόπο, Ιστορία. Και αυτό που τη μία νύχτα θεωρείται ιστορικό, μόλις βγει ο ήλιος γίνεται καθημερινό, μεταβολίζεται στα μυαλά μας. Λίγο μετά δεν κουνάμε ούτε βλέφαρο στη θέα του. Τα έχουμε δει όλα.
Πριν από δέκα εβδομάδες σταθήκαμε μπροστά στα απομεινάρια του τείχους, στο Βερολίνο, τριάντα χρόνια μετά την πτώση του. Είναι, άραγε, πολλά τριάντα χρόνια; Εξαρτάται πόσα έχεις εσύ στην πλάτη σου. Αλλά να, για όλους εμάς που είμαστε λίγο πάνω ή λίγο κάτω από τα 50, τριάντα χρόνια είναι ο κορμός της ζωής μας. Η νιότη μας ήταν το τρέιλερ και οι τελευταίες τρεις δεκαετίες κομμάτι από το κυρίως έργο. Ανατρέχω, λοιπόν, σε όλα τα μεγάλα και τα σπουδαία που έγιναν στον κόσμο τα τελευταία τριάντα χρόνια. Και επιβεβαιώνω ότι ο ιστορικός χρόνος έχει πλέον αποκτήσει κινηματογραφική ταχύτητα. Λογικό. Όσο πιο γρήγορα μετακινούνται οι άνθρωποι, τόσο αυξάνεται και η ροή των γεγονότων. Και όσο βελτιώνεται η επικοινωνία και διευρύνεται η δικτύωσή τους, τόσο τα γρανάζια της Ιστορίας ανεβάζουν στροφές. Παλαιότερα μια ιδέα έπρεπε να ζυμωθεί με χρόνο και γράμματα. Σήμερα αρκεί να ρίξεις το σωστό σύνθημα στο δίκτυο. Κάποτε το θέμα ήταν να σε ακούσουν. Σήμερα ακούγεσαι, αλλά το ζήτημα είναι να σε προσέξουν. Αν εξαιρέσεις, λοιπόν, το διάστημα 1910-1940, που περιέχει δύο παγκόσμιους πολέμους, θα πρέπει να ψάξεις πολύ, να καταδυθείς στα νερά του ιστορικού χρόνου για να βρεις τριακονταετίες με πυκνότητα συναρπαστικών γεγονότων, αντίστοιχων αυτών που παρακολουθήσαμε από τη δύση των 80s μέχρι σήμερα.

Για σκεφτείτε τι έχουμε δει, αρχίζοντας από την πτώση του Τείχους, τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης και την κατάρρευση του παλιού κόσμου. Πετάξαμε τους σχολικούς μας χάρτες, έγιναν άχρηστοι μετά τις αλλαγές στην πολιτική Γεωγραφία της Ευρώπης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση διευρύνθηκε, εγκατέλειψε τα εθνικά νομίσματα, πήραμε ευρώ στα χέρια μας. Ζήσαμε την 11η Σεπτεμβρίου και συμβιβαστήκαμε με το νέο δόγμα ασφάλειας – αν γυρίζατε πίσω στον χρόνο, δεν θα μπαίνατε με τίποτα σε αεροπλάνο, φοβούμενοι από την έλλειψη μέτρων με τις σημερινές προδιαγραφές ασφαλείας. Είδαμε το δίκτυο να σκεπάζει τον πλανήτη και να συνδέει ανθρώπους και επιχειρήσεις, καταργώντας γεωγραφικούς περιορισμούς. Καταλάβαμε τι ακριβώς σημαίνει η παγκοσμιοποίηση. Πήραμε στο χέρι κινητά τηλέφωνα. Και μετά smart phones. Μέσα σε μία δεκαετία άλλαξε ριζικά η κοινωνική και πολιτική συμπεριφορά μας, λόγω των social media, επηρεάζοντας συνήθειες και νοοτροπίες που, επί δεκαετίες, προσδιόριζαν τα κοινωνικά ήθη. Εξελίχθηκε ως και η φύση του δημοκρατικού πολιτεύματος. Παρακολουθήσαμε την εκλογή του πρώτου Αφροαμερικανού προέδρου, αλλά και τη διαδοχή του από ένα cartoon, το απεχθέστερο και το πιο επικίνδυνο που εμφανίστηκε ποτέ. Χαζέψαμε εκ του ασφαλούς την Αραβική Άνοιξη, είδαμε και ζήσαμε οικονομικές κρίσεις, αμφιλεγόμενες ή κωμικές προσωπικότητες να παίρνουν στα χέρια τους δύναμη και εξουσία. Ταξιδεύουμε πιο συχνά και πιο φθηνά. Γίναμε η πρώτη γενιά του Airbnb, του ηλεκτρονικού εμπορίου και των κρυπτονομισμάτων. Και πριν από λίγες μέρες, σε ζωντανή σύνδεση, παρακολουθήσαμε την υποστολή της βρετανικής σημαίας στις Βρυξέλλες και την έξοδο της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση.
Δεν γίνεται να μη συμφωνήσετε. Όσοι είμαστε στον πλανήτη τα τελευταία τριάντα χρόνια, έχουμε ζήσει γεγονότα με ένταση και φόρτιση που παλαιότερα θα αντιστοιχούσε σε αιώνες. Και αν, πράγματι, ο ιστορικός χρόνος επιταχύνεται με γεωμετρική πρόοδο, το σκηνικό πάνω στο οποίο παίζουμε τους ρόλους των ζωών μας, μετατρέπεται σε ένα ψηφιακό περιβάλλον όπου το εικονικό στέκεται δίπλα στο πραγματικό. Η ζωή, λένε, γίνεται όλο και πιο σκληρή. Όμως δεν πλήττεις. Περνάει πιο γρήγορα.

→ *kostas@giannakidis.com*

ΦΩΤΟ: EPA/FACUNDO ARRIZABALAGA FUTURE

Ο Νικήτας Κλιντ, το Internet και οι Ρόδες

Το «καταραμένο» άλμπουμ κυκλοφορεί ελεύθερα στο διαδίκτυο

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
Φωτό: ΠΕΤΡΟΣ ΝΙΚΟΛΤΣΟΣ

Rhodes United

Ζωγραφίζει με χρώματα, ήχους και λέξεις. Ο **Νικήτας Κλιντ**, ένας άνθρωπος που εν μέρει ευθύνεται για τη διάδοση του hip hop στην Ελλάδα, ξεκίνησε γράφοντας τα πρώτα του ραπ στις αρχές των 90s και τώρα, που αρχίζουν τα 20s, μας ρολάρει με τις **Ρόδες United** σε ηχόκοσμους όπου ακόρντα του Τσιτσάνη γίνονται ένα με ροκ, φάνκι, τζαζ ρυθμούς. Ακολουθώντας πάντα απαιτητικούς δρόμους και αδιαφορώντας για τα εύκολα μονοπάτια, ανάρτησε το νέο άλμπουμ των Ρόδες United στο διαδίκτυο. Μία από τις πιο τολμηρές φωνές των καιρών μας έχει πολλά πράγματα να πει.

Γιατί ονομάσατε αυτό το άλμπουμ «Internet»; Από το μακρινό 2010 κιόλας το είχαμε ανακοινώσει ως τίτλο του 3ου δίσκου που δεν ολοκληρώσαμε ποτέ με τις original Ρόδες, λίγο πριν διαλυθεί η μπάντα εκείνη. Δεν ξέρω γιατί αλλά μου είχε κολλήσει. Μετά το «Cheap Science: Enemy», που ήταν η τελευταία δουλειά που έβγαλα με τον Θεοφανέλλη της Archangel Music, με απασχολούσε πολύ το πώς θα κινούσα τη μουσική μου μέσα από το διαδίκτυο. Η μουσική βιομηχανία με την παλιότερη έννοια εμφανώς κατέρρεε μαζί με όλα τ' άλλα μες στην κρίση και τα smartphones. Η προφητεία μπορείς να πεις ότι εκπληρώθηκε με το ανέβασμά του στο YouTube.

Γιατί αυτή η στιγμή; Μέσα σε 4 μέρες το ανέβασες όλο. Διάβασα ένα σχόλιο και μ' άρεσε: «Δεν το 'βγαζες τόσο καιρό γιατί τα χρόνια αυτά ήταν τόσο τοξικά που θα 'παιρνε η μπάλα και τον δίσκο» και υποθέτω πως αυτός που το 'γραψε έχει δίκιο. Τα τελευταία χρόνια ήμουν βέβαια σε επαφή με την EMI και κάναμε αρκετή δουλειά με τις άδειες των samples κυρίως, αλλά δυστυχώς δεν ευδοκίμησε η προσπάθεια. Παρόλο που ήταν δική μου παραγωγή με δικά μου έξοδα και δεν ζήταγα παράλογα πράγματα, δεν τα βρήκαμε. Μού 'κανε εντύπωση όμως το γεγονός ότι τους πιέζουν τα κεντρικά της Universal για να υπογράφουν urban δουλειές. Ίσως μιλάνε μια άλλη γλώσσα, ίσως έχουν συνηθίσει αλλιώς... Έχω αγάπη για την EMI και την Αρβανιτάκη, που παλιότερα τα 'χα βάλει μαζί της, μα και για όλους που συνεργάζομαι, no hard feelings. Κεφάλαιο για να τον κόψω τον δίσκο μόνος μου δεν είχα, οπότε η άλλη λύση ήταν το crowdfunding, που όμως το είχαμε ήδη προσπαθήσει και δεν μας βγήκε. C'est la vie. Θα σκεφτούμε πότε θα βγει σε spotify και τέτοια. Μάλλον στο bandcamp πρώτα. Τα πράγματα πάντως αλλάζουν γρήγορα και το βλέπω θετικά. Η απόφαση να το ανεβάσω ήταν της στιγμής, αν και οι δικοί μου με πιέζανε ελαφρώς. Τελικά δεν ήταν σαν το «Dune» του Jodorovsky, αφού η δουλειά τελείωσε κι είναι εκεί έξω, αν και όλη αυτή η Οδύσσεια του «Internet» μου 'μαθε πολλά. Παρόλα αυτά έχει και τον κινηματογράφο του μέσα, έχει και κάνα δυο βιβλία.

Υπάρχουν τραγούδια εμπνευσμένα από κάποια βιβλία; Ναι, το «Thakrya» το 'γραψα αφού διάβασα τη «Σειρήνα» του Τζουζέπε ντι Λαμπεντούζα που 'χει γράψει τον «Γατόπαρδο», που είναι κλασική ταινία, και το «Sapiens Love» μόλις διάβασα το «Sapiens» του Harari. Η φωνή του ποιητή Derek Walcott ακούγεται από δω κι από κει. Για το «Γρηγόρη Λαμπράκη και Φύσσα γωνία» είχα στο νου μου προφανώς το «Z». Επίσης μιας και ο δίσκος είναι αφιερωμένος στον γιο μου Δημήτρη και την ανιψιά μου την Τζένα, να πω κι ότι διάβασα και το «Όρια στην παιδική παντοδυναμία» του Nauri και με βόηθησε πολύ.

Πόσες ώρες περνάς τη μέρα στο διαδίκτυο; Προέρχεσαι από τη γενιά που μεγάλωσε χωρίς αυτό. Υπάρχουν μέρες που μπορεί να μην μπω και καθόλου. Άλλες, όπως όταν έκανα τα uploads τραγούδι-τραγούδι, ώρες ολόκληρες. Χρησιμοποιώ και τα social media, για προώθηση και επικοινωνία μέχρι και για να γράφω τα δικά μου. Τα πράγματα γενικώς είναι πολύ καλύτερα με το διαδίκτυο, περισσότερες επιλογές, περισσότερη ελευθερία στους μουσικούς να ακουστεί το υλικό τους. Εξού και τα φαινόμενα Bieber και Παντελίδη, ή εδώ σε μας με το rap take over που συμβαίνει στα charts. Όμως η ημιμάθεια και η εύκολη κουβεντούλα, καθώς και τα fake news και όλη αυτή η παραφιλολογία, έχουν και έναν αρνητικό αντίκτυπο. Μπορεί να μη μεγάλωσα με το ίντερνετ, αλλά μεγάλωσα με τους πρώτους υπολογιστές. Με τα αδέρφια μου είχαμε έναν Amstrad και σκάλιζα την Basic και μια αρχαία γλώσσα που ζωγράφιζες, Dr Logo νομίζω τη λέγανε.

Τι ήταν αυτό που σε τράβηξε στους ρεμπέτες, το λαϊκό τραγούδι; Ε... εδώ μεγαλώσαμε, αυτά ακούγαμε γύρω-γύρω. Μικρός μού άρεσε το «Τα ματόκλαδά σου λάμπουν» του Βαμβακάρη. Επίσης το ρεμπέτικο έχει μεγάλη αντιστοιχία με τα blues και την jazz της ίδιας εποχής, πιστεύω οι μεν άκουγαν τους δε από τη Δύση στην Ανατολή και vice versa. Το στερεότυπο του ρεμπέτη αλλά και του ράπερ είναι λίγο κιτς φολκλόρ, όταν γίνονται ένα με το ζόρι, σαν αυτοσκοπός. Η μουσική όμως είναι που μετράει κι όχι τα τραγούδια για μπάφους ή το στιλάκι το μάγκικο. Γι' αυτό κι ο Μάνος Χατζιδάκις ήταν απ' τους πρώτους που τα εκτίμησε κι ας μην ήταν από την Τρούμπα και μάλιστα όταν όλοι σνόμπαραν τον Μάρκο και τους άλλους ως ξεπερασμένους. Η μουσική είναι που αξίζει κι όχι το attitude που κοπιάρουν πολλοί σήμερα. Τα λαϊκά το ίδιο, όταν οδηγώ ακούω κάτι άγνωστους σταθμούς, πολύ χαμηλά, και παίζουν όλη μέρα τέτοια. Τη μουσική που παίζει το ράδιο δύσκολα την αντέχει κανείς – πολλή βαβούρα. Σπίτι μου δεν παίζει κάτι όλη την ώρα, το μισώ αυτό όταν το κάνουνε, με τρελαίνει. Θέλω να ακούω και κάνα πουλάκι, τον ήχο του περιβάλλοντος, να ηρεμεί το κεφάλι μου.

Ανήκεις στην κατηγορία των δημιουργών που παρεμβαίνουν κι έχεις στοχοποιηθεί συχνά. Τι σε ξενερώνει στη δημόσια σφαίρα, στα social media; Εμένα με έχουν στοχοποιήσει στον δρόμο, στην πραγματική ζωή, όχι μόνο στα social media που είναι και harmless. Μέχρι τώρα πάντως έχω αποφύγει τα χειρότερα, δεν με έχουν βάλει κάτω οι τραμπούκοι, αριστερά και δεξιά. Κάποιοι θέλουν να έχουν το μονοπώλιο στον αντιφασισμό, άλλοι στον φεμινισμό, άλλοι στην οικολογία και κοιμούνται με τα identity politics αγκαλιά. Όσοι απ' αυτούς φτάνουν στο σημείο να σπάνε, να καίνε ή να δέρνουν ή και να ανέχονται τέτοια πράγματα έχουν περάσει την κόκκινη γραμμή και είναι για λύπηση στην καλύτερη. Όπως είπε κι ο Δρ. Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, το σκοτάδι δεν μπορείς να το διώξεις με το σκοτάδι. Μόνο το φως μπορεί να το κάνει αυτό. Από την άλλη, περιμένω με υπομονή και την καταδίκη της ΧΑ, τόσα χρόνια τράβηξε η δίκη, άντε να τελειώσει και να κάτσει και ο κάθε κατεργάρης στον πάγκο του – αμήν και πότε. Νομίζω ότι πια είναι κοινώς αποδεκτό ότι μιλάμε για μια εγκληματική και νεοναζιστική οργάνωση που εκμεταλλεύτηκε τα

χρόνια του μίσους και μπήκε στη Βουλή. Ακριβώς όπως είχε κάνει και το ίνδαλμα του Μιχαλολιάκου και των ομοίων του. Ο ύμνος των ναζί έλεγε σε ένα σημείο «εμπρός με τα συνδικάτα», σου θυμίζει κάτι; Εδώ στην Ελλάδα κυριαρχεί μια ανάλογη μορφή συνδικαλισμού που όποτε θιχτούν τα ταμπού αξιολόγηση, μηχανογράφηση και διαφάνεια ή διοικητική ανεξαρτησία ή συνεργασία με ιδιώτες, συσπειρώνεται και βοηθά στο μπάχαλο. Ούτε επανάσταση θέλουν να κάνουν ούτε τίποτα τέτοιο. Ο καθένας τα προνομιάκια του θέλει και να μην τους ελέγχει κανείς. Έτσι φτάνεις στο σημείο η ΟΛΜΕ να συμπεριφέρεται όπως συμπεριφέρεται. Για όλα αυτά κανείς δεν μιλάει δημόσια αλλά όλοι τα ξέρουν. Κάποτε πρέπει να προχωρήσουμε λίγα βήματα μπροστά.

Πώς σου φαίνεται η κυριαρχία του hip hop στα trends του YouTube; Πώς την ερμηνεύεις; Είτε κάποιοι το λένε trap, είτε urban, είτε ό,τι άλλο, παραμένει γεγονός πως το hip hop και η αφροαμερικάνικη μουσική γενικότερα είναι ψηλά κι αυτό μου δίνει πάντα μεγάλη χαρά. Η Ελλάδα είναι μια χώρα με πολλές αμφισημίες – ενώ έχει γερό αυτί και απλωμένες ρίζες, με τη μαύρη μουσική είχε πάντα μια κρυμμένη καχυποψία. Ίσως φταίει το γεγονός ότι όταν έπαιζαν Χέντριξ, Τζόπλιν και Doors εδώ είχαμε

χούντα. Αυτά πια είναι ιστορία, όμως, και στηρίζω όλα τα παιδιά από τον Madclip και τον Light, μέχρι τον Saske, τον Toquel, ακόμα και τον τρελοSinboy κι όποιον φτιάχνει κάτι από το τίποτα. Και για να λέμε τη μαύρη αλήθεια χίλιες φορές αυτοί που δουλεύουν και σαν σκυλιά κιόλας παρά οι δήθεν ποιοτικοί και σοβαροί. Όταν νομίζεις πως είσαι ηθικά ανώτερος, και είσαι βαρετός και δεν χωνεύεσαι με τίποτα. Η σεμνοτυφία και η μη σωματική ή μαγκωμένη μουσική πάντα άφηναν αδιάφορο κι εμένα και το hip hop παγκοσμίως.

Ανήκεις στους πρωτεργάτες της ελληνικής hip hop σκηνής και στους πρώτους που πειραματίστηκαν με άλλους ήχους. Τι έχει αλλάξει από το 1993, που έπιασες μικρόφωνο, μέχρι σήμερα; Η μουσική πάει μπροστά. We gotta keep movin' on. Όλα αλλάζουν αλλά στο τέλος πάντα μουσική είναι. Σίγουρα οι νέες γενιές έχουν πολλά περισσότερα μέσα στη διάθεσή τους, πράγμα καλό. Νομίζω πως έχουν ξεφύγει κι από την κατάρα τη νεοελληνική και συνεργάζονται πιο εύκολα. Στην Ελλάδα κανείς δεν συνεργάζεται, η συνεργασία δεν συμβαίνει ποτέ, ή θα τσακωνόμαστε και θα θαβόμαστε ή θα ακολουθούμε πάντα έναν μαλάκα που θα βάζει τους κανόνες. Ελπίζω όμως πως πάνε αυτά πια και είναι παρελθόν.

Ποιο είναι το μεγαλύτερο κλισέ στο ελληνικό hip hop; Το βαρύ το ψευτοαντριλίκι και οι απλοϊκά μαρξιστικοί στίχοι.

Πώς βρέθηκες στο Περιστέρι; Έχω ζήσει σε πολλές γειτονιές. Γεννήθηκα και μεγάλωσα στο Γκύζη και στα 18 ήθελα να φύγω από το σπίτι για να ζήσω τη ζωή μου. Ήταν πιο σκοτεινή η πόλη τότε, υπήρχαν πολύ λιγότερα ερεθίσματα, δεν κατάφερα να περάσω Αρχιτεκτονική και γνώρισα τον Μιχάλη και τις διάφορες μουσικές παρέες. Έχω μείνει από το Πέραμα μέχρι τα Βόρεια Προάστια. Στο Περιστέρι ήρθα πριν πέντε χρόνια περίπου για οικονομία αλλά και λόγω του φιλικού περιβάλλοντος, αφού χρειαζόμουν λίγο μεγαλύτερο πια. Μου αρέσει που είναι κοντά στο κέντρο αλλά δεν έχει τη βρωμιά, τον θόρυβο, τα σπασίματα που μπορεί να συναντήσεις εκεί. Δυστυχώς στο κέντρο της Αθήνας πολλοί βγάζουν τα ψυχολογικά τους. Παίρνουν ένα ταξάκι από τη γειτονίτσα τους και κατεβαίνουν για κομπλεξοθεραπεία. Είναι ανθρώπινο το Περιστέρι, με δική του αγορά, και νιώθω πως έχω εγκατασταθεί. Δεν με βλέπω να το κουνάω σύντομα. Εξάλλου από μικρός προτιμούσα τα δυτικά.

Τι σε ώθησε στη ζωγραφική; Από μικρός αυτό έκανα κι όχι μουσική. Από μωρό παιδί. Είναι η τέχνη μου τα εικαστικά. Τουλάχιστον έτσι μου λένε αυτοί που με ξέρουν καλά.

Θυμάσαι το πρώτο άλμπουμ που αγόρασες; Το σάουντρακ του «Batman» από τον Prince.

Πολιτική και άλλα σκατά. Ψήφισες σε αυτές τις εκλογές; Βλέπεις με περισσότερη αισιοδοξία τη νέα δεκαετία ή όχι; Ψηφίζω γιατί πιστεύω στη δημοκρατία. 18 χρονών μπήκα σε στούντιο για το πρώτο μου ραπ και μέσα στους αγγλικούς τότε στίχους έλεγα «democratic actions besides hip hop». Αυτό για όσους αυτοπαραμυθιάζονται ότι έχω αλλάξει τις αρχές μου. Απλά δεν καταλαβαίνουν πράμα από όσα έχω γράψει. Έχουν μεγαλώσει με το πασοκικό αφήγημα καλός Ανδρέας - κακός Μητσοτάκης. Στη δημοκρατία, λοιπόν, πολλές φορές η ψήφος είναι μια στρατηγική επιλογή. Η δημοκρατία δεν τα πάει καλά με την προσωπολατρεία και πολλές φορές χρειάζεται tactical voting. Δεν σημαίνει πως δένεσαι με το κόμμα που επιλέγεις. Με κατηγόρησαν ότι έγινα Ποταμίσιος ενώ απλά μίλησα εκεί για τον λαϊκισμό, τον εθνικισμό, τη ΧΑ και τη σημασία του κέντρου και της ύπαρξης κεντρώων κομμάτων. 1.000 ποτάμια να φτιάχνονταν το ίδιο θα 'κανα, δεν με αφορούσε και τόσο ποιος ήταν ο αρχηγός ή τι θα γινόταν μετά. Ακόμα δεν έχουμε κέντρο και αυτό δημιουργεί πόλωση και αστάθεια. Θέλω να πιστεύω πως δεν θα ζήσουμε ξανά αυτό

Ψηφίζω γιατί πιστεύω στη δημοκρατία. ... Αυτό για όσους αυτοπαραμυθιάζονται ότι έχω αλλάξει τις αρχές μου. Απλά δεν καταλαβαίνουν πράμα από όσα έχω γράψει.

Το εξώφυλλό μας

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Νικήτας Κλιντ. Γεννήθηκε και ζει στην Αθήνα. Είναι στιχουργός, περφόρμερ, μουσικός και εικαστικός. Το 1993 γνώρισε τους Active Member. Το 2002 αποχώρησε και 3 χρόνια μετά αποφοίτησε από τη σχολή εφαρμοσμένων τεχνών «Ορνεράκης», οπότε και ίδρυσε τις Ρόδες. Έχει κυκλοφορήσει διάφορες δισκογραφικές –και όχι μόνο– δουλειές ως Xray, Moriginal, Cheap Science: Enemy, Ρόδες και Ρόδες United, αλλά και με το όνομά του.

το ξεφτιλίκι των προηγούμενων χρόνων. Ξεφούσκωσε ο ελληναράδικος αντιευρωπαϊσμός και το πολύ αντριλίκι με τα σκισίματα των μνημονίων και τα δεν πληρώνω και τα λοιπά. Χτύπησαν το χέρι στο τραπέζι αλλά το φαγητό δεν ήρθε ποτέ. Πόσα χρόνια τώρα μόκο όλοι για τους μετανάστες, μόνο εργαλειοποίηση και υποκρισία. Έπρεπε, ας πούμε, να γίνει έστω μια προσπάθεια να λυθεί το θέμα των ασυνόδευτων παιδιών, ήταν μια φρίκη αυτό που ζούσαν τόσο καιρό.

Άλλαξε κάτι, όταν έγινες πατέρας; Φυσικά, σκέφτεσαι δύο φορές αυτό που κάνεις. Όταν είσαι μόνος σου δεν θα σε νοιάξει τόσο αν χάσεις το πορτοφόλι σου ή τα κλειδιά σου. Όταν έχεις παιδί σκέφτεσαι πως θα πρέπει να δουλέψεις και να τρέξεις διπλά για να καλύψεις τη ζημιά. Επίσης προσέχεις τι λες και τι κάνεις μπροστά του, πράγμα πολύ εκπαιδευτικό και για σένα τον ίδιο. Πρέπει να 'σαι υγιής και δυνατός για να μπορείς να το προστατεύεις. Τέλος καλείσαι να του μάθεις να σέβεται τους άλλους ανθρώπους μα και να απολαμβάνει τη ζωή του. Κι αυτό χωρίς να είναι άπληστος αλλά ούτε και κακομοίρης. Η μάνα μου μας μεγάλωσε σχετικά λιτά και χωρίς μεγάλη οικονομική άνεση ή κάποια περιουσία, αλλά μας μάθαινε πως η φτώχεια πάει με την περηφάνια και τη δουλειά κι όχι με την κλεψιά και την κακία. Διάφοροι γύρω μας που μεγαλώσανε πολύ πιο άνετα από μας έχουν μπόλικο θράσος να το παίζουνε και παιδιά του λαού. Προσπαθώ λοιπόν να έχει αίσθημα δικαίου, ανοιχτό μυαλό, χωρίς ιδεοληψίες και αυταπάτες. Είμαι αναγκασμένος να του διαβάζω παραμύθια, μυθιστορήματα αλλά και επιστημονικά, πράγμα κι αυτό πολύ ψυχαγωγικό και για μένα τον ίδιο. Του λέω ότι δεν χτυπάμε τους πιο αδύναμους ή τους μικρότερους και ποτέ τα κορίτσια, ούτε με τριαντάφυλλο. Ναι, αλλά ούτε το μπριζώνω το παιδί να γίνει ο Κρις Σφέτας. Δεν έχει σταματημό. Κάθε μέρα μια πρόκληση, οπότε στο τέλος είσαι ένας άλλος άνθρωπος και μάλιστα σε βελτιωμένη έκδοση.

Ποιο είναι το πιο απρόσμενο πράγμα που άκουσες από τον γιο σου; Διάφορες βρισιές που πετάει για να δει τα όριά μου. Μέχρι και τραγουδιστά με κράζει. Γελάω και του λέω ότι δεν υπάρχουν κακές λέξεις, μόνο κακές σκέψεις. Με τους άλλους είναι ευγενής, του 'χω μάθει το παρακαλώ και το ευχαριστώ και γενικά του βάζω όρια για να μη γίνει μουσολινάκος. Τα παιδιά πρεμούν με τα όρια, με τη λογική τιμωρία όταν χρειαστεί, με το σταθερό πρόγραμμα στα βασικά και με το να τους μιλάς απλά και ειλικρινά κι όχι μπεμπεδίστικα και με υπεκφυγές. Επίσης ποτέ δεν αθετείς μια υπόσχεση, καλύτερα να μην τη δώσεις ποτέ. Πριν λίγες μέρες τον ρώτησα, αν συμφωνούσε να βάλω ένα βίντεο με μένα κι αυτόν στο τραγούδι «Βαλσάκι νεκρών» από τον δίσκο, όπου ήμασταν στη θάλασσα και χτίζαμε έναν πύργο και μου πε «μπαμπά, μήπως αυτά που κάνουμε για μας δεν είναι για να τα βλέπουν όλοι;» Έμεινα παγωτό και χάρηκα τόσο πολύ. Σχεδόν πάντα μαθαίνουν, κυρίως μέσω του παραδείγματος. Ό,τι κάνεις, αυτά κάνουν.

Ποια από τις δουλειές που έκανες σου άρεσε λιγότερο; Κάθε δουλειά έχει τα ψεγάδια της. Αν είσαι τυχερός κι έχεις καθαρό μυαλό, τα βλέπεις κάποτε και προχωράς. Γενικά δεν έχω μετανιώσει για τίποτα, ακόμα και για τα πιο naive πράγματα που 'χω κάνει.

Ποιος είναι ο μεγαλύτερος συμβιβασμός που έκανες στη ζωή σου; Δεν βλέπω την έννοια του συμβιβασμού ως αρνητική. Συμφωνώ με αυτόν που είπε ότι οι έξυπνοι άνθρωποι αλλάζουν γνώμη και το λέω και στον γιο μου σαν συμβουλή. Χωρίς τον συμβιβασμό δεν μπορούν δυο μέρη να συνεννοηθούν και να ολοκληρώσουν το οτιδήποτε, είτε είναι μια δουλειά είτε είναι μια σχέση. Πάει μαζί με τη συνεργασία, που λέγαμε ότι μας λείπει.

Επιτυχία για σένα είναι... Να μη μοιάσω στους εχθρούς μου και να ζω τη ζωή μου, να δουλεύω, να μη παραστεναχωριέμαι για ό,τι δεν ελέγχω και να μεγαλώνω το παιδί μου αναλόγως.

Θα δούμε τις Ρόδες να γυρίζουν ζωντανά στο μέλλον με αφορμή το «Internet;» Δεν σταμάτησα να παίζω μουσική ακόμα. Είτε σόλο είτε με μπάντα. Όποιος θέλει, μπορεί να ακούσει τον δίσκο μας στο YouTube, αν μπει στον λογαριασμό Nikitas Klint (*https://www.youtube.com/playlist?list=PLTK4vobz6OBvRZ1-MbPqrk-*eTY0LQ0kFG). Η δουλειά είναι συλλογική, όσο κι αν είχα την εποπτεία, και ευχαριστώ όσους συμμετείχαν, έπαιξαν, συνεισφέραν και πίστεψαν σε αυτήν, αλλά και όσους θα την αγαπήσουν. A

ΥΠΟΨΗΦΙΟ ΓΙΑ OSCAR®
ΚΑΛΥΤΕΡΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ
THE CAVE
Η ΕΛΠΙΔΑ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΙΟ ΣΚΟΤΕΙΝΑ ΣΗΜΕΙΑ
©National Geographic
ΠΡΕΜΙΕΡΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 21.50
NATIONAL GEOGRAPHIC
Το National Geographic είναι διαθέσιμο μέσω:
COSMOTE TV
nova
Vodafone TV
WIND | VISION
www.natgeotv.com/gr
/NGCGreece
@natgeo_greece
National Geographic Greece

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΠΑΤΑΚΗΣ

Δεν δίνει συνεντεύξεις και ό,τι έχει να πει το λέ-ει μέσα από τα βιβλία που εκδίδει 46 χρόνια τώρα

Της ΓΙΟΥΛΗΣ ΤΣΑΚΑΛΟΥ
Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Κύριος **Στέφανος Πατάκης:** Ευθυτενής με το αίσθημα δικαίου να τον διακρίνει. Εργασιομανής, τελειομανής, διευθύνει 46 χρόνια τώρα κρατώντας σθεναρά τα ηνία του εκδοτικού του οίκου. Με μικρά και σωστά βήματα σε βάθος χρόνου, κατάφερε τη δημιουργία της στιβαρής εικόνας που δίνει η ελληνική λογοτεχνία στην παραγωγή των εκδόσεων Πατάκη. Μεγάλη η προσφορά του στον κλάδο του βιβλίου και ιδιαίτερα στην καθιέρωση του νόμου της ενιαίας τιμής.

Σας ευχαριστώ που δεχθήκατε να συνομιλήσουμε και να δώσουμε έτσι την ευκαιρία στους φίλους του βιβλίου να γνωρίσουν καλύτερα τον άνθρωπο που με τη φροντίδα του μπορούν να… ταξιδεύουν. Πώς και πότε αποφασίσατε να δημιουργήσετε τον εκδοτικό σας οίκο; Επίσημα ο εκδοτικός οίκος ιδρύθηκε το 1974 από εμένα και τη σύζυγό μου Μελπομένη Πατάκη. Βεβαίως μερικά χρόνια πριν ως καθηγητής φιλόλογος στη μέση εκπαίδευση είχα εκδώσει κάποια λεξικά και άλλα βιβλία ως βοηθήματα για τις ανάγκες των μαθητών του Λυκείου της εποχής εκείνης. Από την άλλη μεριά η γυναίκα μου, νέα κοπέλα με τρία μικρά παιδιά, εργάστηκε με πολύ πείσμα και αφοσίωση σε αυτό που μαζί ξεκινήσαμε.

Κύριε Πατάκη, η ιδιότητά σας ως εκπαιδευτικός και φιλόλογος σας βοήθησε στην επιλογή των βιβλίων του εκδοτικού σας οίκου; Βεβαίως οι φιλολογικές μου σπουδές έπαιξαν σημαντικό ρόλο στις κατευθύνσεις του εκδοτικού οίκου, αλλά και στην όλη εκδοτική διαδικασία. Τον πρώτο καιρό οι τίτλοι των βιβλίων ήταν λίγοι, διάβαζα ο ίδιος όλα τα βιβλία, έκανα την επιμέλεια, ακόμα και τις διορθώσεις.

Τι σας διαφοροποιεί από τους υπόλοιπους οίκους; Γιατί, σίγουρα, κάτι σας διαφοροποιεί. Νομίζω ότι κάθε εκδοτικός οίκος χρωματίζεται από την προσωπικότητα αυτού που τον διευθύνει. Δεν μπορώ να ξέρω τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των υπόλοιπων συναδέλφων μας. Αλλά αυτό που μπορούμε να πούμε για τον εαυτό μας είναι ότι ενδιαφερόμαστε πολύ για την ποιότητα των κειμένων, την ορθή χρήση της γλώσσας, έχουμε αναλάβει και αναλαμβάνουμε μεγάλα και μακροπρόθεσμα έργα (όπως π.χ. το Λεξικό της Νεοελληνικής Λογοτεχνίας, το Λεξικό της Νεοελληνικής Γλώσσας), είμαστε τίμιοι στις σχέσεις μας με όλο τον κόσμο (είτε πρόκειται για εσωτερικούς συνεργάτες είτε πρόκειται για πνευματικούς δημιουργούς, επιμελητές, ξένους εκδότες κτλ.), εργαζόμαστε νυχθημερόν και λειτουργούμε με ομαδικό πνεύμα.

Όσον αφορά την επιλογή των κειμένων που εκδίδετε, σταθμίζετε το ενδεχόμενο οικονομικό όφελος; Θα τυπώνατε ένα βιβλίο που, ενώ θα σας ικανοποιούσε η ποιότητά του, θα γνωρίζατε ότι –για οποιονδήποτε λόγο– δεν θα ήταν οικονομική επιτυχία; Οπωσδήποτε μας ενδιαφέρει το οικονομικό αποτέλεσμα. Δεν είμαστε μια κρατική επιχείρηση που χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, πρέπει να πετυχαίνουμε ικανοποιητικές πωλήσεις για να ανταποκρινόμαστε στις δαπάνες των έργων που αναλαμβάνουμε. Από την άλλη μεριά, ένα μέρος από τα κέρδη της επιχείρησης επενδύεται σε τίτλους με ελάχιστο ή μηδενικό αποτέλεσμα ή ακόμα και με ζημιά.

Ένας εκδοτικός όμιλος, κ. Πατάκη, πώς υπολογίζει το «άνοιγμα σε βιβλία κάθε χρόνο», αν λάβουμε υπόψη μας τη δύσκολη οικονομική συγκυρία; Έχουμε μια οικονομική υπηρεσία η οποία μελετά μακροπρόθεσμα και βραχυπρόθεσμα τα οικονομικά μεγέθη, ώστε να είμαστε σε θέση να προβλέπουμε τις οικονομικές δυνατότητες που έχουμε στο παρόν και στο μέλλον. Στο πλαίσιο αυτό μπορούμε να κινούμαστε αναλόγως.

Τι πιστεύετε; Οι Έλληνες διαβάζουν; Βεβαίως και μερικοί διαβάζουν. Όπως βεβαίως μερικοί δεν διαβάζουν. Όσο όμως προσπαθούμε εμείς ως εκδότες και άλλοι σε άλλες θέσεις (βιβλιοπώλες, εκπαιδευτικοί, γονείς, δημοσιογράφοι κτλ.) τόσο περισσότερο δημιουργούνται νέοι αναγνώστες.

Το μέλλον του βιβλίου στην Ελλάδα πώς το βλέπετε; Νομίζω ότι η χώρα μας τώρα που βγαίνει από την κρίση θα στραφεί σε μια ανάπτυξη σε πολλά επίπεδα. Εκτός από την οικονομική ανάπτυξη ελπίζω ότι θα υπάρξει μία προσπάθεια καλύτερης οργάνωσης της χώρας, κάτι που θα έχει επίπτωση στην καθημερινή και προσωπική ζωή των ανθρώπων. Ιδιαίτερα ελπίζω σε μια αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Όλα αυτά θα συντελέσουν στη μεγαλύτερη διάδοση του βιβλίου.

Πιστεύετε ότι ο Έλληνας αναγνώστης έχει σοβαρό λόγο να πιστεύει ότι υπάρχουν καλοί εκδότες που φροντίζουν την ποιότητα ακόμα και μέσα σε αντίξοες συνθήκες; Οπωσδήποτε ναι. Υπάρχουν στην Ελλάδα πολλοί σημαντικοί εκδοτικοί οίκοι και πολλοί σημαντικοί εκδότες, ανοιχτά μυαλά, με μόρφωση, ευαισθησίες απέναντι στα κοινωνικά φαινόμενα, με ενδιαφέροντα και αγάπη για την τέχνη, τη λογοτεχνία, την επιστήμη κτλ.

Τι θεωρείτε ελαφριά λογοτεχνία; Μπορούμε να διαχωρίζουμε τα βιβλία σε ποιοτική ή μη λογοτεχνία; Δεν είναι λίγο ρατσιστικό όλο αυτό; Οπωσδήποτε υπάρχει μια διαφορά ανάμεσα στα διάφορα μυθιστορήματα. Και οπωσδήποτε υπάρχουν βιβλία τα οποία διαβάζει κανείς για να περάσει ευχάριστα και άνετα κάποιες ώρες. Αυτό δεν είναι κακό. Δεν ξέρω αν πρέπει να το ονομάσουμε ελαφριά λογοτεχνία ή όχι. Δεν μπορούμε να αγνοήσουμε όμως ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε τέτοια μυθιστορήματα και σε έργα μεγάλων λογοτεχνών. Και είναι αλήθεια ότι υπάρχουν άνθρωποι που διαβάζουν μόνο τα πρώτα, αυτά που εσείς ονομάζετε ελαφριά λογοτεχνία, και υπάρχουν άνθρωποι που διαβάζουν μόνο τα δεύτερα, αυτά που εσείς ονομάζετε ποιοτική λογοτεχνία. Ίσως να υπάρχουν μερικοί που διαβάζουν και τα δύο. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Δεν χρειάζεται να χρησιμοποιούμε για την περίπτωση το επίθετο ρατσιστικός.

Η κριτική πώς σας έχει αντιμετωπίσει ως σήμερα; Η κριτική ασχολείται με τους συγγραφείς. Αν ένας συγγραφέας γράψει ένα βιβλίο σημαντικό, οι κριτικοί θα το παρουσιάσουν, θα μιλήσουν γι' αυτό, θα προβάλουν τις αρετές του. Αν συμβεί το αντίθετο, οι κριτικοί πολλές φορές στηλιτεύουν ό,τι δεν τους αρέσει.

Με ποιο κριτήριο εντάσσετε Έλληνες και ξένους συγγραφείς στο εκδοτικό σας πρόγραμμα; Απλώς και μόνο με βάση το περιεχόμενο.

Ποιο πιστεύετε ότι είναι το κριτήριο για να γίνει κάποιος συγγραφέας; Πού δίνετε μεγαλύτερη βαρύτητα, στη μόρφωση ή στο ταλέντο; Στο ταλέντο και στη σκληρή δουλειά που δημιουργεί σοβαρά έργα.

Τι πιστεύετε για τα παιδιά σήμερα, ενδιαφέρονται για τα βιβλία, διαβάζουν; Απ' όσο γνωρίζω, δίνετε μεγάλη έμφαση στο παιδικό βιβλίο και συχνά τα παιδικά/εφηβικά βιβλία σάς βραβεύονται. Πιστεύω ότι τα παιδιά ενδιαφέρονται. Και ενδιαφέρονται πολύ περισσότερο όσο οι γονείς και οι εκπαιδευτικοί τα στρέφουν προς αυτή την κατεύθυνση.

Εγώ προσωπικά και 150 συνεργάτες μου δουλεύουμε για 21 και πλέον έτη για τη δημιουργία του Μεγάλου Ηλεκτρονικού Λεξικού Νεοελληνικής Γλώσσας Πατάκη

Υπάρχει ένας τίτλος των εκδόσεών σας για τον οποίο αισθάνεστε ιδιαίτερα περήφανος; Για τους περισσότερους.

Υπάρχει κάποιο βιβλίο στο οποίο να πιστέψατε πολύ, αλλά η ανταπόκριση του αναγνωστικού κοινού να μην ήταν αυτή που αναμένατε; Αρκετά βιβλία.

Το ελληνικό βιβλίο προβάλλεται στο εξωτερικό; Δύσκολο ή εύκολο; Πράγματι είναι δύσκολη η προβολή του ελληνικού βιβλίου στο εξωτερικό. Μεγάλο πρόβλημα είναι η γλώσσα μας. Παρ' όλα αυτά και στις διεθνείς εκθέσεις του βιβλίου, αλλά και με άλλες επαφές σιγά-σιγά βλέπουμε ελληνικά βιβλία να μεταφράζονται σε ξένες γλώσσες.

Μοιραστείτε μαζί μας μια χρήσιμη συμβουλή για νέους συγγραφείς! Δεν πρέπει να βιάζονται. Δεν πρέπει να αποσκοπούν στην ποσότητα, σε πολλούς τίτλους δηλαδή σε μικρό χρονικό διάστημα.

Να τολμήσω να ρωτήσω ποιο είναι το αγαπημένο σας βιβλίο και συγγραφέας; Δεν μπορεί να είναι ένα.

Ποια είναι τα μελλοντικά σας σχέδια; Πού θα θέλατε να κατευθυνθεί ο εκδοτικός σας οίκος από εδώ και πέρα; Πρέπει να σας θυμίσω ότι διανύω το ογδοηκοστό πρώτο έτος της ηλικίας μου. Αυτό που μας ενδιαφέρει εμένα και τη γυναίκα μου είναι να βλέπουμε τα παιδιά μας να δουλεύουν με συνοχή και οργάνωση ακολουθώντας το πνεύμα και τις αρχές με τις οποίες ξεκινήσαμε. Μπροστά μας έχουμε πολλές προκλήσεις. Πρώτα πρώτα εγώ προσωπικά και εκατόν πενήντα συνεργάτες μου δουλεύουμε για είκοσι ένα και πλέον έτη για τη δημιουργία του Μεγάλου Ηλεκτρονικού Λεξικού Νεοελληνικής Γλώσσας Πατάκη. Πρόκειται για ένα λεξικό που σε περιεχόμενο τη στιγμή αυτή είναι επτά φορές μεγαλύτερο από το μεγαλύτερο κυκλοφορούν έντυπο νεοελληνικό λεξικό. Ελπίζουμε ότι η πρώτη ολοκλήρωση θα γίνει σε τρία χρόνια από τώρα. Άρα η πρώτη μου προσπάθεια και ευχή είναι να βρίσκομαι στη ζωή και να φτάσω σε αυτό το σημείο, καθώς επίσης και στις πρώτες έντυπες εκδόσεις τμημάτων αυτού του λεξικού, που και αυτές προγραμματίζονται για τον ίδιο χρόνο περίπου. Εκτός αυτού μπροστά μας έχουμε και άλλες σειρές βιβλίων να προγραμματίσουμε. Ήδη τελευταία έχουμε ξεκινήσει σειρές καινούριες για μας στον τομέα των οικονομικών επιστημών. Γενικότερα ο τομέας του πανεπιστημιακού βιβλίου μάς ενδιαφέρει ιδιαίτερα. Επίσης μας ενδιαφέρει ιδιαίτερα ο τομέας των πωλήσεων και του marketing. Το ηλεκτρονικό βιβλιοπωλείο, τα e-books και ό,τι άλλο συναφές. Πιστεύουμε ότι οι νέες τεχνολογίες θα έχουν έναν ρόλο μεγάλο στη διαδικασία της έκδοσης και της προώθησης του βιβλίου. Τέλος, θα συνεχιστεί η αφοσίωσή μας στους τομείς με τους οποίους έχουμε μέχρι τώρα ασχοληθεί, όπως είναι η λογοτεχνία, το παιδικό βιβλίο, η εκπαίδευση, οι πρακτικοί οδηγοί κτλ. Θα είναι τομείς στους οποίους θα μπορέσουμε να προσφέρουμε αρκετά πράγματα.

Και μια τελευταία ερώτηση: Αν σας ζητούσα να κάνετε έναν απολογισμό μετά από τόσα χρόνια σκληρής αλλά και δημιουργικής δουλειάς, τι θα λέγατε; Έκανα αυτό που μπορούσα και αυτό που θα ήθελα να κάνω. Βεβαίως όλα θα μπορούσαν να γίνουν καλύτερα, αν την πείρα που έχω τώρα την είχα όταν ξεκίνησα. Αυτό το συμπέρασμα ισχύει και για μένα και για τη γυναίκα μου. A

ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ ΤΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΤΟ ΚΥΤΤΑΡΟ, ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥ

ΜΑΡΚΟΣ ΚΟΥΜΑΡΗΣ (LOCOMONDO)

«Να σας διηγηθώ την ιστορία του πατέρα μου και του Χουάν Κάρλος της Ισπανίας;»

Επιμέλεια: ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Φωτό: CHO6400

Πού γεννηθήκατε; Στην Αθήνα.

Το πρώτο σας σπίτι; Αμπελόκηποι. Όλη η γειτονιά συγγενείς, ένας ακάλυπτος χώρος μεταξύ πολυκατοικιών σημείο συνεύρεσης και ποδοσφαιρικών αγώνων. Καμιά φορά ερχόταν κι ένας βοσκός με πρόβατα –ναι, ναι–, καθώς εκεί κοντά ήταν τα Ηνωμένα Βουστάσια. Σε αυτόν τον ακάλυπτο είχε χόρτα και χαμομήλι.

Το αγαπημένο σας σπιτικό φαγητό; Γεμιστά. Χωρίς κιμά.

Μια παιδική ανάμνηση; Μπάλα στο πάρκο του Βενιζέλου πριν γίνει το Μέγαρο Μουσικής. Ένα μεγάλο παιδί γύρω στα 8 χώριζε τις ομάδες και ρώταγε της ηλικίες μας. Εγώ δεν ήξερα καν πόσο ήμουνα.

Ποιο ήταν το πρώτο άλμπουμ που ακούσατε περισσότερο; Το soundtrack της ταινίας «The Blues Brothers».

Τι αγαπάτε περισσότερο στην Αθήνα; Τις βόλτες την άνοιξη.

Τι θα την έκανε πιο όμορφη; Λιγότεροι άνθρωποι, λιγότερα αυτοκίνητα.

Το πιο τρελό πράγμα που σας συνέβη στην πόλη; Μια ιστορία του πατέρα μου. Πριν πολλά χρόνια οδηγώντας βέσπα Lambretta τον είχε τρακάρει η λιμουζίνα που μετέφερε τον Juan Carlos, τότε Βασιλιά της Ισπανίας. Βγήκε ο ίδιος ο Juan Carlos και τον σήκωσε. Ευτυχώς δεν έπαθε τίποτα. Ο πατέρας μου.

Τι θα προτείνατε για να βελτιωθεί η καθημερινότητα; Να έχουμε περισσότερο τον νου μας να ενοχλούμε λιγότερο το δίπλα μας.

Ποια είναι τα στέκια σας; Πλατεία Μαβίλη, Σχεδία Home στη Νικίου.

Ποια ήταν η πρώτη ή η πιο σημαδιακή συναυλία που είδατε; 12 Ιουλίου 1988. Bruce Springsteen and the E Street Band στο Waldstadion στη Φρανκφούρτη. Πριν ακόμα έρθει στο Ολυμπιακό Στάδιο στα πλαίσια του Live Aid.

Ποιο ήταν το πρώτο πράγμα που σας έκανε εντύπωση στη Γερμανία σε σχέση με τη ζωή στην πόλη; Σεβασμός στους κανόνες χωρίς κάποιον εξαναγκασμό. Κουλτούρα της συλλογικότητας.

Ποιοι είναι οι άνθρωποι που σας εμπνέουν; Οι άνθρωποι που με κίνδυνο της ζωής τους ταξίδεψαν εθελοντικά από την Ευρώπη για να εμβολιάσουν τα παιδιά στη Λιβερία και στη Σιέρα Λεόνε και συνέβαλαν έτσι στην εξολόθρευση του ιού Ebola τα έτη 2013-2016.

Στοιχεία και επιρροές που σχηματοποίησαν το νέο άλμπουμ «Star»; Back to the roots, old school ηχογράφηση και προσέγγιση, ενιαίο ύφος, ψιλοδουλειά στις μίξεις, low budget παραγωγή. Πολύ χαρήκαμε που οι γερμανοί δημιουργοί μάς έδωσαν την άδεια να κυκλοφορήσουμε σε αυτή τη συλλογή την ελληνική εκδοχή του «99 Luftballons» (99 Μπαλόνια) που την παίζουμε σχεδόν 15 χρόνια στα λάιβ.

Τι σημαίνει για σας δημοσιότητα και σταριλίκι; Το να σε ακούνε και να σε αγαπάνε πιτσιρικάδες είναι ευθύνη. Από την άλλη, η Kim Kardashian εγκαινίασε μια εποχή όπου η διασημότητα αποσυνδέθηκε πλήρως από την ικανότητα και έγινε αυτοσκοπός. Υπάρχει ένας κίνδυνος όταν όλοι θέλουν να γίνουν διάσημοι όσο πιο γρήγορα και με τον ελάχιστο δυνατό κόπο. Τέλος σε μια μικρή χώρα σαν την Ελλάδα το να μιλάμε για σταρ έχει σίγουρα μια γελοιότητα. Κάποιος συνάδελφος είχε πει «αυτά είναι όλα ροκσταριλίκια του χωριού».

Πόσο αλλάζουν ζωντανά τα κομμάτια και πώς επιδρά το κοινό και ο χώρος; Στο λάιβ ξαναλές την ιστορία σαν να είναι η πρώτη φορά. Σίγουρα υπάρχει ένας στάνταρ πυρήνας κομματιών που πρέπει να παιχτούν, αλλιώς θα φάμε ξύλο. Από εκεί και πέρα παίζουν ρόλο τα requests, η περίσταση, ο τόπος και η ιστορική συγκυρία.

Το πιο τρελό πράγμα σε συναυλία σας; Αμέτρητα! Μια φορά σε ανοιχτή συναυλία μπήκε Mercedes με σκούρα τζάμια σπρώχνοντας το κοινό μέχρι να φτάσει μπροστά στην κονσόλα. Επρόκειτο για επίλυση διαφορών μεταξύ δύο συμμοριών η οποία εξελίχθηκε μπροστά στα μάτια μας και ενώ παίζαμε το κομμάτι «Ψεύτικη ζωή».

Οι πιο έντονες αναμνήσεις από ταξίδια και συνεργασίες; Υγρασία, ζέστη και μυρωδιά βότανου στην Τζαμάικα. Η μουσική καθοδήγηση του τρομπονίστα Vin Gordon. Η σούπα που μου έφτιαξε η Amparo Sanchez, όταν είχα αρρωστήσει στο σπίτι της λίγο έξω από τη Βαρκελώνη. Η απλότητα του Manu Chao.

Ποιος είναι ο πιο απρόσμενος φαν των Locomondo; Ο σκηνοθέτης Fatih Akin.

Τι νέες τηλεοπτικές σειρές θα μας προτείνατε; «The Kominsky Method» και «The Vietnam War», σειρά ντοκιμαντέρ των Ken Burns, Lynn Novick.

Τι ακολουθεί; Συναυλίες και πάλι συναυλίες.

INFO

Ο Μάρκος Κούμαρης είναι ο συνδημιουργός και τραγουδιστής των Locomondo. Το νέο τους single και videoclip λέγεται «Star» μέσα από το ομότιτλο άλμπουμ τους. Στις 21&28 Φεβρουαρίου εμφανίζονται στο Κύτταρο.

102.5 ATHENS VOICE RADIO

Ακούμε την εκπομπή του Δημήτρη Λιλή, «Athens Incoming», κάθε Σάββατο και Κυριακή στον Athens Voice Radio 102.5 από τις 18.00 ως τις 20.00.

Είμαστε έτοιμοι να πραγματοποιήσουμε το αρχικό όραμα. Δηλαδή, να παρουσιάσουμε στον υπόλοιπο κόσμο τη δική μας εκδοχή για την ανεξάρτητη μουσική σκηνή της Αθήνας.

Ο Δημήτρης Λιλής, η δισκογραφική Just Gazing & ο Athens Voice Radio 102.5

DJ στα πιο χιπ πάρτι, ιδιοκτήτης της δισκογραφικής Just Gazing, ραδιοφωνικός παραγωγός του ATHENS VOICE Radio 102.5 και το καλύτερο «μουσικό αυτί» της πόλης

Του ΜΑΝΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

Ο Δημήτρης Λιλής είναι το πρόσωπο της μουσικής Αθήνας που «δεν κοιμάται ποτέ», συμπληρώνοντας πάνω από 15 χρόνια σε μπάντες (θυμάστε τους Relevant Box;) και DJ σε μερικά από τα πιο χιπ στέκια της πόλης (φέτος τον βρίσκουμε στο 48 Urban Garden και Poco a Poco, μεταξύ άλλων). Παράλληλα, αρθρογραφεί, έχει τη δική του δισκογραφική εταιρία με όνομα Just Gazing, μανατζάρει μπάντες, όπως και ένα online ραδιόφωνο (Avopolis), και κάθε σαββατοκύριακο μας κάνει παρέα στο ραδιόφωνο της ATHENS VOICE στους 102.5 με τη δική του εκπομπή. Αρκετή δουλειά για ένα άτομο, σωστά;

Η κινητήρια δύναμη για όλα αυτά είναι η ίδια η αγάπη για τη μουσική, αυτή η αγάπη που μας ενώνει όλους κάτω δικές μας κοινότητες και κώδικες επικοινωνίας. Ο Δημήτρης Λιλής, σε ένα διάλειμμα από την εκπομπή του, μας μιλάει για τι άλλο; Μουσική!

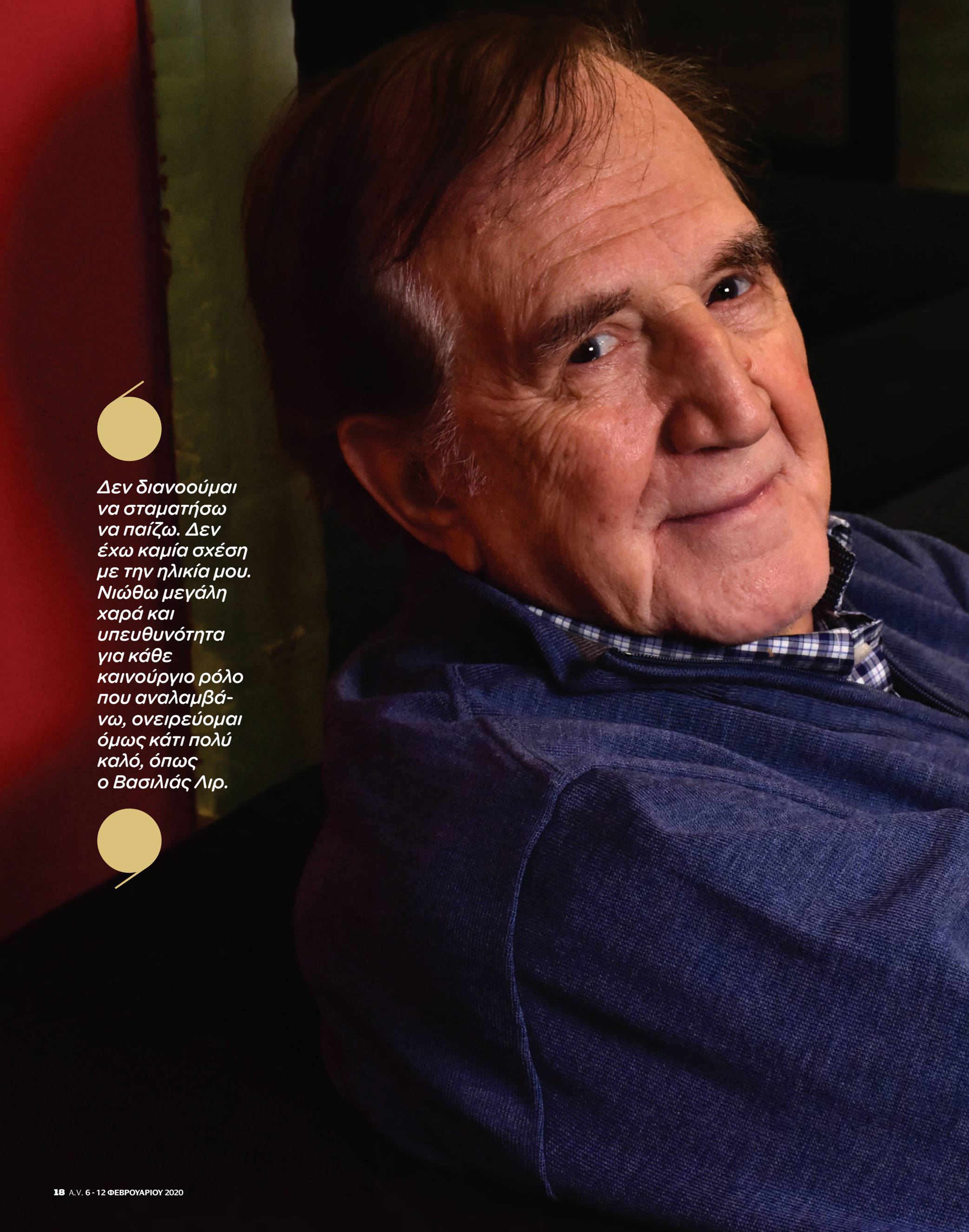
Η δισκογραφική Just Gazing συμπλήρωσε τα 10 χρόνια ζωής... Βέβαια, αν υπολογίσεις τα 3 πρώτα χρόνια «του ατζαμή» που είχαμε μόλις έναν καλλιτέχνη, τον Sillyboy, και έπειτα ένα διάστημα που ταξίδευα συχνά στο εξωτερικό με τη Μόνικα, πρακτικά τα τελευταία 5 χρόνια είναι που το label έχει κανονική ροή digital κυκλοφοριών. Και χρειάστηκε αυτή η κυκλοφορία μας για τον δίσκο των Sillyboy's Ghost Relatives, σε συνεργασία με το αγγλικό label Claremont 56 του DJ ευαγγελιστή Paul Murphy, να μας βάλει σε λίγο καλύτερα και διεθνή σαλόνια. Πλέον, έχουμε σωστή ψηφιακή διανομή και επιτέλους δημιουργήσαμε και κανάλια φυσικής διανομής των βινυλίων μας σε δισκάδικα στην Ευρώπη και στον υπόλοιπο κόσμο.

Τι να περιμένουμε το 2020; Νομίζω ότι είμαστε έτοιμοι να πραγματοποιήσουμε το αρχικό όραμα. Δηλαδή, να καταγράψουμε και να παρουσιάσουμε στον υπόλοιπο κόσμο τη δική μας εκδοχή για την ανεξάρτητη μουσική σκηνή της Αθήνας. Τίποτα περισσότερο και τίποτα λιγότερο από το DIY ήθος κάθε ανεξάρτητης εταιρείας που καταγράφει με κυκλοφορίες τη σκηνή της πόλης της και βασισμένο κατά 99% στο μοντέλο που όρισε η δράση της Dischord Records των Fugazi στη Washington DC στα 80s. Και στο 2020 επιμένουμε στο γνωστό δίπολο Rock vs Electronica. Μόλις βγάλαμε το κοφτερό punk των Bombing The Avenue και έχουμε στα σκαριά τις dark κιθάρες των Strawberry Pills και ένα ep από τα νέα goth kids, Liebchen. Ο Κος Κ. ασφαλώς είναι μια κατηγορία ελληνόφωνου ροκ μόνος του και επιστρέφει, ενώ σε ηλεκτρονικό επίπεδο αναμείνατε το αστικό coolness της Raed Raees και το chillwave των Smalfeels. Επίσης, στις 20 Φεβρουαρίου λανσάρουμε το sub label Won Ton για τη synth wave σκηνή της πόλης. Πρώτο release το LP του Metaman με single συμμετοχή απο Λένα Πλάτωνος και ακολουθούν ο Athens Computer Underground και νέο υλικό από Regressverbot. Περισσότερο όμως θέλουμε να εστιάσουμε στις live παρουσιάσεις και τα τουρ των καλλιτεχνών, δεδομένου ότι το ρόστερ μεγάλωσε.

Ποιοι είναι οι αγαπημένοι σου Έλληνες καλλιτέχνες, πέραν αυτών της Just Gazing; Αυτή την εποχή προσπαθώ να ανακαλύψω τι θα πρωταγωνιστήσει στο '20 κι η προσοχή μου είναι στραμμένη σε νέους μουσικούς, νέα labels και ομάδες.
Μου αρέσει η δουλειά που κάνουν τα παιδιά στην Πατάρι records. Από τη φωτογραφία των γραφείων μέχρι την DIY αισθητική στο artwork και τον τρόπο επικοινωνίας, θα έπαιρνα όρκο ότι είναι η δική μας Daptone records, αν και ο ήχος τους είναι κοφτερός, garage pop, punk σε περιπτώσεις και αυτό νομίζω τους κάνει ακόμα πιο cool. Γενικά, υπάρχει η τάση για πιο χύμα ροκ στη σκηνή της Αθήνας ενίοτε και με ελληνικό στίχο. Σαν να ζούμε το πρώτο κύμα δημιουργίας από μουσικούς που μεγάλωσαν με Acid Baby Jesus και Bazooka, οι οποίοι αμφότεροι είναι από τις αγαπημένες μπάντες μου. Επίσης, σαν να έχει περάσει πολύς κόσμος από το Ίδρυμα 2.14 ή τα DIY events σε Crust και καταλήψεις που κατάλαβαν τη σημαντικότητα του «να το κάνεις μόνος σου», οπότε πλέον εκφράζονται πιο ωμά αρκετές μπάντες. Hype ίσως όχι άδικα, έχουν οι Μινέρβα και ελπίζω ότι οι The Bonnie Nettles θα βγάλουν ωραίο δίσκο. Το υποθέτω γιατί και τα δύο πρότζεκτ είναι στα χέρια του πολύ ικανού παραγωγού Άλεξ Μπόλμπαση.
Τους Kooba Tercu ανακάλυψα τυχαία και παρότι είναι στην πιάτσα καιρό και με ενθουσίασαν. Μου θύμισαν επίσης πόσο πολύ λείπει από τη σκηνή μια μπάντα σαν Τα Όρη. Επιπλέον, η επιστροφή των Whereswilder έχει ενδιαφέρον και περιμένω να δω τη συνέχεια της Veego Records από την Πάτρα. Πολύ ενδιαφέρον και το project των Henry με μέλη από Planet of Zeus - Cave Children - Burger Project. Από αυτούς αναμένω και το EP, όπως αναμένω και το νέο LP των Deaf Radio.
Τέλος, πάντα έχω στημένο αυτί για οτιδήποτε βγάζουν οι κλασικές αξίες της σκηνής: Blend Mishkin - Roots Evolution, TFATFY, Stella, Larry Gus, Nteibint, La.Ga. Sta. Records, Anatolian Weapons, Planet Of Zeus, Into The Light Records, The Rattler Proxy, MandorasIndahouse, Grandbois, ATH Kids, Offbeat Records, Jungle Juice Records, Echonomist, Terranaga Beat Records, Keep Shelly in Athens, Cayetano, C. Da Afro...

Τι συμβουλή έχεις να δώσεις σε ένα νέο καλλιτέχνη που θέλει «να την κάνει» στη μουσική βιομηχανία; Μία καλή συμβουλή είναι να οραματίζεται κάποιος όλο το πακέτο του ως καλλιτέχνης και σαν επιδραστική φιγούρα. Δηλαδή να σκέφτεται από την πρώτη στιγμή τι μπορεί να κάνει ώστε να αφήσει πίσω του έργο που θα επηρεάσει τις επόμενες γενιές και κυρίως τη δικιά του. Δεν φτάνει απλά να κάνει ή να νομίζει ότι κάνει καλή μουσική. Πρέπει να φαντάζεται και να πραγματοποιεί τη μουσική παραγωγή με ιδέες «έξω από το κουτί», να κάνει εξίσου ανατρεπτικά videos, να έχει social media που να δημιουργούν virality στην κοινότητα που δρα, να φροντίζει να έχει την αποδοχή και την προτίμηση της κοινότητάς του (κυρίως γιατί πρώτα γίνεσαι γνωστός στη γειτονιά, μετά στην πόλη, μετά στη χώρα και μετά στον κόσμο) και τέλος να έχει σκεφτεί από την πρώτη μέρα πώς το όνομα του θα μπορεί να γίνει παγκόσμιο brand. A

Instagram @justgazingrecords

Δεν διανοούμαι να σταματήσω να παίζω. Δεν έχω καμία σχέση με την ηλικία μου. Νιώθω μεγάλη χαρά και υπευθυνότητα για κάθε καινούργιο ρόλο που αναλαμβάνω, ονειρεύομαι όμως κάτι πολύ καλό, όπως ο Βασιλιάς Λιρ.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

«Το θέατρο είναι ζωή»

Ηθοποιός, σκηνοθέτης, σεναριογράφος, ίσως με μια χιλιάδα παρουσίες στο σανίδι, στο σελιλόιντ και στο γυαλί. Σε μια αναδρομή στο παρελθόν στέκεται σε σταθμούς της προσωπικής του ιστορίας, μιλάει για το παρόν και ελπίζει για το μέλλον.

Επιμέλεια - Φωτό: **ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ**

«Οι μνήμες του πολέμου, ενός εμφυλίου, είναι βαθιά ριζωμένες μέσα μου, είδα Γερμανούς, εθνικόφρονες ελασίτες να λεπλατούν τα σπίτια μας, ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος με σημάδεψε και ανατρέχω πλέον συχνά στο youtube για να ανακεφαλαιώσω, θέτω υπαρξιακά ερωτήματα όπως το γιατί να φεύγουν τόσες ψυχές που έχουν δεσμούς, συναισθήματα, σαν να 'ναι μυρμήγκια.

» Μεγάλωσα με μια γιαγιά αγράμματη και υστερική, η μητέρα μου ήταν συνήθως απούσα, έτρεχε στην ελληνική επαρχία με τα μπουλούκια, πέρασα δύσκολα παιδικά χρόνια. Δεν μου αρέσει να αναθεματίζω για ανθρώπους που έχουν φύγει, δεν μου αρέσει να λέω τι τράβηξα και τι έπαθα, έστω κι αν πέρασα τραγικά. Τότε δέσποζε η πείνα, η δυστυχία ήταν αφόρητη, όλα ήταν διαφορετικά, δεν συγκρίνεται με τώρα. Η ζωή ήταν ισοπεδωτική, δεν υπήρχαν τα προβλήματα των ναρκωτικών. Το 90% ήταν λαϊκός κόσμος, οι πλούσιοι ήταν εξαιρέσεις, ήταν ένα μαγγανοπηγαδο, όλα τα προβλήματα διογκώνονταν. Θα έλεγα ότι μεγάλωσα μέσα στη σχιζοφρένεια της γιαγιάς, σε μια πλατεία Βάθης υποβαθμισμένη από τους οίκους ανοχής. Δύσκολα θα υπάρξει απόλυτη ταύτιση με κάποια κατάσταση σήμερα, πάνε αυτά...

» Η μητέρα μου δεν μου έδωσε κάποια κατεύθυνση ως προς τη συμπεριφορά μου προς το γυναικείο φύλλο. Γύριζε με θιάσους μπουλουκιών, πολύ συχνότερη ήταν η απουσία της από την παρουσία της. Η ζωή μ' έμαθε πώς να συμπεριφέρομαι.

» Το επάγγελμά μας έχει συγκεκριμένες ώρες που καθορίζουν τις παρέες και τις σχέσεις σου. Πολλοί ηθοποιοί επιλέγουν να κάνουν σχέσεις με το συνάφι τους. Όντως, στο "Ξύπνα Βασίλη", η Έλενα Ναθαναήλ δεν ήταν η αδελφή μου στην πραγματικότητα, αλλά η αγαπημένη μου.

» Τραγουδούσα τα τραγούδια που άκουγα από τη μητέρα μου. Μου άρεσε η μουσική, έκανα κάποια μαθήματα για να μπορώ να τραγουδήσω. Το 1962 ο Μάνος Χατζιδάκις, που γνώρισα μέσω του Κουν, μου έδωσε ένα κομμάτι του. Στη συγκλονιστική παράσταση της "Οδού Ονείρων" συμμετείχα και εγώ. Κάποια στιγμή ανέβασα και το δικό μου μιούζικαλ "Ο φανταστικός κόσμος του Μακρυπόδη", σε μουσική Φίλιππου Νικολάου και δικούς μου στίχους, ο οποίος κυκλοφόρησε και σε βινύλιο. Το "Ξύπνα Βασίλη" θα το έπαιζα σήμερα όπως και τότε. Δεν θα άλλαζα καθόλου το παίξιμό μου.

» Επειδή έζησα την πείνα της κατοχής, μού έρχεται σήμερα ως συνειρμός όταν βλέπω στην Αθήνα ανθρώπους να ψάχνουν τροφή στα σκουπίδια, όπως πριν 60 χρόνια. Μια σωστή κυβέρνηση θα τίναζε τα πάντα στον αέρα – εάν δεν κοίταζε βέβαια ο κάθε πολιτικός την καρέκλα του αλλά το συμφέρον του λαού του! Καυτηριάζω την πολιτική, κατάλαβα από παιδί πόσο σημαντική είναι και πως είμαστε ένας λαός που δεν έχει μνήμη. Θα έπρεπε να υπάρχει μια ταμπέλα έξω από τη Βουλή που να λέει, τώρα που έγινες πολιτικός κρέμασε τη συνείδησή σου στην γκαρνταρόμπα! Υπάρχουν πολλές ελλείψεις, άνθρωποι μόνοι σε κρύα σπίτια που δεν έχουν να πάρουν κάτι για τα παιδιά τους. Ποιος ενδιαφέρεται; Οι πρόσφυγες πέρασαν από την κόλαση και καθήκον μας είναι να τους βοηθάμε, αλλά άραγε αναρωτιόμαστε πόσοι Έλληνες ζουν σαν πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα και χωρίς την υποστήριξη της διεθνούς αμνηστίας;

» Στη διδακτορία του Μεταξά υπήρξε υπουργός Ασφαλείας ο Μανιαδάκης, ένα σωστό τέρας που βασάνιζε τους κομμουνιστές προκειμένου να αλλαξοπιστήσουν. Στα δώδεκά μου χρόνια είδα τη φωτογραφία του, πολιτευόταν ενώ τον είχαν βάλει φυλακή για τα εγκλήματά του, και τότε κατάλαβα ότι το μυαλό του πλήθους λειτουργεί χαοτικά. Ακόμα και χιτλερικούς οι Αμερικάνοι τούς έκαναν αξιότιμους πολίτες. Λόγω επαγγέλματος μου έχει προκύψει πολλές φορές να δεχτώ πρόταση να πολιτευτώ, αλλά αρνούμαι πάντα γιατί δεν είναι δυνατόν να είσαι πολιτικός έχοντας συνείδηση.

»΄Εχουμε μόνο πλούσιους και φτωχούς. Όταν υπήρξε μεσαία τάξη δανείστηκε και τώρα είναι χρεωμένη, οι Έλληνες νομίσανε ότι αυτή η φάση της ζωής τους θα είναι μακρόχρονη και αναλλοίωτη και εκεί έγινε το πρώτο λάθος. Ήταν μοιραίο τα στερημένα παιδιά της κατοχής, όταν βρέθηκαν με λεφτά στα χέρια τους, να τα σπαταλήσουν χωρίς να σκεφτούν το μέλλον. Ανοιχτήκαμε και κάποιοι και από εμάς πέθαναν φτωχοί, π.χ. ο Χατζηχρήστος έβγαλε λεφτά αλλά το τέλος του δεν ήταν καλό.

» Σαν άνθρωπος υπήρξα χαμηλών τόνων και περισσότερο ειρηνοποιός. Δεν νιώθω την ανάγκη να πέσω στη μάχη. Είμαι θεωρητικός, όχι μάχιμος. Πολεμούσα για τα γεγονότα διαμέσου των γραπτών μου, του θεάτρου και των συνεντεύξεων.

» Θα μπορούσα να αποκρύψω τις αδυναμίες μου και τα σφάλματά μου, ενίοτε αυτά αποτελούν βορά των δημοσιογράφων εις βάρος μου, αλλά τα θεωρώ συνηθισμένα και χρησιμοποιώ τις προσωπικές μου ιστορίες για να κάνω και λίγο κήρυγμα, να νουθετήσω και να παραδειγματίσω εκ του αποτελέσματος.

» Συνεργάστηκα με προσωπικότητες, Βλαχοπούλου, Τζαβέλας, Βουγιουκλάκη, με τον Σακελάριο που ήταν δημιουργός κι έβλεπε μπροστά. Αυτός μου έδωσε το "προφιτερόλ", η καθοδήγηση ήταν δική του, ο αυτοσχεδιασμός δικός μου. Τώρα βλέπω ότι ήταν πολύ εύκολο το να παιχτεί. Στην καθημερινή ζωή ομολογώ ότι μου άρεσαν τα γλυκά, δεν μπορούσα να φάω μόνο μια πάστα, ήθελα τρεις, θυμάμαι τον εαυτό μου να μπαίνει στο ζαχαροπλαστείο ντροπαλά και να τις αγοράζω! Αυτό το "προφιτερόλ" λοιπόν μ' έφερε στην κορυφή και μ' έκανε θιασάρχη. Αποδίδω σε αυτό το βήμα της καριέρας μου πολλά από τα καλά που ήρθαν, χωρίς κανένα παράπονο που ο κόσμος με αγάπησε πολύ από τη συγκεκριμένη σκηνή.

» Υπήρξα πολύ τυχερός! Πέρασα από τον Κουν. Μαζί του έπαθα εξάρτηση κι αγάπησα το Θέατρο, συνεργάστηκα με σπουδαίους σκηνοθέτες, οι ταινίες που έπαιξα δοξάστηκαν. Είχα δύναμη και ταλέντο να κρατήσω στο ύψος τους δύσκολους ρόλους.

»΄Ηταν παράδεισος το σινεμά για μένα, δεν θα ξανάρθει αυτή η αίσθηση, χάθηκε μαζί με τα χρόνια της αθωότητας. Έχω πολλά σενάρια φυλαγμένα στο συρτάρι. Οι παραγωγοί όμως ζητούν οτιδήποτε μπορεί να διασκεδάσει τον κόσμο, ο προβληματισμός δεν ευνοείται, διαλέγονται έργα εύπεπτα.

» Δεν έκανα φιλίες, κολλητούς, κουβαλούσα το βάρος του πόλεμου από το παρελθόν. Είχα ένα δικό μου κόσμο, μια απομόνωση, κλειστός στον εαυτό μου, μετά το 1964 ανοίχτηκα και πήρα τα πάνω μου. Πολλά παιδιά στη γειτονιά μου σπατάλησαν τα νιάτα τους και τη δημιουργικότητά τους, δεν έκαναν τίποτα, παρέμειναν στην κατάθλιψη, εγώ λόγω ενός ταλέντου και της επιτυχίας που είχα, κοίταξα τη ζωή με δύναμη και απέβαλα το αρνητικό παρελθόν.

» Είμαι πολυγραφότατος αλλά δεν κυνηγάω. Κάποιοι που είχαν γνωριμίες επιβλήθηκαν και καθιερώθηκαν. Οι θεατρικοί επιχειρηματίες δεν σου δίνουν την ευκαιρία να γίνεις καθιερωμένος, προτιμούν να δουλεύουν με τους ήδη υπάρχοντες. Με τον Θύμιο Καρακατσάνη κάναμε μια μεγάλη επιτυχία "Ο τελευταίος να κλείσει την πόρτα", αλλά σταμάτησε εκεί.

» Το θέατρο είναι ζωή, δεν διανοούμαι να σταματήσω να παίζω. Δεν έχω καμία σχέση με την ηλικία μου. Νιώθω μεγάλη χαρά και υπευθυνότητα για κάθε καινούργιο ρόλο που αναλαμβάνω, ονειρεύομαι όμως κάτι πολύ καλό όπως ο Βασιλιάς Λιρ. Ποτέ δεν είναι αργά, πιστεύω στην επόμενη μέρα, και το χειρότερο να συμβεί, αύριο ξημερώνει νέα αυγή.

»΄Ενα σόου είναι η ζωή. Παρουσιαζόμαστε, κάνουμε το νούμερό μας και φεύγουμε. Αλλάζουμε όμως κιόλας, στη διάρκειά του. Και ξεχνάμε πώς ξεκινήσαμε. Και πέρα από όλα τα "θνητά" παιχνίδια, πρέπει να είμαστε προσγειωμένοι. Αν θα περάσετε το νεκροταφείο, σπουδαίοι άνθρωποι, επιφανείς, όλοι έχουν ημερομηνία έναρξης και λήξης, το κενό είναι η μικρή τους ζωή.

» Τα ζευγάρια σήμερα είναι διαφορετικά, αποστασιοποιημένα, παλιότερα ήταν πιο κοντά για να ξεπεράσουν το μίσος του πολέμου και των δυσκολιών που επέφερε. Αυτονομούνται, ο ένας ανεξάρτητα από τον άλλον, έστω και αν ζούνε κάτω από την ίδια στέγη για πρακτικούς λόγους.

» Τον υιό μου τον ονόμασα Γιώργο γιατί ήθελα να έχω έναν Γιώργο Κωνσταντίνου junior. Είναι μουσικός, έχει ταλέντο και επιτυχίες. Φέτος παίζω στο έργο "Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια" βασισμένο στο μυθιστόρημα του Στρατή Μυριβήλη στο Θέατρο Βέμπο με έναν δυνατό θίασο. Συμμετέχει και η κόρη μου, Μαρία, που μόλις τελείωσε τη σχολή Θεοδοσιάδη και έπεσε κατευθείαν στα βαθιά νερά. Η ιστορία εξελίσσεται στον μεσοπόλεμο σε μια περίοδο που οι νέοι ατενίζουν το μέλλον με αβεβαιότητα και αγωνία κουβαλώντας νωπή την τραγική ιστορία της Μικράς Ασίας και τις πικρές μνήμες της Μεγάλης Ιδέας. Θα χαρακτήριζα το έργο διαχρονικό και επίκαιρο, από τα πιο επιτυχημένα της σεζόν, κάτω από τη σκέπη των επιχειρήσεων Ταγάρη. Η σκηνοθεσία του Πέτρου Ζούλια με έχει γοητεύσει. Μοιάζει να αναρωτιέται ο σκηνοθέτης πόσο μακρινή είναι αυτή η εποχή και πόσα από τα καυτά κοινωνικά της θέματα έχουν ξεπεραστεί σήμερα». **Α**

«Η δασκάλα με τα χρυσά μάτια», Θέατρο Βέμπο, Καρόλου 18, Μεταξουργείο. Διασκ.-σκηνοθ.: Π. Ζούλιας. Ερμηνεύουν: Λ. Παπαληγούρα, Κ. Ασπιώτης, Γ. Κωνσταντίνου, Γ. Σκαφιδά, Μ. Παπαδοκωνσταντάκης, Χρ. Τσάφου, Γ. Γιαννόπουλος.

Ο Αλέξανδρος Ευκλείδης ανεβάζει οπερέτα-πραξικόπημα στην ΕΛΣ

Της **ΛΕΝΑΣ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ**

Με αφορμή την επετειακή «Νυχτερίδα», που ανεβαίνει από την ΕΛΣ, ο Αλέξανδρος Ευκλείδης μιλά στην ATHENS VOICE για την «ασεβή» σκηνοθετική του προσέγγιση στην κοσμαγάπητη οπερέτα του Γιόχαν Στράους, αλλά και για την καθοριστική παρουσία της 80χρονης Λυρικής στη μουσικοθεατρική ζωή της Ελλάδας. Τι κοινό θα μπορούσε να έχει η λαμπερή ατμόσφαιρα των βιενέζικων σαλονιών του 19ου αιώνα με τα αθηναϊκά 60s; Εκ πρώτης όψεως, τίποτα. Κι όμως...

Η παραγωγή της «Νυχτερίδας», που πρωτοπαρουσιάστηκε το 2014 στο Ολύμπια, σε σκηνοθεσία Αλέξανδρου Ευκλείδη, και επιστρέφει από 7 Φεβρουαρίου για να εορταστεί η επέτειος των 80 χρόνων λειτουργίας της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, «ελληνοποιεί» την ιστορία και μεταφέρει χρονικά τη δράση της σε μια σημαδιακή ημερομηνία, στο βράδυ της 20ής Απριλίου 1967, παραμονή του στρατιωτικού πραξικοπήματος. Έτσι, η κατοικία του Γκάμπριελ φον Άιζενστάιν και της Ροζαλίντα γίνεται καμπάνα στον «Αστέρα» της Βουλιαγμένης, η δεξίωση του ρώσου πρίγκιπα Ορλόφσκι, πάρτι του σοβιετικού πρέσβη στην αίθουσα χορού ενός ξενοδοχείου, ενώ το ξημέρωμα της 21ης Απριλίου βρίσκει όλους τους ήρωες στα κρατητήρια – αυτά παραμένουν, όπως παντού και πάντα, κρατητήρια. Ένα πολύχρωμο κάδρο των ελληνικών 60s παρμένο, λες, από έγχρωμο μιούζικαλ του Δαλιανίδη, με μια γερή όμως δόση σουρεαλισμού.

Γιατί ειδικά τα 60s; Τι ιδιαίτερο έχει αυτή η δεκαετία; Δεν είμαι θιασώτης της αισθητικής των 60s, τα βλέπω περισσότερο ανθρωπολογικά. Για μένα είναι μια ασφαλής χρονική απόσταση που μας επιτρέπει να τοποθετήσουμε κάτι αλλού, έχοντας την επίγνωση μέρους της συνολικής πολιτισμικής εμπειρίας εκείνης της εποχής. Από την άλλη, το ιστορικό πλαίσιο ήταν αυτό που γέννησε την αυθαίρετη και απολύτως συνειρμική ιδέα να συνδέσω μια νύχτα χαράς που καταλήγει σε ένα κρατητήριο, με τη νύχτα του πραξικοπήματος της 21ης Απριλίου. Η εποχή της μέγιστης ακμής και συγχρόνως αρχής της παρακμής της αυστροουγγρικής αυτοκρατορίας μεταφέρεται σε μια αντίστοιχη εποχή, αρκετά μεγάλης αναταραχής αλλά και θετικής ενέργειας όπως ήταν τα ελληνικά 60s, που σταματά απότομα με μια φυλακή. Ήταν σημαντικό να μπορέσω να επαναπλαισιώσω τη «Νυχτερίδα», έτσι ώστε ο Έλληνας θεατής να καταλάβει το κωμικό πλαίσιο της πρώτης και δεύτερης πράξης μέσα από δικά του εργαλεία, τα οικεία εργαλεία του παλιού καλού εμπορικού κινηματογράφου, και συγχρόνως να την προσγειώσω στην αισθητική του πολιτικού κινηματογράφου –σ' εκείνη τη σκουριά και την υγρασία που αναδύουν οι «Μέρες του '36» ή τα «Πέτρινα χρόνια»– στην τρίτη πράξη. Μπορεί τελικά να ισχύει αυτό που είπα κάπου για πλάκα, ότι αν σκεφτούμε με κινηματογραφικούς όρους, προσπαθώ να φέρω κοντά τον Δαλιανίδη και τον Βούλγαρη κάνοντας κάτι που μοιάζει με προσέγγιση του Νίκου Περράκη...

Στην ιστορία σας βρίσκει θέση ακόμα και ο Ψυχρός πόλεμος. Έχοντας αποφασίσει να τοποθετήσω τη «Νυχτερίδα» σε αυτή την κομβική στιγμή και να παίξω με το φαντασιακό της χούντας που ενορχήστρωσαν οι Αμερικάνοι, σκέφτηκα ότι το πάρτι του Ορλόφσκι στη δεύτερη πράξη δεν θα μπορούσε παρά να είναι το ψυχροπολεμικό πεδίο όπου τα αντίπαλα στρατόπεδα συναντιούνται, με σοβιετικούς κοσμοναύτες και Αμερικανούς αστροναύτες να ανταγωνίζονται για το ποιος θα φτάσει πρώτος στο φεγγάρι και την πρωτοπορία του σύγχρονου χορού της εποχής να «συνομιλεί» με τα σοβιετικά μπαλέτα... Μικρές ενέσεις ιστορίας και πολιτικής για να ενεργοποιήσουμε αυτό το αρκετά ανενεργό, σε σχέση με τα αρχικά του νοήματα, έργο, κρατώντας ωστόσο τις ισορροπίες. Πρόθεσή μου δεν ήταν να παρουσιάσω ένα δήθεν σοβαρό εποικοδόμημα που θα διέλυε τον βασικό ιστό του έργου. Όλα αυτά μπαίνουν με τη σουρεαλιστική ελευθεριότητα που ενίοτε χρησιμοποιεί η κωμωδία για να εισάγει θέματα κάθε άλλο παρά κωμικά. Έχω άλλωστε εμπιστοσύνη στη δύναμη του μουσικού θεάτρου να απευθύνεται στο κοινό με την ελαφρότητα που χρειάζεται.

Η «Νυχτερίδα» του 2014 είχε φρεσκάδα, πρωτοτυπία, χιούμορ. Προσωπικά την είχα πραγματικά απολαύσει. Εσείς ωστόσο την ξαναδουλέψατε. Κι όμως εκείνη η παράσταση είχε εκληφθεί ως έγκλημα καθοσιώσεως... Η «Νυχτερίδα» είναι γραμμένη στον γενετικό κώδικα της Λυρικής, έχει αγαπηθεί, έχει το φανατικό κοινό της. Εγώ πάλι ξεκινώ αντιμετωπίζοντας αυτά τα έργα ως έργα, γι' αυτό που είναι στην εποχή τους, όχι γι' αυτό που ήταν κάποτε. Με αυτή την έννοια, η δική μου προσέγγιση απέκτησε πολλούς εχθρούς και πολύ λιγότερους φίλους... Ούτε κι εγώ όμως ήμουν απόλυτα ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα και είμαι αληθινά ευγνώμων που μου δόθηκε η ευκαιρία να ξαναδουλέψω –αυτή τη φορά με τη βοήθεια της συνεργάτιδάς μου Αγγέλας Σαρόγλου– μια παράσταση που για μένα σήμαινε πολλά, είχε στον πυρήνα της πολλές από τις δικές μου καλλιτεχνικές επιδιώξεις. Νομίζω ότι η τωρινή «Νυχτερίδα» είναι μια πιο ολοκληρωμένη πρόταση ως προς τους δραματουργικούς της άξονες, ίσως και πιο διασκεδαστική.

Το μουσικό θέατρο πριν και μετά τη Λυρική

Οι δραστηριότητες της Εθνικής Λυρικής Σκηνής εγκαινιάστηκαν την Τρίτη 5 Μαρτίου 1940 με τη «Νυχτερίδα». Γιατί πιστεύετε ότι επιλέχθηκε μια οπερέτα και όχι μια όπερα; Πριν απαντήσω, έχει σημασία να τονίσουμε ότι δεν ευσταθεί η ιδέα ότι η όπερα ήρθε στην Ελλάδα με τη Λυρική. Ήταν μια τέχνη με αδιάλειπτη παρουσία από την έκτη δεκαετία του 19ου αιώνα μέχρι το 1940. Ειδικά την περίοδο του μεσοπολέμου τα εγχειρήματα είχαν πολλαπλασιαστεί, με παραγωγές από εγχώριες και ξένες δυνάμεις, από το ελληνικό μελόδραμα όσο και από θιάσους του ελαφρού μουσικού θεάτρου οι οποίοι περνούσαν και στο «σοβαρό» ρεπερτόριο. Όσον αφορά το ελαφρό μουσικό θέατρο, στην Ελλάδα του μεσοπολέμου είχε εξαιρετική δυναμική, με πλούσια σκηνή που ανταγωνιζόταν τις αντίστοιχες ευρωπαϊκές – ας μην ξεχνάμε ότι η τέχνη δεν μετριέται με την αριστεία και τα αριστουργήματα αλλά με τη σημασία που έχει για τη ζωή των ανθρώπων.
Η Εθνική Λυρική Σκηνή υπήρξε μέρος του πολιτικού σχεδιασμού του καθεστώτος της 4ης Αυγούστου. Σε όλη τη δεκαετία του '30, η κρατική εξουσία –ακόμα και προ Μεταξά, επί Βενιζέλου– επιχείρησε να βάλει εμπόδια στη λειτουργία των θιάσων του ελαφρού θεάτρου. Η ίδρυση της Λυρικής ήταν ίσως το πιο καθοριστικό χτύπημα, και γι' αυτό δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι ξεκίνησε με τη «Νυχτερίδα». Τα πρώτα χρόνια λειτουργίας της, η βιεννέζικη οπερέτα είχε την κύρια εκπροσώπηση στο ρεπερτόριό της. Ένας πολύ περιορισμένος αριθμός ελληνικών έργων μπόρεσαν σταδιακά να παρουσιαστούν, πάντα με γνώμονα τη δυνατότητα να εγγραφούν ως έργα τα οποία ένας εθνικός φορέας αξίζει να εντάξει στο ρεπερτόριό του. Ο «Βαφτιστικός» του Σακελλαρίδη, η «Κρητικοπούλα» και η «Πριγκίπισσα της Σάσσωνος» του Σαμάρα, είχαν πατριωτικό χαρακτήρα, ήταν δείγματα μιας εθνικής έως και εθνικιστικής σχολής. Ωστόσο η βιεννέζικη οπερέτα συνέχισε να αποτελεί βασικό κομμάτι του ρεπερτορίου, τουλάχιστον μέχρι τη χούντα. Αργότερα βέβαια η Λυρική Σκηνή έγινε ένα πολύ πιο «κανονικό» θέατρο, με βασικό της αντικείμενο την όπερα. Ακόμα και τότε όμως, η «Νυχτερίδα» ή ο «Βαφτιστικός» ήταν πάντα τα έργα με την αδιαπραγμάτευτη και αδιάπτωτη επιτυχία. Κάθε φορά που το θέατρο είχε προβλήματα –και είχε πάρα πολλά– τα πρόσθετε στο ρεπερτόριό του για να... ισοφαρίσει.

Η λόγια μουσική, θύμα του ελληνικού εξαιρετισμού

Λέγεται συχνά ότι η Ελλάδα, όντας αποκομμένη για αιώνες από τη Δύση, δεν κατόρθωσε ποτέ να κάνει κτήμα της μορφές τέχνης όπως η όπερα, η οπερέτα και η λεγόμενη «σοβαρή» μουσική. Έτσι είναι; Κατά τη γνώμη μου, η λόγια μουσική βρισκόταν πάντα στο περιθώριο της κουλτούρας όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σε όλες τις χώρες. Αντίθετα, το ελαφρό μουσικό θέατρο υπήρξε ένα από τα δημοφιλέστερα είδη παραστατικών τεχνών διαχρονικά. Η ιστορία του είναι ένα εύγλωττο case study, σε σχέση με τον τρόπο που δομήθηκε η ιδέα περί ελληνικότητας και έγινε από περιθωριακό ιδεολόγημα μιας μερίδας διανοούμενων, κρατικό αφήγημα, υποσκελίζοντας την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Η Ελλάδα έχει μια μεγάλη ιδιαιτερότητα. Αποδέχεται τον εαυτό της ως μια ιδιαίτερη περίπτωση ανάμεσα σε Ανατολή και Δύση, ένα έθνος ανάδελφο και όλα όσα συγκροτούν τον νεότερο εθνικό μας μύθο. Η ιδέα όμως της διαχρονίας με την οποία στηλώθηκε το ελληνικό κράτος τον 19ο αι. δεν ήταν μια ιδέα που μας αποξένωνε από το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, αντίθετα ο ελληνικός 19ος αι. χρησιμοποίησε το αφήγημα της αδιάλειπτης συνέχειας στους αιώνες για να συνδεθεί με την Ευρώπη. Έφτασε στον μεσοπόλεμο έχοντας φτιάξει ένα σύγχρονο, περιφερειακό ευρωπαϊκό κράτος. Η αποτύπωση της ένταξης σε έναν δυτικό τρόπο ζωής ήταν εκθαμβωτική στην οπερέτα. Αυτό ανατράπηκε άρδην, μετά τον πόλεμο και στον εμφύλιο, όταν το ιδεολόγημα της δεκαετίας του '30 για την ελληνικότητα απέκτησε διαστάσεις και πέρασε από το επίπεδο των καλλιτεχνικών φαντασιώσεων σε ένα αφήγημα το οποίο άγγιξε τη χάραξη της εθνικής πολιτικής. Δεν είναι τυχαίο ότι η δυτικότροπη τέχνη, μεταπολεμικά, κατέρρευσε και αντικαταστάθηκε από εγχειρήματα που αποδείκνυαν τον ελληνικό εξαιρετισμό.
Η μεταπολεμική πορεία της ελληνικής μουσικής ζωής δεν αποδεικνύει κάποια ιδιαίτερη μέριμνα για την ανάπτυξη της εγχώριας δημιουργίας, κάθε άλλο. Ενώ προπολεμικά, που δεν είχε ακόμα γεννηθεί η ιδέα της επιχορηγούμενης καλλιτεχνικής δημιουργίας, υπήρχε μια πολύ δυναμική σκηνή στον τομέα της λόγιας μουσικής, μεταπολεμικά, η υποστήριξη του κράτους σε παρόμοια εγχειρήματα ήταν ολοένα και μικρότερη. Οι δηλώσεις απαρέσκειας του τύπου «αυτά δεν έχουν σχέση με την ελληνική τέχνη», «είναι ξενόφερτα» ή «δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες του λαού» έκρυβαν ένα ιδεολογικό και πολιτικό πρόταγμα. Είναι από τις λίγες φορές που υπήρξε ομοφωνία Δεξιάς και Αριστεράς ως προς την απαρέσκειά τους για τις δυτικότροπες μορφές τέχνης. Αν εξαιρέσει κανείς κάποιες ειδικές περιπτώσεις, όπως η προσπάθεια του Κ. Καραμανλή να γίνει η λόγια μουσική κρατική υπόθεση, με την ίδρυση του Φεστιβάλ Αθηνών το 1955, υπήρξε μεγάλη καχυποψία. Οι δεξιοί επιχειρώντας να θεμελιώσουν λαϊκό έρεισμα δεν δίστασαν να αναζητήσουν τον ελληνικό εξαιρετισμό στα κλαρίνα, τις φουστανέλες και το φολκλόρ, ενώ οι αριστεροί στο ρεμπέτικο και στη λαϊκή τέχνη. Σε καμία από τις δύο παρατάξεις του ιδιότυπου αυτού «ψυχρού πολέμου» δεν χώρεσε η λόγια μουσική... Ακόμα και τώρα, άνθρωποι που είναι γνώστες, ξεχνούν τη σημασία που είχε προπολεμικά η μουσική αυτή, σβήνουν την παρουσία της και αποδίδουν την έλλειψη σύνδεσης της Ελλάδας με τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, στην Τουρκοκρατία.
Μέσα από τη θυματοποίηση, προσπαθούμε να εξηγήσουμε κάτι το οποίο υπήρξε επιλογή μας. Συνεχίζουμε να αποδίδουμε σε κάποιον άλλο τα αποτελέσματα των επιλογών μας και, όπως μας διδάσκει η ψυχανάλυση, αυτό είναι μια κλασική διαδικασία απώθησης που δεν βοηθά καθόλου στην προσωπική εξέλιξη, πόσο μάλλον σε επίπεδο συλλογικών αναπαραστάσεων. A

www.athens voice.gr
Διαβάστε ολόκληρη τη συνέντευξη

ΕΝΑΣ ΡΟΚ ΣΤΑΡ ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ SPINNING

ΟΠΤΙΚΟ ΓΑΜΗΛΙΟ

ΗΛΙΑΣ

Μιλήσαμε με τον **Ηλία Μπόγδανο**, που με τους INCO ξεσηκώνει το κοινό σε κάθε live, λίγο πριν τον δούμε στο YFSF του ΑΝΤ1

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΚΑΜΠΟΣΟΥ**
Φωτό: **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΜΑΝΩΛΗΣ**

Τύπος γεμάτος τατουάζ μπαίνει στο καφέ. Μέχρι να φτάσει στο μέρος όπου κάθομαι, έχουν γυρίσει να τον χαιρετήσουν όλοι... Έχει μεγάλο φαν κλαμπ ή απλά ήρθαμε στο στέκι του; Μισό λεπτό, είναι από τη μέση και πάνω ροκ σταρ και από τη μέση και κάτω φοράει αθλητικά. «Παίζαμε live μέχρι το ξημέρωμα χθες στο Rock 'n' Roll αλλά το πρωί είχα γυμναστική. Ευτυχώς, σε αυτή την πόλη μπορείς να παρτάρεις ως αργά και τις καθημερινές, και την επόμενη μέρα να πας στις δραστηριότητές σου κανονικά, όχι όπως στις Βρυξέλλες που πήγα τις προάλλες και κοιμούνταν. Αθηναϊκά μοναδικό!» Ροκ σταρ και αθλητής. Δεν θα μπορούσε να ταιριάξει καλύτερα σε άλλη εποχή. Τι άλλο όμως του αρέσει στην Αθήνα; Αρχίζει να μιλάει και μοιάζει σαν να ζει ένα διαρκές live στη σκηνή. Σκέφτεται με στίχους, απαντάει με τραγούδια, κουνάει ρυθμικ3.

Αν η Αθήνα ήταν τραγούδι «Θα ήταν το "σ' αγαπώ γιατί είσαι ωραία". Παρά τις κόρνες, που είναι ο αγαπημένος μου αθηναϊκός ήχος. Ειδικά η άνοιξη είναι η καλύτερη εποχή στην Αθήνα, νιώθεις το vibe του καλοκαιριού να πλησιάζει και το δροσερό της αεράκι. Στο Rock 'n Roll, στέκι μου τα βράδια, και τα μεσημέρια στου Ψυρρή, βόλτες με φίλους που δεν είναι από εδώ για να τους δείξω την Πλάκα, την Αεροπαγίτου και τον λόφο του Λυκαβητού, και μετά στα μικρά μεζεδοπωλεία της πόλης που τα προτιμώ από το street food. Το μόνο αρνητικό είναι τα άσχημα κτίρια με τις αρχιτεκτονικές κακοτροπίες. Σίγουρα δεν θα μπορούσα να ζω κάπου αλλού. Εκτός από το LA, όπου θα ήμουν σκέιτερ.

Το soundtrack της ζωής μου «Give it all - Rise against». Αν και αυτή την περίοδο ακούω συνέχεια "Someone you loved" του Lewis Capaldi. Στη μουσική ξεκίνησα από μικρός. Κάναμε μια μπάντα στο σχολείο με τους συμμαθητές μου, παίζαμε Red Hot Chili Peppers, Cure, το "Love song" μάλιστα το είχα αφιερώσει στην πρώτη μου κοπέλα. Γλυκούλια πράγματα αλλά από εκεί πήρα το κολάι για τις συναυλίες. Άκουγα punk rock ή ενίοτε metal, στην πορεία με κέρδισε η αγγλική σκηνή και η indie, και τώρα ακούω απ' όλα και απολαμβάνω τα πάντα. Όταν θέλω να χορέψω, βάζω RnB, όταν θέλω να τσιλάρω ποπ ροκ, αλλά μπορεί σε καμιά έξοδο να βρεθώ και σε μαγαζί με ελληνικά. Αν μπορούσα να τζαμάρω με οποιονδήποτε μουσικό ever αυτοί θα ήταν οι John Lennon, Kurt Cobain και Ed Sheeran. Αγαπημένη συναυλία που έχω πάει ήταν στους Mumford and sons, στο Reading Festival».

Ασυνέπειες «Στο πανεπιστήμιο παίζαμε πιο underground μουσική, αλλά χαθήκαμε με τα παιδιά. Είχα πιάσει άλλωστε και δουλειά πάνω στα οικονομικά σε μια συμβουλευτική εταιρεία, που ήταν το αντικείμενο των σπουδών μου. Είχα γράψει κάποια ακουστικά κομμάτια στο κινητό μου, ένα κουπλέ από εδώ, ένα ρεφρέν από κει, ώσπου αποφάσισα να τα κάνω τραγούδια, και επειδή ήταν διάσπαρτα τα ονόμασα *Inconsistencies* (ασυνέπειες), εξού και INCO. Ξεκίνησε σαν ένα πρότζεκτ τελείως για την πλάκα και τώρα έχουμε φτάσει να ζούμε από αυτό. Έχουμε βγάλει 6 singles από την Cobalt Music. Το "Μη μ' αγαπάς" μας το έγραψε ο Μιχάλης Χατζηγιάννης και είναι τιμή αυτό για μένα γιατί είναι από τους αγαπημένους μου Έλληνες καλλιτέχνες. Ετοιμάζεται και το επόμενο single "Δεν το 'χω μακριά σου", με ένα κωμικό βίντεο κλιπ στο οποίο παίζω».

Πότε νιώθω πλήρης «Μετά από ένα επιτυχημένο live. Γενικά πιστεύω στην τύχη, το κάρμα και τον Θεό. Πριν μερικά χρόνια είχα ένα ατύχημα με τη μηχανή. Κάποιος παραβίασε το κόκκινο και έπεσε επάνω μου με 150. Χρειάστηκε να κάνω σπληνεκτομή – μου έμειναν μερικές ουλές για να μου το θυμίζουν. Είχα απίστευτο support από τους δικούς μου. Μετά από όλο αυτό άλλαξε η φιλοσοφία μου για τη ζωή, εκτιμώ το παραμικρό. Όταν ξυπνάω το πρωί είμαι πάντα ορεξάτος, κοιτάζομαι στον καθρέφτη και λέω στον εαυτό μου "squeeze the most out of the day". Άκου μουσική, βγες έξω, δες φίλους, τρέξε, γυμνάσου, ψάξου, ανοίξου σε νέα πράγματα, ταξίδεψε. Go everywhere do everything».

Τα Φιλαράκια «Μένω σε ένα φανταστικό σπίτι, στο Χαλάνδρι, μόνοι μας πάνω-κάτω τρεις κολλητοί, είναι μοναδικό, σαν τη σειρά "Φιλαράκια". Έχουμε δυνατό δέσιμο. Το καλύτερο μαζί τους είναι οι καλοκαιρινές ιστορίες από τις πρώτες πρωινές ώρες σε κάποιο νησί του Αιγαίου. Να γυρίζουμε μεθυσμένοι μετά από διασκέδαση και να εκτυλίσσονται σκηνικά απείρου κάλλους! Για χρόνια τα παιδιά με φώναζαν "Bonzo" από το τραγούδι των Ramones "Bonzo goes to Bitburg" και επειδή έπαιζα Lineage με αυτό το ψευδώνυμο».

Spinning «Μετά το πανεπιστήμιο τελείωσα μια σχολή fitness με ειδίκευση στο Spinning, ή Indoor Cycling. Στην άσκηση αυτή με συγκεκριμένα στατικά, αεροδυναμικά ποδήλατα προσομοιώνεις την εξωτερική ποδηλασία στον χώρο σου, επειδή έξω μπορεί να είναι τέτοιες οι συνθήκες ώστε δεν γίνεται να το κάνεις. Ο προπονητής βγάζει πρόγραμμα, διαλειμματικό, αντοχής, δύναμης, καύσης λίπους κ.λπ., φοράς παλμογράφο και σε 50 λεπτά μπορείς να κάνεις μια ολοκληρωμένη καρδιοαναπνευστική άσκηση παρέα με μουσική και σε ομαδικό τμήμα. Κάνω δύο προπονήσεις τη μέρα για μένα και διδάσκω κιόλας».

YFSF «Άσχετα με την κατάληξη μέσα στο παιχνίδι, το Your Face Sounds Familiar θα με βοηθήσει να γίνω καλύτερος περφόρμερ. Θα δουλέψω τη φωνή και την κίνησή μου και θα πάρω μια ιδέα από το acting. Θα κληθώ να υποδυθώ γυναίκα ή να ερμηνεύσω λαϊκά, που είναι από μόνο του challenging, αλλά έχω ένα δημιουργικό στρες και ο ρόλος της κριτικής επιτροπής δεν με ανησυχεί. Ίσα-ίσα περιμένω τις επισημάνσεις τους αλλά και του κόσμου γιατί μέσα από αυτά γινόμαστε καλύτεροι. Ανυπομονώ για τα σχόλια του Γιώργου Μαζωνάκη, που τον θεωρώ ροκ σταρ και ελπίζω να μου τύχει να υποδυθώ τον Chris Brown γιατί είχε τέλειες χορογραφίες! Για τους επόμενους μήνες η ζωή μου νομίζω θα είναι πρόβες και live με την μπάντα και μετά πρόβες και live για το YFSF και γυρίσματα. Δεν θα ξενυχτάω και θα προσέχω τη φωνή μου. Ήδη έχω εμμονή μη τη χαλάσω, νιώθω ότι κλείνει ο λαιμός μου σε μαγαζιά με πολλή κάπνα και προσέχω τι θα φάω το βράδυ γι' αυτό τον λόγο. Γενικά είμαι πολύ πεισματάρης, εργατικός και τελειομανής».

Τον Ηλία Μπόγδανο μπορείς να βρεις κάθε Τρίτη στο Rock 'n' Roll και κάθε Κυριακή στο Your Face Sounds Familiar στον ANT1.

Πριν μερικά χρόνια είχα ένα ατύχημα με τη μηχανή. ... Μετά από αυτό άλλαξε η φιλοσοφία μου για τη ζωή, εκτιμώ το παραμικρό. Όταν ξυπνάω το πρωί είμαι πάντα ορεξάτος, κοιτάζομαι στον καθρέφτη και λέω "squeeze the most out of the day".

Οι παλιές συνοικίες της Αθήνας ζουν την καινούργια χρυσή εποχή τους

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Και πέριξ

Της **ΝΕΝΕΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ**

Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Φωτό καταστημάτων: **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΙΧΑΗΛ**

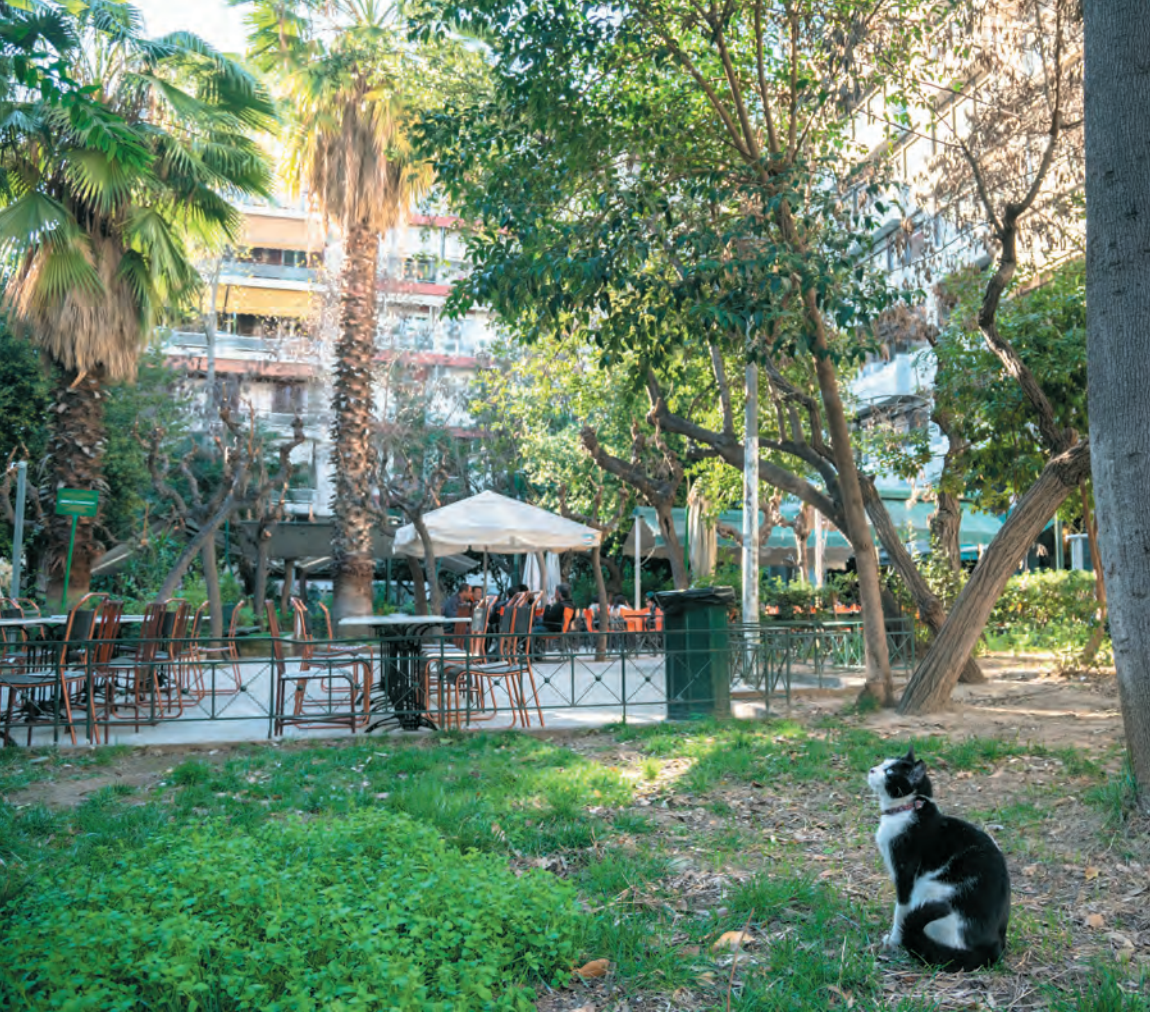
Παρότι γέννημα-θρέμμα Κυψελιώτισσα, οι συγκυρίες το έφεραν να μένω για όλη σχεδόν την ενήλικη ζωή μου στο Παγκράτι. Επιλογή που εύκολα θα μπορούσε να θεωρηθεί πράξη... εσχάτης προδοσίας, αφού οι ιστορίες που θέλουν τους κατοίκους των δύο μεγάλων συνοικιών της Αθήνας σε μόνιμη αντιζηλία ισχύουν. Θυμάμαι πώς σνομπάραμε εμείς, οι ας πούμε «ήδη κοσμοπολίτες Κυψελιώτες», τους ας πούμε «μια σταλιά πιο αστούς και οικογενειάρχες» Παγκρατιώτες, σε μια κόντρα καλοκάγαθη τύπου Βόλος-Λάρισα, Χανιά-Ρέθυμνο, πλην όμως τόσο ισχυρή που όταν αναγκαζόμασταν να ξενιτευτούμε στο Καλλιμάρμαρο για την πρόβα τζενεράλε της παρέλασης, εμείς οι μαθητές των Γυμνασίων Κυψέλης πολλά-πολλά δεν είχαμε με τους συμμαθητές μας των Γυμνασίων Παγκρατίου. Παρόλα αυτά, οι δεκαετίες που πέρασαν φέρθηκαν με μεγαλύτερη τρυφερότητα στην περιοχή που αναπτύχθηκε δίπλα από το Καλλιμάρμαρο, επεκτάθηκε προς τα πάνω μέχρι τον Βύρωνα και την Καισαριανή, απέκτησε ισχυρά καινούργια τοπωνύμια όπως το θρυλικό «όπισθεν Χίλτον» και κατάφερε να φτάσει (σχεδόν) αλώβητη στο σήμερα ξαφνιάζοντας τους πάντες με τη νέα της δυναμική επανεμφάνιση. Το Παγκράτι το λες και «χρονοντούλαπο της ιστορίας», μια και ακόμα διατηρεί στοιχεία μιας πιο παλιάς, πιο ανθρώπινης και νοσταλγικής Αθήνας, όμως ταυτόχρονα είναι και ένα φωτεινό καλειδοσκόπιο μέσα από το οποίο συνέχεια ξεπετάγονται καινούργια και κυρίως όμορφα πρόσωπα. Στο Παγκράτι όλα μπερδεύονται γλυκά: το παλιό, το καινούργιο, το νοσταλγικό, το πρωτοποριακό, το καλλιτεχνικό και το γλεντζέδικο, το ταβερνάκι και το vegan street food, οι νεαροί που κάνουν σκέιτ στη δική τους βερσιόν περί vivere pericolosamente προσπερνώντας με χίλια τα παππούδια της περιοχής που έχουν βγει για ψώνια στον μανάβη. Κι ακόμη, το Παγκράτι μπορεί να καυχηθεί πως από μόνο του είναι ένας μικρός χαρούμενος πλανήτης, ο ευτυχής κάτοικος του οποίου μπορεί να ζήσει εντός του τα πάντα, μακάρι να μη θελήσει να βγει ποτέ έξω από τα σύνορά του. Μικρά, μεγάλα μαγαζιά, καφετέριες του αράγματος και εστιατόρια της καλής γεύσης, θέατρα, μουσεία, σινεμά, πάρκα, δρόμους που σφύζουν από fashion προτάσεις, pet shops (οι Παγκρατιώτες φημίζονται για τα φιλοζωικά τους αισθήματα), καφεκοπτεία, ψιλικατζίδικα, κομμωτήρια, φούρνους, ζαχαροπλαστεία, αλλά και μαστόρους κάθε κατεύθυνσης και προβλήματος. Υδραυλικούς και ηλεκτρολόγους, ταπετσέρηδες που στολίζουν τη μικρή τους βιτρίνα με την ίδια ροκοκό πολυθρόνα τα τελευταία 20 χρόνια, επιδιορθωτές πολυελαίων και ψάθινων καρεκλών, μπόλικες μοδίστρες. Πολλά θυμίζουν παλιότερες εποχές και βγάζουν μια γλυκιά νοσταλγία, οι πικρές νότες της οποίας απαλύνονται καθώς τα τελευταία χρόνια εδώ, στο Παγκράτι και τα πέριξ, συμβαίνουν όλα τα νέα και ωραία, μαζεύοντας τη νεολαία που είτε ζει εδώ είτε φτάνει από κάθε άκρη της Αθήνας γοητευμένη από τη ζωντάνια της περιοχής. ▶

ΟΙ ΠΛΑΤΕΙΕΣ, ΣΗΜΕΙΑ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ

Κατά καιρούς κάποιο κομμάτι της περιοχής «παίρνει τ' απάνω του», κάποιο μαγαζί ανοίγει και κάνει σουξέ, οπότε στη στιγμή πλαισιώνεται από άλλα. Οι πλατείες, όμως, πολλές και με αρκετό πράσινο, είναι αυτές που χαρακτηρίζουν το Παγκράτι και πάντα μαζεύουν τον κόσμο.

Οι πλατείες **Βαρνάβα** και **Μεσολογγίου** έχουν πρόσφατα ανανεωθεί και σήμερα γνωρίζουν μεγάλη άνθηση με νέα στέκια να εμφανίζονται γύρω απ' αυτές και στους διπλανούς δρόμους.

Η πλατεία **Πλαστήρα** ήταν πάντα πολύ ζωντανή, τα τελευταία χρόνια ζει ακόμη πιο έντονες στιγμές από τότε που το πρώην μανάβικο *(Αρχιμήδους & Πρόκλου)* μετατράπηκε σ' ένα από τα πιο πετυχημένα μπαρ της περιοχής, με όνομα που παραπέμπει στο θρυλικό νεοϋορκέζικο ξενοδοχείο, το *Chelsea Hotel*.

Η πλατεία **Προσκόπων**, είναι κι αυτή πολύ hot τα τελευταία χρόνια. Πήρε το όνομά της από το Σώμα Ελλήνων Προσκόπων *(Πτολεμαίων 1)* αλλά την έκανε διάσημη ο Μάνος Χατζηδάκις, αφού εκεί βρίσκεται το αγαπημένο του στέκι, ο *Μαγεμένος Αυλός*, στο οποίο ήταν μόνιμος θαμώνας. Πολλοί είναι αυτοί που θέλουν να την αποκαλούν και πλατεία «Μάνου Χατζηδάκι».

Σε απόσταση αναπνοής από την Πλατεία Προσκόπων, στο τρίγωνο που σχηματίζεται από τις οδούς Αρχελάου, Αμύντα και Αρριανού, ακριβώς μπροστά από το καφέ-εστιατόριο *Musique Cafe*, απέναντι από το καφέ-ουζερί *Τρίγωνο* και λίγα μέτρα μακριά από το διάσημο *Μαύρο Πρόβατο*, βρίσκεται η πλατεία **Γεωργίου Ρούγκα**. Κανείς δεν ξέρει το όνομά της (η μαρμάρινη κατασκευή, κρυμμένη στις φυλλωσιές με χαραγμένο πάνω της το όνομα του αγωνιστή της αντίστασης, μας φανερώνει από πού προέρχεται), όμως στολισμένη όλο τον χρόνο από φωτάκια αποτελεί έναν από τους γερούς πόλους έλξης της περιοχής.

ΕΧΕΙ ΚΑΙ «ΑΝΑΚΤΟΡΑ» ΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ

Η Βασιλέως Γεωργίου είναι ο κεντρικός –πλην ήσυχος– δρόμος, πίσω από τον οποίο κρύβεται η μικρή και διάσημη πλατεία Προσκόπων αλλά και μια ιστορία με βασιλιάδες και αυλικούς. Οι πολυκατοικίες του χτίστηκαν τη δεκαετία του '50 για να στεγάσουν τους υψηλόβαθμους στρατιωτικούς που έπρεπε να βρίσκονται κοντά στο παλάτι. Ο δρόμος ξεκινάει από την Ηρώδου Αττικού με το Προεδρικό Μέγαρο και τις «αμπιγιέ», λίγων ορόφων κατοικίες, περνάει τη λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου και συνεχίζεται με επίσης κομψές πολυκατοικίες, όλες τους με θέα στο μικρό παρκάκι του Ιδρύματος Ερευνών, στον Ευαγγελισμό, τον Λόφο του Λυκαβητού και (οι πιο προνομιούχες) στην Ακρόπολη. Σε πολλές από αυτές ζουν ακόμη υπέργηρες χήρες στρατηγών και συνταγματαρχών που δίνουν ραντεβού στα μικρομάγαζα της περιοχής για να ανταλλάξουν τα νέα τους και όταν τις ρωτήσεις πού μένουν απαντούν με απαράμιλλο ύφος κυρίας Τεπενδρή ... «στα Ανάκτορα»! Ο δρόμος ανεβαίνοντας προς τα πάνω αποκτά πιο «μικροαστική» μορφή, είναι γεμάτος μικρομάγαζα, λέγεται πια Φορμίωνος, και καταλήγει στον Καρέα.

Το ΚΟΣΜΗΜΑ *της* ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ

Εχουν περάσει μόλις τρεις μήνες από τα πρώτα εκείνα δυνατά αποκαλυπτήρια της **Συλλογής Μοντέρνας και Σύγχρονης Τέχνης του ζεύγους Γουλανδρή**. Αλλάζοντας μια για πάντα το τοπίο, βάζοντας την Αθήνα στον χάρτη των μητροπόλεων της Τέχνης, δίνοντας παράλληλα ένα νέο, σημαίνοντα ρόλο στο Παγκράτι. Το παλιό και μάλλον αδιάφορο κτίριο του 1920 κατάφερε να ενταχθεί με τρόπο εντυπωσιακό στο καινούργιο και σύγχρονο περίβλημά του, αποδίδοντας ένα νέο σύνολο κομψό και με ισχυρό συμβολισμό. Είναι δε τέτοια η επίδρασή του στην περιοχή που αναμένεται να αλλάξει προς το καλύτερο και πολλά από τα διπλανά αλλά και της ευρύτερης περιοχής κτίρια.

Η αποδοχή της ύπαρξής του ήταν άμεση τόσο από τους επισκέπτες που δημιουργούν ουρές στην είσοδό του προκειμένου να περιηγηθούν στους τρεις ορόφους του, όσο και από τους επιχειρηματίες της περιοχής που σπεύδουν να δημιουργήσουν νέους χώρους ώστε να απορροφήσουν τη νέα αυξημένη κίνηση.

Η επίσημη πρώτη ήταν στις 2 Οκτωβρίου του 2019. Το κοινό, μετά την ολοκλήρωση της περιήγησης, μπορεί πια να συζητήσει αυτά που μόλις είδε ή/και ανέβασε στο Instragram στο πολύ χαριτωμένο café του μουσείου. Ή να συνεχίσει και σε μικρή απόσταση να βρει κάποιο από τα δεκάδες μικρά μπαράκια, καφέ, ταβερνάκια, εστιατόρια που συνεχώς πια ξεφυτρώνουν στα πέριξ.

HOLIDAY SUITES

ARNIS STREET

Απολαυστική διανομή σε ένα ξεχωριστό boutique hotel

Μια εξαιρετική πρόταση για να απολαύσετε τη διαμονή σας στην Αθήνα αποτελεί το πλήρως ανακαινισμένο boutique hotel Holiday Suites Arnis Street, μόλις τρία λεπτά με τα πόδια από το σταθμό του μετρό «Μέγαρο Μουσικής». Καλαίσθητο και λειτουργικό, αποτελεί τον ιδανικό προορισμό για επαγγελματίες, ζευγάρια και οικογένειες, διαθέτοντας 34 ευρύχωρες σουίτες, που μπορούν να φιλοξενήσουν από 2-4 άτομα. Μάλιστα, είναι έτσι σχεδιασμένες που εύκολα μπορείτε να τις διαμορφώσετε σε γραφείο ή σε χώρο χαλάρωσης.

Η άνεση, φυσικά, είναι πάντα ένα κυρίαρχο ζητούμενο, έτσι τα στρώματα και τα υποστρώματα Simmons στο κρεβάτι σας αγκαλιάζουν την επιθυμία σας για χαλάρωση, ενώ ο φωτισμός με τεχνολογία led ξεκουράζει και προσαρμόζεται εύκολα στις ανάγκες σας. Δάπεδο και ξύλινες επενδύσεις με δόση νανοτεχνολογίας εντείνουν την αίσθηση της απόλυτης καθαριότητας. Ακόμη, smart τηλεοράσεις, blue ray player με θύρα usb και bluetooth receiver υποστηρίζονται από ηχοσύστημα και υψηλής ταχύτητας wi-fi.

Κάθε σουίτα στο Holiday Suites Arnis Street διαθέτει kitchenette και εξοπλισμό, για να απολαμβάνετε στη σουίτα σας τις αγαπημένες γεύσεις σας, ενώ στις ανέσεις που θα βρείτε συμπεριλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, αυτόνομη θέρμανση και ψύξη, ευρύχωρες ντουλάπες, safe box, σιδερώστρα, ομπρέλα, ολόσωμος καθρέφτης με φωτιστικό και πολλές ακόμη μικρές αλλά λειτουργικές προσθήκες, για κάθε σας ανάγκη.

Όλα αυτά στον υπέροχο καταπράσινο πεζόδρομο της Άρνης, πολύ κοντά στο κέντρο της πόλης, με ιστορία και συμβολισμούς αντιστρόφως ανάλογους ως προς την έκτασή του.

Happy Pet Project. Στο Holiday Suites Arnis Street το κατοικίδιό σας είναι όχι μόνο καλοδεχούμενο, αλλά κι εκείνο θα απολαύσει τη φροντίδα που χρειάζεται, μέσω της υπηρεσίας Happy Pet Project. Στο check in θα του προσφερθεί μπολ με νεράκι αλλά και ένα welcome kit με ένα παιχνίδι, μια λιχουδιά και σακούλες για τα απορρίμματα, θα σας δοθεί γραπτός οδηγός με τηλέφωνα ανάγκης, προτάσεις για βόλτες κ.λπ., στο χώρο υποδοχής βρίσκεται πάντα κουτί πρώτων βοηθειών, ενώ στο δωμάτιο ειδικό κρεβατάκι, μπολ για το φαγητό και το νερό, καθώς και μια λεκάνη άμμου και άμμος για τις γάτες. Και όλα τα έσοδα από τη διαμονή των κατοικιδίων προσφέρονται στη Φιλοζωική Οργάνωση Stray.

● ***Άρνης 4, Ιλίσσια, 2107278500, www.holiday-suites.com***

SOULFOOD NG

Θρυλικά σάντουιτς και ατέλειωτη μουσική στην οδό Ευφράνορος

Δύο πράγματα θα σου τραβήξουν την προσοχή: 1. Οι μουσικές που πάντα παίζουν δυνατά, μια που ο ένας από τους δύο ιδιοκτήτες είναι ταυτόχρονα και ένας από τους σημαντικότερους έλληνες ράπερ*. 2. Οι λαχταριστές μυρωδιές των τρομερών σάντουιτς (και burgers!) που φτιάχνουν καθημερινά εδώ ο Γιώργος και ο Νεκτάριος (ή αλλιώς *Soulnek). Οι δυο φίλοι είχαν μια αγαπημένη συνήθεια: να μαζεύονται σπίτι και να μαγειρεύουν. Κάποια στιγμή αποφάσισαν αυτή τη συνήθεια να τη μεταφέρουν και σε ένα μεγαλύτερο κοινό. Έτσι ξεκίνησε η νόστιμη ιστορία της οδού Ευφράνορος και από τότε έχουμε όλοι πρόσβαση σε αυτά τα θρυλικά burgers. Η μέρα στο Soulfood ξεκινάει από τις 08.00 με πλούσιο πρωινό (που μετά από λαϊκή απαίτηση του Παγκρατίου σερβίρεται όλη μέρα) και συνεχίζεται με καυτά σάντουιτς και αφράτα burgers μέχρι τις 17.00. Όλα τους σερβίρονται με φρέσκες τηγανητές πατάτες και σε στέλνουν αδιάβαστο.

● ***Ευφράνορος 8, 2110128900, fb:@SOULFOODNG***

AIRBNB *Χαρές και μουρμούρες*

Με όλα αυτά τα προνόμια, με μια απαράμιλλη old Athens αύρα, δυο βήματα από το κέντρο, αυτόνομο, φιλήσυχο και ακόμα ασφαλές, σε κομβικό σημείο για μετακινήσεις προς Βορρά και Νότο, με ιδιαίτερη, σοφιστικέ ατμόσφαιρα και άλλη τόση ζωντάνια, το Παγκράτι τα τελευταία χρόνια γνωρίζει και την έκρηξη του airbnb. Παντού θα συναντήσεις τουρίστες να ρωτάνε για τους δρόμους, τα εστιατόρια έχουν πια διεθνές, ανάμεικτο κοινό κι αυτό είναι κάτι που βάζει πόντους στην ήδη πολύ ζωντανή περιοχή. Όμως τα νοίκια και οι τιμές πώλησης των ακινήτων έχουν φτάσει στα ύψη κι αυτό είναι κάτι που ανησυχεί τους κατοίκους και όσον αφορά τη τσέπη τους και όσον αφορά τον φόβο τους για πιθανή αλλοίωση του χαρακτήρα της περιοχής. Όμως το Παγκράτι, μια περιοχή που έχει αποδείξει πως σέβεται το «παλιό» και όμορφα το συνταιριάζει με το «νέο», είναι πάνω από όλα οι άνθρωποι που το κατοικούν, οπότε ας ελπίσουμε πως οι ίδιοι αυτοί κάτοικοι θα το προστατέψουν και θα διατηρήσουν την ανεπανάληπτη αύρα και γοητεία του.

MILLYBIRD

Εδώ θα νιώσεις σαν στο σπίτι σου

Η Μελίσσα, ή Milly όπως τη φωνάζουν οι φίλοι της, ήθελε να δημιουργήσει ένα χώρο όπου θα μπορείς να απολαύσεις μια κούπα καφέ ή ένα νόστιμο brunch με την πρεμία και την άνεση που θα είχες σπίτι σου. Έτσι γεννήθηκε το Millybird, ένας οικείος, pet-friendly χώρος με έπιπλα σπιτιού και λίγες αλλά εκλεκτές λιχουδιές – αλμυρές και γλυκές. Η Μελίσσα τους γνωρίζει όλους με τα μικρά τους ονόματα και τους αντιμετωπίζει όχι σαν πελάτες αλλά σαν καλεσμένους στο σπίτι της. Εκτός από τον αρωματικό καφέ, εδώ θα βρεις εξαιρετικό brunch, ενώ θα σου προτείνω να δοκιμάσεις οπωσδήποτε ένα από τα φοβερά της σάντουιτς –όπως το ζαμπόν και μπρι– αλλά και το λαχταριστό carrot cake. Διάλεξε την αγαπημένη σου γωνιά και χαλάρωσε – είσαι σπίτι σου.

● ***Αρριανού 29, Παγκράτι, 2114063156***

ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΠΡΟΒΑΤΟ ΤΟΥ PRESS CAFÉ

Όλο το Παγκράτι δίνει ραντεβού εδώ

Δεν είναι απλά ένα εστιατόριο στο Παγκράτι. Είναι η αναφορά του, το διάσημο στέκι του, η ζωντάνια ολόκληρης της γειτονιάς. Στα πάντα γεμάτα τραπέζια του θα συναντήσεις ζευγάρια, μικρές-μεγάλες παρέες, νεολαία, καλλιτεχνικό κόσμο, χαρούμενους τουρίστες που έχουν τη σωστή πληροφορία. Όλοι επιστρέφουν ξανά και ξανά για τα πιάτα που αποθεώνουν την ελληνική κουζίνα. Πάντα με εξαιρετικές πρώτες ύλες, με προτάσεις που συνδυάζουν την παράδοση με τις σύγχρονες τάσεις, όλα τους τόσο μα τόσο νόστιμα που δεν είναι να απορεί κανείς που οι θαμώνες του δείχνουν τέτοια φανατική προσήλωση. Το μενού αλλάζει συχνά και μας εκπλήσσει πάντα, αλλά κάποια πιάτα παραμένουν σταθερές αξίες. Ανάμεσά τους η σαλάτα με την μπρεζάολα και το λάδι τρούφας, η ασυναγώνιστη μους ταραμά με την αλμύρα, το σιγομαγειρεμένο αρνάκι με το γαμοπίλαφο και τις πατάτες φούρνου, το βελούδινο χουνκιάρ μπεγεντί, ο διαφορετικός μουσακάς με την μπεσαμέλ από σπανάκι και κιμά από κοτόπουλο, η μερακλίδικη χοιρινή τηγανιά και άλλα πολλά. Μαζί με αυτά θα βρείτε καλές ελληνικές ετικέτες (σε κάτι παραπάνω από καλές τιμές) και εξαιρετικά αποστάγματα. Ένα επίσης μεγάλο ατού στο Μαύρο Πρόβατο είναι οι άνθρωποί του. Φιλικοί, έμπειροι, με αληθινό χαμόγελο, είναι πάντα εκεί για να κάνουν κάθε στιγμή ακόμα πιο απολαυστική.

● ***Αρριανού 31, 2107223466, www.tomauroprovato.gr, fb: @TomavroprovatoPagkrati***

LOST ATHENS

Ένα διαφορετικό εστιατόριο μόλις άνοιξε στην Αρχελάου

Ατμοσφαιρικό κόκκινο φως, έργα του έλληνα καλλιτέχνη Μποέμ στους τοίχους, περισσότερες από 50 μπίρες στο ψυγείο (όλες τους από τις μικροζυθοποιίες της Ελλάδας) και μια φράση-κλειδί που θα μπορούσε να ακουστεί σε ταινία του Ταραντίνο: "Enjoy your fucking dinner". Το Lost Athens –που μετρά μόλις δυο μήνες ζωής– σίγουρα δεν είναι συνηθισμένο εστιατόριο. Σε προσκαλεί σε ένα παιχνίδι με την τέχνη, σου προτείνει να δοκιμάσεις τις καλύτερες ελληνικές μπίρες (τις οποίες, εδώ να πούμε, μπορείς και να αγοράσεις φεύγοντας), σε προτρέπει να απολαύσεις το δείπνο σου χαλαρά, ξέγνοιαστα, χωρίς να ακολουθείς καμία τυπικότητα. Το μενού συνεχίζει με το παιχνίδι των λέξεων και αντί για τις γνωστές κατηγορίες (ορεκτικά, σαλάτες, κυρίως, επιδόρπια), χωρίζει τα πιάτα του σε συνταγές που τρώμε «με το χέρι», «με πιρούνι και κουτάλι», «με πιρούνι και μαχαίρι». Με έμπνευση τις κουζίνες της Μεσογείου, της Ασίας, της Αμερικής, η δοκιμή αυτών των πιάτων σε συνδυασμό με τη θεατρικότητα του συγκεκριμένου χώρου είναι ένα ταξίδι που κάθε λάτρης της γαστρονομίας πρέπει να κάνει. Tip: Μέχρι τις 16 Φεβρουαρίου το Lost Athens συμμετέχει στο Dine Athens και σερβίρει ένα εξαιρετικό μενού 5 πιάτων (με κουνέλι, φασόλια και ραβιόλι για πρώτα, με αρνί καρέ ή ψάρι ημέρας για κυρίως και με επιδόρπιο μήλο σε τρεις διαφορετικές εκδοχές) στην τιμή των €30/άτομο.

● ***Αρχελάου 7, Παγκράτι, 2107230832, www.lostathens.gr, Insta: Lost.athens***

ΤΟ ΠΑΓΚΡΑΤΙ
του Στέφανου Μουαγκιέ

Ο ηθοποιός που φέτος πρωταγωνιστεί τηλεοπτικά στο «Πέτα τη φριτέζα» και «Your Face Sounds Familiar» μιλάει για τη γειτονιά που έκανε τις πρώτες του βόλτες

Του **ΜΑΝΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ** - Φωτό: **ΑΚΙΜ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ**

Το 2020 φαίνεται πως ανήκει στον Στέφανο Μουαγκιέ. Ο νεαρός ηθοποιός, γέννημα-θρέμμα της Αθήνας με καταγωγή από την Ουγκάντα, παίζει σε διπλό τηλεοπτικό ταμπλό και ετοιμάζεται να πρωταγωνιστήσει σε νέα κινηματογραφικά και θεατρικά project. Στην τηλεόραση τον βλέπουμε μέσα από τον ξεκαρδιστικό ρόλο του Μαμαντού στην άκρως επιτυχημένη κωμωδία του ΑΝΤ1, «Πέτα τη φριτέζα», με συμπρωταγωνιστές τους Γιάννη Μπέζο και Φάνη Μουρατίδη. Στο ίδιο τηλεοπτικό κανάλι, ο Στέφανος Μουαγκιέ σε λίγες μέρες θα κάνει ντεμπούτο και σαν διαγωνιζόμενος στο show «Your Face Sounds Familiar». Μια καλή χρονιά για έναν ηθοποιό που έχει διανύσει πολλά χιλιόμετρα για να φτάσει ως εδώ, ενώ κάποιοι από εμάς τον θυμόμαστε και μέσα από διάφορα άλλα (ραδιοφωνικός παραγωγός, MC και hypeman, ένας άνθρωπος που πάντα δήλωνε παρών σε χιπ χοπ συναυλίες ξένων καλλιτεχνών).

Ο Στέφανος Μουαγκιέ μεγάλωσε στον Βύρωνα αλλά τις περισσότερες από τις εφηβικές βόλτες και εμπειρίες του τις έζησε στο γειτονικό Παγκράτι. Το Παγκράτι είναι η δεύτερη γειτονιά και μεγάλη του αγάπη, γι' αυτό μάλιστα το επέλεξε για να επενδύσει και επιχειρηματικά, εδώ θα ανοίξει σύντομα ένα όμορφο wine bistro.

Ποιες είναι οι πρώτες σου αναμνήσεις από το Παγκράτι; Σε ποιες περιοχές του βόλταρες μικρός; Οι ξέγνοιαστες μέρες του ατέλειωτου παιχνιδιού στο Άλσος Παγκρατίου, που όταν ήμουν παιδί είχε και έναν μικρό ζωολογικό κήπο. Σε ηλικία τεσσάρων χρόνων μετακομίσαμε στον Βύρωνα αλλά στα εφηβικά μου χρόνια έβγαινα συνέχεια στο Παγκράτι κι έχω ανεξίτηλες αναμνήσεις από τους πρώτους εφηβικούς μου έρωτες.

Τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει το Παγκράτι; Τα πολλά του πρόσωπα αλλά και η τοποθεσία του η οποία κατορθώνει να ενώνει πολλές περιοχές. Εδώ μαζεύεται κόσμος από παντού, από το κέντρο μέχρι περιοχές από τα προάστια. Νιώθεις πως είσαι σε ένα blend κόσμου.

Τα αγαπημένα σου μέρη; Το καλοκαίρι είναι πολύ ωραία στο δάσος πίσω από το Καλλιμάρμαρο, αγαπώ πολύ και τις πλατείες του. Όλα τα στέκια μου για φαγητό και ποτό βρίσκονται στην πλατεία Πλαστήρα, στην πλατεία Προσκόπων και στην πλατεία Βαρνάβα, πηγαίνω κυριολεκτικά παντού.

Για κάποιον που δεν έχει έρθει ξανά στην περιοχή, ποια σημεία θα πρότεινες; Να επισκεφτεί το Ωδείο Αθηνών (εντάξει, Παγκράτι το λέμε κι αυτό...) και να περπατήσει στην Πλατεία Προσκόπων, αγαπημένη γειτονιά και στέκι του Μάνου Χατζιδάκι.

Τι θα άλλαζες στο Παγκράτι; Τη δόμηση, σε αρκετά σημεία του.

Φαίνεται πως συνεχίζεις να στηρίζεις την περιοχή, ανοίγοντας ένα wine bar σύντομα. Πες μας μερικά πράγματα για αυτό και γιατί επέλεξες να είναι στο Παγκράτι; Το Παγκράτι, αν και Βυρωνιώτης, το θεωρώ την αλάνα μου. Είναι η γειτονιά μου, γι' αυτό και παίρνω το θάρρος το πρώτο μου εγχείρημα να το κάνω εκεί, στην Ερατοσθένους 29. Ανοίγουμε ένα wine bistro, η βάση του δηλαδή θα είναι τα καλά κρασιά αλλά θα έχουμε και συγκεκριμένες επιλογές από spirits. Το όνομά του θα είναι «Phoenix». Η Ερατοσθένους αποκτά και πάλι ζωή, ειδικά μετά το νέο μουσείο του Ιδρύματος Βασίλη και Ελίζας Γουλανδρή. Και εμείς είμαστε σε μια φάση που θέλουμε να φτιάξουμε κάτι νέο, μεταφορικά και κυριολεκτικά.

Τι άλλο να περιμένουμε από τον Στέφανο Μουαγκιέ μέσα στο 2020; Να περιμένετε δύο ταινίες μεγάλου μήκους. Η πρώτη λέγεται «Musa» σε σκηνοθεσία Νικόλα Νικολόπουλου και η δεύτερη «Ο Ράφτης» της Σόνια Λίζα Κέντερμαν. Συνεχίζω για δεύτερη χρονιά με την τηλεοπτική σειρά «Πέτα τη φριτέζα» στον ΑΝΤ1. Επίσης, θα έχω συμμετοχή στον νέο κύκλο του show «Your Face Sounds Familiar», και πάλι στον ΑΝΤ1. Συζητώ και ένα project που θα είναι υπό την αιγίδα της Στέγης Γραμμάτων & Τεχνών.

CUPOLA

Η αυθεντική ιταλική τρατορία του Παγκρατίου

Σε ένα από τα πιο όμορφα και ήσυχα σημεία του Παγκρατίου, το Cupola είναι το σημείο συνάντησης όσων αγαπούν το αυθεντικό ιταλικό φαγητό. Σε έναν ζεστό και κομψό χώρο, άνετο πάνω απ' όλα, με τραπέζια στο ισόγειο και στον ημιώροφο όπου οδηγεί μια μεγάλη ξύλινη σκάλα, υπό τους ήχους διακριτικής lounge μουσικής, θα γευτείτε ό,τι καλό βγάζει από την κουζίνα της μια παραδοσιακή ιταλική τρατορία. Οι άνθρωποι του Cupola έχουν μεγάλο μεράκι και αυτό θα το καταλάβετε σε κάθε στιγμή. Από την ώρα που θα σας καλωσορίσουν ή θα περάσουν από το τραπέζι σας για να σας ρωτήσουν αν είστε ευχαριστημένοι ή αν χρειάζεστε κάτι, μέχρι που θα φτάσουν τα υπέροχα πιάτα στο τραπέζι σας, φτιαγμένα από άριστες πρώτες ύλες, πολλές από τις οποίες, όπως τα τυριά και τα αλλαντικά, έρχονται από την Ιταλία. Τι να πούμε για το μενού, καλό είναι να δοκιμάσετε όσα περισσότερα μπορείτε, το σίγουρο άλλωστε είναι ότι θα πάτε και θα ξαναπάτε, να θυμάστε όμως ότι τα ζυμαρικά είναι φρέσκα και χειροποίητα, ότι ο κατάλογος διαθέτει αυθεντική ναπολιτάνικη πίτσα, η οποία ψήνεται όπως και όλες στον παραδοσιακό ξυλόφουρνο, ότι το οσομπούκο μιλανέζε είναι αληθινά αξεπέραστο. Δίπλα σε όλα αυτά, μια διαλεχτή λίστα από περίπου 70 ετικέτες κρασιών από τον ελληνικό και τον ιταλικό αμπελώνα, κάποιες εκ των οποίων μπορείτε να απολαύσετε και σε ποτήρι, εξαιρετικά signature cocktails, aperitivo, καθώς επίσης και λίγα αλλά φανταστικά γλυκά για το τέλος. Πραγματικά ένα από τα καλύτερα ιταλικά της Αθήνας.

● ***Ευφορίωνος 13, Παγκράτι, 2114117444, www.cupola.gr, fb: Cupola***

SAPOU RESTAURANT

Διεθνείς γεύσεις με τις καλύτερες πρώτες ύλες

Εξαιρετικό εστιατόριο που άνοιξε για πρώτη φορά το 2015 στην Αντίπαρο και τρία χρόνια αργότερα μετακόμισε και στην Αθήνα. Πλέον, τους χειμερινούς μήνες μας καλοδέχεται στο Παγκράτι και τους καλοκαιρινούς στο υπέροχο νησί των Κυκλάδων. Πρόκειται για οικογενειακή επιχείρηση, καθώς υπεύθυνος στην κουζίνα είναι ο ιδιοκτήτης και σεφ, Γιάννης Σαπουντζής, ενώ στη σάλα η γυναίκα του, Φιλιώ. Στον φιλόξενο, ζεστό και κομψό χώρο του θα απολαύσετε εκπληκτική κουζίνα με διεθνείς επιρροές, από Ασία, Βόρεια και Νότια Αμερική αλλά και Ευρώπη, με τον σεφ να δίνει πάντα έμφαση στις άριστες πρώτες ύλες. Έτσι, τα θαλασσινά έρχονται αποκλειστικά από συγκεκριμένους ψαράδες με τους οποίους συνεργάζεται το Sapou και ποτέ από ιχθυοκαλλιέργειες, ενώ τα κρέατα, τα οποία αποτελούν και το κυρίως κομμάτι του φροντισμένου μενού, προτείνονται σε πολλές ιδιαίτερες κοπές από διάφορες χώρες του κόσμου. Όλα αυτά τα ωραία μπορείτε να τα συνδυάσετε με κάποια από τις επιλεγμένες ετικέτες κρασιών από τον ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, τα signature cocktails ή με κάποιο από τα premium ποτά του μπαρ, σε ένα χώρο που είναι ιδανικός να φιλοξενήσει και τις δικές σας προσωπικές στιγμές.

● ***Ναϊάδων 2, Παγκράτι, 2107230626, fb: Sapou***

MUSIQUE CAFÉ

Με τη φρεσκάδα και τα αρώματα της Νάξου

Γεύσεις και αρώματα Νάξου έφερε στο Παγκράτι από το 2012 το εξαιρετικό αυτό εστιατόριο, το οποίο αποτελεί τη ζωντανή απόδειξη ότι όποιος έχει μεράκι και αγάπη για αυτό που κάνει θα δικαιωθεί. Και η δικαίωση για το Musique Café είναι τα μόνο καλά λόγια που έχουν να πουν όσοι πάνε και ξαναπάνε, για να απολαύσουν τα φοβερά πιάτα του, που κινούνται στο πνεύμα της πειραγμένης μεσογειακής κουζίνας. Στον πολύ όμορφο και φιλικό χώρο του, ψηλοτάβανος με μεγάλες τζαμαρίες, αλλά και με τραπεζάκια έξω, θα καταλάβετε αμέσως τι σημαίνει καθημερινή φροντίδα ώστε οι πρώτες ύλες να είναι πάντα άριστες. Τα κρέατα, όπως οι γουρουνοπούλες, τα κατσικάκια, τα αρνάκια κ.λπ. αλλά και τα λαχανικά έρχονται από δική τους φάρμα από τις Εγγαρές της Νάξου, υπάρχουν όμως και κάποιες επιλεγμένες κοπές από το εξωτερικό όπως οι μπριζόλες Tomahawk, τα τυριά από κτηνοτρόφους του νησιού, τα ζυμαρικά είναι πάντα φρέσκα και όλα αυτά μαζί συνθέτουν γεύσεις ασύγκριτης νοστιμιάς. Θα βρείτε μάλιστα και κάποιες πολύ ιδιαίτερες προτάσεις, όπως το burger κάβουρα ή το ριζότο κάβουρα, ενώ όλα αυτά μπορείτε να τα συνοδεύσετε με κάποια από τις επίσης καλά διαλεγμένες ετικέτες κρασιών. Κι αν επισκεφθείτε το νησί, να θυμάστε ότι το σπουδαίο αυτό εστιατόριο λειτουργεί εδώ και περίπου ένα χρόνο και στη Χώρα της Νάξου.

● ***Αρριανού 37 & Αρχελάου, Παγκράτι, 2107238900 / Musique Cafe Χώρα Νάξου, fb: MusiqueCafe***

SUPERFLY CAFE

Ένα ταξίδι στην παιδική μας ηλικία

Η παιδική σου ηλικία τοποθετείται κάπου στα 50s, τα 60s, τα 70s, τα 80s ή τα 90s; Όπως και να έχει, στο Superfly θα νιώσεις ότι ξαναγίνεσαι 10 χρονών. Δύο φίλοι, ο Δημήτρης και ο Χρήστος, δημιούργησαν έναν χαλαρό χώρο γεμάτο παιχνίδια και αντικείμενα του παρελθόντος, όπως η κονσόλα του Super Nintendo, το φλιπεράκι Centaur και οι φιγούρες Transformers. Ο χώρος, μάλιστα, πλέον έχει επεκταθεί, με τα τραπεζάκια του να βγαίνουν και εξωτερικά. Πέρα από το ταξίδι στο παρελθόν, το Superfly μάς χαρίζει μοναδικές νύχτες. Κάθε Παρασκευή και Σάββατο γνωστοί DJs έρχονται και ξεκινάνε ένα μεγάλο πάρτι στο μαγαζί. Η μουσική, βέβαια, συνοδεύεται και από τα απαραίτητα cocktails τόσο τα κλασικά, όσο και signature. Τα τελευταία δεν θα μπορούσαν παρά να συμβαδίζουν με όλη την αισθητική του μαγαζιού και να φροντίσουν και αυτά να μάς πάνε πίσω στον χρόνο, έστω και με τα ονόματά τους. Χαρακτηριστικά; Η Bibi-bo, το Ninja Turtle, το Ghostbusters, η Φρουτοπία, το Rooster, το Street Fighter, το Superfly και η Αγριοφράουλα του Ταρζάν. Μη χάσεις αυτή την εμπειρία.

● ***Εμπεδοκλέους 28, Παγκράτι, 2114046076, fb: Superfly Café, Insta: superflycafebar***

ΤΟ ΚΑΠΛΑΝΙ

Κρητική κουζίνα στα καλύτερά της

Το Καπλάνι άνοιξε μόλις πριν από 10 μήνες και ήδη αποτελεί ένα από τα πιο πολυσυζητημένα νέα στέκια της πόλης, ανεξαρτήτως αν βρίσκεσαι κοντά στην περιοχή ή όχι. Κάτι τέτοιο μας φαίνεται απόλυτα λογικό, καθώς την κουζίνα του αξίζει να κάνεις μέχρι και ταξίδι για να τη γευτείς και το περιβάλλον του σε πρεμεί πλήρως. Με το χρυσό στάνταρ της άριστης ποιότητας, οι συντελεστές φρόντισαν ώστε το Καπλάνι να προμηθεύεται τις καλύτερες και πιο φρέσκες πρώτες ύλες της αγοράς και να δημιουργεί πιάτα εξαιρετικής νοστιμιάς, που δύσκολα θα συναντήσεις σε άλλο μαγαζί της Αθήνας. Σε έναν υπέροχα σχεδιασμένο χώρο με μίνιμαλ αισθητική και νοσταλγική διάθεση μπορείς να απολαύσεις «παντρέματα» της κρητικής και μεσογειακής κουζίνας για μία μοναδική γαστρονομική εμπειρία. Δεν ξέρουμε τι να πρωτοπροτείνουμε. Ξεκίνησε με μία ανοιχτή πίτα μπισκότου (ναι, καλά διαβάζεις) με γραβιέρα, ξύγαλο και λαχανικά. Συνέχισε με σαλάτα με σταμναγκάθι, μαρούλι, απάκι, τσαπέλα, γραβιέρα Κρήτης και παξιμάδι χαρουπιού με σάλτσα από λευκό βαλσάμικο και μέλι. Θα ξεχάσεις πώς σε λένε! Απογείωσέ το με κρητικό απάκι και μοσχαρίσια μάγουλα, πουρέ πατάτας και ψητή μελιτζάνα. Αν είσαι πιο των θαλασσινών, σίγουρα θα «ψαρώσεις» με το λαβράκι με χόρτα εποχής και ρεβυθόρυζο. Τα όνειρα γλυκά θα προκύψουν με μία λαχταριστή σφακιανόπιτα που στάζει μέλι και συνοδεύεται από παγωτό κανέλα.

● ***Ευφρονίου 47, Περιοχή Caravel, 2107211191, 2107211161, www.tokaplani.gr, fb: tokaplani***

L'arrêt du temps

Το bistrot που σταματά τον χρόνο

"L' arrêt du temps" πάει να πει «η παύση του χρόνου» ή αλλιώς μια θαυματουργή γωνιά στο Παγκράτι, όπου ό,τι σε απασχολεί μένει έξω από την πόρτα. Δεν θέλει προσπάθεια. Ο χώρος και μόνο λειτουργεί μαγικά. Οι αναπαυτικές πολυθρόνες, τα vintage τραπέζια, οι πίνακες της Belle Epoque δημιουργούν μια αποκομμένη από τον χρόνο ατμόσφαιρα, ό,τι ακριβώς χρειάζεσαι για να χαλαρώσεις απερίσπαστος. Έπειτα έρχονται οι γεύσεις. Τα φρεσκοψημένα γαλλικά κρουασάν που μοσχομυρίζουν τα πρωινά, το γεμάτο νοστιμιά brunch (κάθε μέρα από τις 09.00 ως τις 16.00), αλλά και τα πιο ελαφριά πιάτα (όπως σαλάτες, pizza, pasta) που το ακολουθούν. Από τον κατάλογο του brunch, δοκίμασε τα αυγά Benedict με σολομό, το αξεπέραστο croque madame, τα πληθωρικά pancakes ή εκείνη την πεντανόστιμη φέτα ζεστού ψωμιού όπου πάνω της ακουμπούν η φέτα, το αβοκάντο και ένα τρυφερό ποσέ αυγό. Ποιος είναι, όμως, ο καλύτερος τρόπος να σταματήσει ο χρόνος; Ένα αφράτο carrot cake. Ένα ολόφρεσκο velvet cake. Η πιο ωραία παραλλαγή σε bannofee που έχεις συναντήσει ποτέ. Το L' arrêt du temps δίνει σημασία μεγάλη στα γλυκά του. Όπως και στον καφέ, αλλά και στην υψηλής ποιότητας σοκολάτα που λιώνει στο μπρίκι για να φτιάξει το τέλειο ρόφημα. Κι αν έπειτα από όλα αυτά ο χρόνος τρέχει ακόμη, η jazz, ένα ποτήρι κρασί (ή cocktail) κι ένα νόστιμο πιάτο αρκούν για να τον σταματήσουν λίγο ακόμη.

● ***Βασ. Αλεξάνδρου 5-7, 2107253200***
fb: *@Larretdutemps*
insta : *@larret_du_temps_*

Ο ΣΚΟΥΦΙΑΣ

Εδώ που οι ώρες κυλούν όμορφα

Στον πεζόδρομο της Εμπεδοκλέους, λίγα μόλις βήματα από την Πλατεία Βαρνάβα, είναι ένα αγαπημένο στέκι, γεμάτο από νεανικές παρέες όλες τις ώρες της ημέρας. Είναι ο γνωστός σε όλους Σκούφιας, που τα τελευταία χρόνια έχει στήσει το στέκι του στο όμορφο Παγκράτι. Ανοιχτός από τις 10 το πρωί έως τις 2.30 τη νύχτα, μέσα στον εσωτερικό χαλαρό και παρεΐστικο χώρο του ή έξω στις λιακάδες και το χάζι του πολυσύχναστου πεζόδρομου προσφέρει καλό καφέ, μπίρες, ποτά, αποστάγματα, ρακές και ρακόμελα, καλά ελληνικά εμφιαλωμένα κρασιά, ασυναγώνιστα κοκτέιλ. Όλα σε τιμές κάτι παραπάνω από φιλικές, δίνουν τη δυνατότητα στις παρέες για έναν ή και πολλούς ακόμη γύρους (ενδεικτικά τα κοκτέιλ κοστίζουν €5,50). Αν και όταν η όρεξη ανοίξει, ο Σκούφιας συνοδεύει τα ποτά του με νόστιμα μικρά πιάτα, κι αυτά σε τιμές που κυμαίνονται από €1-5. Ραντεβού εκεί!

● ***Εμπεδοκλέους 9-12, Παγκράτι, 2155055849, fb: Ο Σκούφιας***

BIRBILON

Το νέο all day στέκι στον Προφήτη Ηλία

Το λες και νέο, μιας και λειτουργεί μόλις από τον περασμένο Μάιο, έχει κάνει όμως αισθητή την παρουσία του. Ζεστό, φιλικό, όμορφα διακοσμημένο, το Birbilon αποτελεί το νέο all day στέκι του Παγκρατίου, στην πλατεία του Προφήτη Ηλία, με ωραίους καφέδες, brunch καθημερινά αλλά και κουζίνα που ετοιμάζει προτάσεις τόσο για το μεσημέρι όσο και για το βράδυ, με το μενού να έχει επιμεληθεί ο Κώστας Τσίγκας. Ανάμεσα στα άλλα νόστιμα και χορταστικά, θα βρείτε English muffins, pancakes, παραδοσιακή τυρόπιτα, ομελέτες σε διάφορες εκδοχές, χούμους, burgers, φρέσκιες σαλάτες και άλλα πολλά που σίγουρα δεν θα σας αφήσουν αδιάφορους. Σε όλα αυτά βάλτε τα καλοφτιαγμένα signature κοκτέιλ, τις ωραίες lounge μουσικές, το παρεΐστικο κλίμα της ατμόσφαιρας και έχετε τον επόμενό σας προορισμό.

● ***Ευφράνορος 35-37, Παγκράτι, 2160701980, fb: Birbilon, insta: Birbilon***

ΠΑΠΙΑ

Από τις πιο cosy all day γωνιές της πόλης

Είναι cosy, είναι γλυκιά, είναι φιλόξενη, αυτή η Πάπια είναι τελείως ερωτεύσιμη! Δίπλα στο Καλλιμάρμαρο, μοντέρνα αλλά και με vintage πινελιές που της πάνε πολύ, θα σας συστηθεί ως ένα all day café bar, με διαφορετική διάθεση κάθε ώρα της ημέρας. Το πρωί θα δείτε κόσμο να διαβάζει το βιβλίο του ή να δουλεύει στο laptop – συντροφιά με μουσικές τζαζ, έναν από τους ωραίους της καφέδες ή ένα από τα νόστιμα σνακ, σαν το μπριός με κρέμα τυρί και σολομό. Το μεσημεροαπόγευμα αρχίζει και ζωηρεύει, οι μαύρες μουσικές παίρνουν τη θέση τους στα decks και τα ποτά και τα κοκτέιλ στα τραπέζια μας. Το βράδυ είναι μες στην καλή χαρά, με cocktails, πάλι μαύρες μουσικές αλλά και ροκ επιλογές, πιο πολύ Παρασκευές και Σάββατα που τις επιλέγουν djs. Τέλεια πρόταση είτε για να αρχίσετε τη βραδιά σας, είτε για να την αρχίσετε και να την τελειώσετε εδώ. Να θυμάστε ακόμη ότι κάνει συχνά live, για τα οποία μπορείτε να ενημερώνεστε από το Facebook και το Instagram.

● ***Αυτομέδοντος 4, Παγκράτι, 2111119558, fb: ΠΑΠΙΑ, Insta: papia.athens***

TRE SORELLE

Οι τρομερές πίτσες της Αρχελάου

Από την πρώτη στιγμή που άνοιξε, το νέο διαδόθηκε με φοβερή ταχύτητα μεταξύ των pizza lovers και μέσα σε λίγες μέρες το Tre Sorelle έγινε ο ναός της πίτσας στο Παγκράτι. Ο χώρος (λιτός αλλά τρομερά chic) βάζει το bar στο επίκεντρο και σε προϊδεάζει για ό,τι θα ακολουθήσει: φοβερές πίτσες και ασυναγώνιστα cocktail! Το μυστικό της πίτσας -εκτός από το ζυμάρι που ωριμάζει για 48 ώρες- βρίσκεται στο ψήσιμο. Κάθε πίτσα ψήνεται σε ειδικό φούρνο που αναπτύσσει πολύ υψηλές θερμοκρασίες. Έτσι βγαίνει πάντα τραγανή, ακριβώς όπως στην Ιταλία. Για αρχή, δοκίμασε οπωσδήποτε την «Ταρτούφο» με φρέσκια μοτσαρέλα, τρούφα, ντοματίνια, βουβαλίσια μοτσαρέλα και βασιλικό, αλλά και την «Πάρμα» με σάλτσα ντομάτας, φρέσκια μοτσαρέλα, ρόκα, προσούτο Πάρμας, φλέικς παρμεζάνας και λάδι τρούφας. Για συνοδεία εκτός από τα πραγματικά αξιόλογα cocktails (δώσε προσοχή στο negroni με πάγο από ροζ γκρέιπφρουτ), θα βρεις επίσης και περισσότερες από 30 ετικέτες κρασιών του ιταλικού και ελληνικού αμπελώνα (σχεδόν όλες σερβίρονται και σε ποτήρι). Το καλύτερο το κρατήσαμε για το τέλος: ένα καυτό γλυκό καλτσόνε, πού όταν το κόβεις ξεχειλίζει nutella και μασκαρπόνε... Ναι, είναι τόσο κολασμένο όσο φαντάζεσαι.

● ***Αρχελάου 19, Παγκράτι, 2114072172, fb: @tresorellepizza***

ΜΑΓΕΜΕΝΟΣ ΑΥΛΟΣ

60 χρόνια ιστορίας σε μια μοναδική ατμόσφαιρα

Θυμάμαι τον μπαμπά μου να λέει που έτρωγε στο Μαγεμένο Αυλό και στο δίπλα τραπέζι καθόταν ο Μάνος Χατζιδάκις, σ' ένα άλλο η Αλίκη Βουγιουκλάκη και τον παρακαλούσα να με πάρει μαζί την επόμενη φορά για να τους δω κι εγώ. Έτσι είναι αυτό το εστιατόριο, ένας ζωντανός θρύλος που εδώ και 60 χρόνια μαγεύει τους Αθηναίους και αποτελεί στέκι για ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών – Οδυσσέας Ελύτης, Δημήτρης Χορν, Τζένη Καρέζη και η λίστα συνεχίζεται. Κάτι η διακόσμηση με τα vintage έπιπλα, τα μουσικά όργανα στο βάθος και τα κορνιζαρισμένα αποκόμματα εφημερίδων που σε ταξιδεύουν στη δεκαετία του '70, κάτι το υπέροχο φαγητό που ετοιμάζεται με φρέσκα και εκλεκτά υλικά, ο Μαγεμένος Αυλός έχει τον τρόπο του να σε κερδίσει. Δοκίμασε οπωσδήποτε μερικά από τα «ιστορικά πιάτα», όπως το φοντύ τυριών, την πικάτα ή το σνίτσελ Χόφμαν, ενώ θα απολαμβάνεις ζωντανή μουσική από ποιοτικά μουσικά σχήματα. Κι όταν ο καιρός ανοίξει, μπορείς, αν θέλεις, να κάτσεις και έξω, στον καταπράσινο κήπο του στην πλατεία Προσκόπων.

● ***Αμύντα 4, 2107223195, www.magemenosavlos.com, fb: Μαγεμένος Αυλός***

Το νέο γυναικείο μας site είναι στον αέρα!

LOOKmag.gr

Ένα φρέσκο γυναικείο site που δοκιμάζει τα τελευταία trends, περπατάει στο κόκκινο χαλί, βρίσκεται στην πρώτη σειρά των πιο πολυσυζητημένων ντεφιλέ και μοσχοβολάει αρώματα.

ΤΙ ΦΟΡΑΕΙ Η ΑΘΗΝΑ;
Πού γίνεται το καλύτερο shopping της πόλης;

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΝΕΑ TRENDS;
Πού συχνάζουν τα κορίτσια με τις φίλες τους;
Τα πιο όμορφα ρούχα, οι πραγματικές ευκαιρίες, τα πολύχρωμα bazaar, τα καινούργια πρόσωπα, τα νέα στέκια, τα μυστικά και οι εκπλήξεις στους δρόμους της πόλης.

ΝΕΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΛΑΣΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ
Δημιουργικές παρέες και υπέροχα πρόσωπα.
Καινούργια προϊόντα και αγαπημένες συνήθειες.
Ρούχα, αξεσουάρ, μυστικά και δώρα, όλα online, στο πιο μοντέρνο περιοδικό δρόμου.

STREET FASHION, ΠΡΟΣΩΠΑ, ΤΑΣΕΙΣ, ΜΟΔΕΣ
Οδηγός αγοράς για Αθήνα και Θεσσαλονίκη.
Η κομψή πλευρά της πόλης όπως την καταγράφει η γυναικεία ομάδα της **ATHENS VOICE**.

Απευθύνεται στις νέες μοντέρνες δυναμικές γυναίκες και είναι σχεδιασμένο κυρίως για την πιο σημαντική οθόνη της ζωής μας, του smartphone!

ΜΠΕΙΤΕ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ
look.athensvoice.gr

Με νέο look, νέες λειτουργίες και ακόμα πιο ενδιαφέρον περιεχόμενο είναι ήδη εδώ.

Style

Επιμέλεια:
ΤΑΝΙΑ ΔΕΛΗ

Τα είδωλα της Lancôme

Ξέρεις τι μπορεί να κάνει μια γυναίκα πιο δυνατή; Η αυτοπεποίθηση. Κάθε γυναίκα που νιώθει άνετα με τον εαυτό της λάμπει, περπατάει και κάνει κεφάλια να γυρίζουν, μπορεί να κυνηγήσει τα όνειρά της, να καταφέρει τα πάντα. Αυτό υποστηρίζει και η νέα καμπάνια της **Lancôme** για το **Teint Idole Ultra Wear**, στην οποία πρωταγωνιστούν η Zendaya, η Lupita Nyong'o, η Penelope Cruz, η Chiara Ferragni και η Taylor Hill, μαζί με 13 ακόμα γυναίκες από όλο τον κόσμο που μας εμπνέουν με το ταλέντο, τη δύναμη και τις ικανότητές τους. Να θυμόμαστε βέβαια πάντα ότι κάποτε είχαμε την Ιζαμπέλα Ροσελίνι στη **Lancôme,** που ισοδυναμούσε με 113! Άλλες εποχές...

Δες τις ιστορίες τους στο instagram.com/lancomeofficial

NIKE
Αθλητικό παπούτσι SuperRep €119

YAMAMAY
Σατέν lingerie €49,95

TEZENIS
Homewear σατέν με λεπτομέρεια δαντέλα €10,99

KORRES
Ενυδατική ρυθμιστική κρέμα-gel

SPRINGFIELD
Κοκαλάκια μαλλιών €6,99

SWATCH
Ρολόι Kwartzy, από τη σειρά Essentially, €70

THE BODY SHOP
Μάσκαρα Happy Lash €9,75

NEW CULT
Θερμός Glacial €39,90

Θα βάλω και λεοπαρδαλέ καθίσματα για να ταιριάζουν με τα εσώρουχά μου

- από το «Παντρεμένοι με παιδιά»

INTIMISSIMI
Homewear με δαντέλα €39,90

TOMS
Εσπαντρίγιες €60

PEPE JEANS
Μπουφάν €150

LANCÔME
Άρωμα Tresor La Nuit

SOPHIA ENJOY THINKING
Διακοσμητική μπάλα €67,30

GLAMAZON

Νίπτω τας χείρας μου

(ή βάζω τζελ)

Της **ΔΕΣΠΟΙΝΑΣ ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**

Ωραίος καιρός. Όμορφες μέρες, σχεδόν ανοιξιάτικες. Να μην είχε πέσει μόνο η είδηση ότι είναι πιθανό να έχουμε κρούσματα κοροναϊού στην Ελλάδα, η λιακάδα θα ήταν ακόμα πιο σέξι. Ήλιος και γαλάζιος ουρανός. Σου φτιάχνει τη διάθεση.

Στο μετρό πέφτει πολύ συνάχι. Και βήχει αρκετός κόσμος. Δεν είναι και πολλοί αυτοί που βάζουν τον αγκώνα τους, ή ένα χαρτομάντιλο στο στόμα. Οι περισσότεροι βήχουν χωρίς να τους νοιάζει ο διπλανός τους. Περνούν και μερικές μάσκες. Και η ταγκίλα, ταγκίλα. Μαζί με τα σταγονίδια.

Διάβασα τις οδηγίες που έστειλε το Υπουργείο Παιδείας για τη γρίπη, όχι για τον κορωναϊό. Τα μολύβια, τα μπλάνκο και τα στιλό να μην αλλάζουν χέρια. Και να μην πίνει νερό ο ένας από το μπουκάλι του άλλου. Ούτε να ακουμπάμε το στόμα μας στη βρύση. Τα παιδιά, δηλαδή. Οι ενήλικες θέλω να πιστεύω ότι είμαστε πιο υπεύθυνοι. Και να χρησιμοποιούμε αντισηπτικό τζελ ή υγρά μαντίλια. Σε πολλές σχολικές αίθουσες θα τοποθετηθούν ντισπένσερ, αλλά σε κάθε περίπτωση οι μαθητές να έχουν μαζί το αντισηπτικό τους και να μην ακουμπούν με άπλυτα χέρια το στόμα τους. Εννοείται τα πλένουμε τα χέρια μικροί και μεγάλοι. Αλλά δεν μπορούμε παντού και πάντα. Μια φίλη μου λέει ότι δεν ακουμπάει τίποτα στο μετρό. Πώς γίνεται αυτό; Πώς ισορροπεί στα φρεναρίσματα; Στο σταμάτα, ξεκίνα.

Τα αντισηπτικά έχουν αποκτήσει πολύ στιλ. Ναι, αλήθεια. Έχουν γίνει πολύ γκλαμ. Εκτός από αυτά του φαρμακείου που είναι φιλικά στο δέρμα με αλόη και βιταμίνη Ε, κυκλοφορούν αντισηπτικά σε συσκευασία ασημένιου κύβου, σε box με όλες τις πρωίδες τις Disney και σε πολλά-πολλά αρώματα. Δεν θα το πιστέψετε. Βρήκα σε άρωμα μάνγκο, καρύδα, μανταρίνι σατσούμα, ροζ γκρέιπφρουτ, φράουλα, μπανάνα, ανανά. Πιθανόν να υπάρχει και καρπούζι εκεί έξω. Με τη Χιονάτη, την Μπελ και τα άλλα καρτουνίστικα κορίτσια «τσιμπάνε» τα πιτσιρίκια και όλο και θα χρησιμοποιήσουν το αντισηπτικό τζελ. Το πλύσιμο των χεριών και γενικά η καθαριότητα απελευθερώνει ψυχολογικά τους ανθρώπους. Αυτό έδειξε έρευνα του 2006, που έγινε στο πανεπιστήμιο Μπρίγκαμ Γιάνγκ. Ενώ μια άλλη έρευνα του πανεπιστημίου του Μίσιγκαν έδειξε ότι πλένοντας τα χέρια απομακρύνεις ενοχές και τύψεις. Πολύ δυνατή έρευνα κι αυτή.

CITY GUIDE

Το Φάντασμα της Όπερας «αλλιώς» στο Μέγαρο

Ο **Martin Baker** αυτοσχεδιάζει στο εκκλησιαστικό όργανο, ντύνοντας μουσικά την κλασική βωβή ταινία του Rupert Julian

Το θρυλικό «Φάντασμα της Όπερας», η ταινία που γύρισε το 1925 ο Νεοζηλανδός μετρ του βωβού κινηματογράφου Ρούπερτ Τζούλιαν αφήνοντας εποχή, σχεδόν 100 χρόνια μετά την αμερικανική πρεμιέρα της «ανεβαίνει» στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών με διαφορετικό τρόπο! Ο Μάρτιν Μπέικερ, ένας από τους πλέον περιζήτητους οργανίστες σε όλο τον κόσμο, θα αυτοσχεδιάσει στο εκκλησιαστικό όργανο της Αίθουσας Χρήστος Λαμπράκης, επενδύοντας μουσικά σε πραγματικό χρόνο το εντυπωσιακό θρίλερ του Τζούλιαν, το οποίο βασίστηκε στο διάσημο μυθιστόρημα του Γάλλου συγγραφέα Γκαστόν Λερού. Στην υπόθεση, η νεαρή σοπράνο Κριστίν τραγουδά, στην Όπερα των Παρισίων, τον ρόλο της Μαργαρίτας στον «Φάουστ» του Γκουνό. Ένας ευγενής τη διεκδικεί, αλλά το Φάντασμα της Όπερας, ο χθόνιος κάτοικος των υπογείων του λυρικού θεάτρου, αλλά και «άγγελος της Μουσικής» για την Κριστίν, απάγει τη νεαρή τραγουδίστρια, απαιτεί τον έρωτά της και απειλεί να τινάξει την Όπερα στον αέρα! - **Νατάσσα Καρυστινού**

INFO

Κυριακή 9 Φεβρουαρίου, 20.30, Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης. 2107282333, megaron.gr

Σοκολάτα και κρασί σημαίνει love for ever

Της **ΚΡΙΣΤΥΣ ΠΕΡΡΗ**

Δεν υπάρχει πιο ερωτικός συνδυασμός από εκείνον της πλούσιας σοκολάτας με το σωστό κρασί, ο οποίος μιλάει κατ' ευθείαν στις αισθήσεις σου και δημιουργεί μία ακατα-μάχητη, ρομαντική διάθεση ανεξαρτήτως εποχής. Ένας λόγος παραπάνω, αν είναι του Αγίου Βαλεντίνου.

Φέτος στις 14 Φεβρουαρίου, το ERGON House θα γιορτάσει την ημέρα των ερωτευμένων με το ονειρεμένο αυτό «πάντρεμα», προσφέροντας μία μοναδική γαστρονομική εμπειρία για τους επισκέπτες του. Οι πιο καινοτόμες παρασκευές σοκολάτας φλερτάρουν με ανερχόμενες ελληνικές ετικέτες κρασιού και premium αποσταγμάτων και ενώνονται στον ουρανίσκο μας.

Σε συνεργασία με τον master chocolatier Γιώργο Ζαρζώνη, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την Cocoowa, το προσωπικό του brand σοκολάτας που πλέον συγκαταλέγεται στα πιο καινοτόμα γαστρονομικά projects της Ελλάδας, το ERGON House προσφέρει την ευκαιρία στους γλυκατζήδες, λάτρεις της σοκολάτας να δοκιμάσουν σπάνιες ποικιλίες σε συνδυασμό με επιλεγμένα κρασιά και αποστάγματα του ελληνικού αμπελώνα. Και οι εκπλήξεις δεν τελειώνουν εκεί. Μετά τη γευστική δοκιμή, κάθε συμμετέχοντας θα μπορέσει να παρασκευάσει το δικό του μοναδικό blend από λιωμένη σοκολάτα με spirits, μπαχαρικά και αρωματικά, φτιάχνοντας ένα μοναδικό ρόφημα.

Είτε είσαι ζευγαρωμένος είτε όχι, το απόλυτο ταίρι σου θα γίνει η σοκολάτα και αυτή θα είναι η πιο γλυκιά ημέρα του Αγίου Βαλεντίνου που έχεις περάσει.

INFO

Εισιτήριο: €20. Μέγιστος αριθμός συμμετεχόντων 30 άτομα – θα τηρηθεί αυστηρά σειρά προτεραιότητας. Προπώληση εισιτηρίων στο Ergon House τηλ. Επικοινωνίας 210 0109090 (εσωτ. 3), Μητροπόλεως 23. Για online αγορές μπορείτε να στείλετε mail στο events@ergonfoods.com

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΩΝ / ΠΡΟΣΩΠΑ / ΑΦΙΞΕΙΣ / ΣΥΝΤΑΓΕΣ / TIPS ΓΕΥΣΗΣ

Του **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ**

Oscar 2020

Μπορούν να κάνουν την έκπληξη τα «Παράσιτα»;

Κάθε οσκαρική αναμέτρηση κρύβει πάντα μια δυο μικρο-εκπλήξεις που γράφουν την ιστορία του θεσμού. Αν τα «Παράσιτα» κερδίσουν το βράδυ της 9ης Φεβρουαρίου το όσκαρ καλύτερης ταινίας θα είναι η πρώτη φορά που μια ταινία που δεν ομιλεί αγγλικά καταφέρνει κάτι τέτοιο στα 92 χρόνια ζωής του θείου Όσκαρ. Παραλίγο να το κάνει πέρυσι ο Αλφόνσο Κουαρόν με το «Roma», αλλά έπεσε πάνω στις mainstream καλλιγραφίες του «Πράσινου βιβλίου».

Η αλήθεια είναι πως το hype της ταινίας του νοτιοκορεάτη **Μπον Τζουν Χο** έχει εκτοξευτεί τελευταία με τις συνεχείς βραβεύσεις και λίστες των ταινιών της χρονιάς όπου φιγουράρει στην κορυφαία θέση. Ακόμη και οι 6 οσκαρικές υποψηφιότητες που έχει, είναι μια σημαντική και σπάνια διάκριση για ταινία αυτού του είδους που φανερώνει τη δυναμική της. Όμως για να φτάσει το κατάμαυρο κωμικό και σουρεαλιστικό ταξικό οικοδόμημα του Χο μέχρι το Άγιο Δισκοπότηρο πρέπει να κάνει μερικές υπερβάσεις ακόμη. Το αντιπολεμικό έπος του **Σαμ Μέντες** *«1917»*, που προβάλλει ως φαβορί με τις 10 υποψηφιότητες, δεν είναι το μόνο εμπόδιο. Οι 11 υποψηφιότητες του *«Τζόκερ»*, που σκηνοθέτησε ο **Τοντ Φίλιπς**, είναι ένα ακόμη, όπως και ο παραγωγής Netflix *«Ιρλανδός»* του **Σκορσέζε**, παρότι φαίνεται να ξεμένει από δυνάμεις και να μοιάζει πιθανό το σενάριο να φύγει χωρίς ούτε μία νίκη από τη βραδιά παρά τις 10 υποψηφιότητές του.

Ας πάρουμε τα πράγματα από την αρχή, να πιάσουμε τα σιγουράκια της τελετής. Ο **Σαμ Μέντες** στη σκηνοθεσία, ο **Χοακίν Φίνιξ** στη βασική αντρική κατηγορία, η **Ρενέ Ζελβέγκερ** στην αντίστοιχη γυναικεία με τον ρόλο της **Τζούντι Γκάρλαντ**, ο **Μπραντ Πιτ** στην κατηγορία Β΄ ρόλου με το ταραντινικό «Κάποτε στο Χόλιγουντ» και η **Λόρα Ντερν** στην «Ιστορία γάμου» μοιάζουν να μην έχουν αντίπαλο – αν κι εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι οι μεγαλύτερες εκπλήξεις των όσκαρ στο παρελθόν έχουν λάβει χώρα στις κατηγορίες των Β΄ ερμηνειών, με αποκορύφωμα τη **Μαρίζα Τομέι**. Το 1992 η Ιταλοαμερικανίδα ξεκίνησε από απόλυτο αουτσάιντερ για να κερδίσει το βραβείο Β΄ ρόλου με το *«Ξαδελφάκι μου ο Βίνι»* απέναντι στις **Μιράντα Ριτσαρντσον, Βανέσα Ρεντγκρέιβ, Τζόαν Πλόουραϊτ** και **Τζούντι Ντέιβις**.

Παλιοί και νέοι υποψήφιοι, λοιπόν, θα βρεθούν το βράδυ της Κυριακής στο Kodak Theatre για να διεκδικήσουν τα φετινά βραβεία. Ο πιο παλιός είναι ο συνθέτης **Τζον Γουίλιαμς**, που πρώτη φορά μπήκε στις οσκαρικές λίστες το 1969 και με την 52η υποψηφιότητά του (πιο πολλές μόνο ο μακαρίτης Ντίσνεϊ, που είχε 58) διεκδικεί το 6ο του αγαλματίδιο για τη μουσική της ταινίας που τον έκανε διάσημο, το ένατο και τελευταίο κεφάλαιο του *«Πόλεμου των Άστρων»*. Ο **Σκορσέζε** επίσης έχει μεγάλο παρελθόν με την Ακαδημία, καθώς είναι για 9η φορά υποψήφιος στη σκηνοθεσία, από τις οποίες μόλις μία φορά βγήκε νικητής το 2006 με τον *«Πληροφοριοδότη»*. Λογικά θα μείνει πάλι εκτός νυμφώνος, αφού το βραβείο λογικά θα δοθεί στον **Σαμ Μέντες** (*«1917»*), κάτι που θα είναι ρεκόρ καθώς ο Βρετανός έχει ξαναβρεθεί άλλη μια φορά στην οσκαρική κούρσα πριν από 20 χρόνια και βγήκε και πάλι νικητής χάρη στο *«American Beuaty»*.

Ο διευθυντής φωτογραφίας **Ρίτσαρντ Τζένκινς**, που κέρδισε για πρώτη του φορά το όσκαρ πρόπερσι μετά από 14 απόπειρες χάρη στο *«Bladerunner 2049»*, πάει επίσης για το δεύτερο βραβείο του με το *«1917»*. Ο **Ταραντίνο** πάει για το πρώτο του όσκαρ στη σκηνοθεσία, ενώ έχει βραβευτεί 2 φορές στο παρελθόν για το σενάριο των *«Pulp fiction»* και *«Τζάνγκο»*.

Η **Κάθι Μπέιτς** φτάνει στην 4η υποψηφιότητά της χάρη στην *«Μπαλάντα του Ρίτσαρντ Τζούελ»* του Κλιντ Ίστγουντ, ενώ ο **Τομ Χανκς** (*«A Beautiful Day in the Neighborhood»*) επιστρέφει στο κόκκινο χαλί 19 χρόνια μετά την τελευταία του υποψηφιότητα (ναι, ο *«Ναυαγός»* ήταν το 2001) και για πρώτη φορά στην κατηγορία Β΄ Ανδρικού. Να θυμίσουμε εδώ ότι ο «Έλληνας» πλέον Χανκς είχε κάνει το backtoback με τις δύο σερί νίκες τη δεκαετία 1993-1994 με το *«Φιλαδέλφεια»* και το *«Φόρεστ Γκαμπ»*.

Η **Σκάρλετ Τζοχάνσον** για πρώτη φορά βρίσκεται υποψήφια για όσκαρ με διπλές πιθανότητες χάρη στις υποψηφιότητες για Α΄ και για Β΄ Γυναικείο Ρόλο με τα *«Ιστορία Γάμου»* και «Τζόκερ» αντίστοιχα. Αν γίνει η έκπληξη σε μία από τις κατηγορίες αυτές, η διάσημη σταρ έχει πολλές πιθανότητες να είναι εκείνη η νικήτρια. Στις νέες εμφανίσεις και η βρετανίδα **Σίνθια Ερίβο**, υποψήφια στην κατηγορία Α΄ γυναικείου ρόλου για την ερμηνεία της στο *«Harriet»* όπου υποδύεται τη Χάριετ Τάμπμαν, μορφή του αγώνα κατά της δουλείας στην Αμερική που αφιέρωσε τη ζωή της στην υπεράσπιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων. **Α**

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Μικρές κυρίες (LITTLEWOMEN) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκρέτα Γκέργουιγκ

ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Σίρσα Ρόναν, Φλόρενς Πιου, Έμα Γουάτσον, Τίμοτε Σαλαμέ, Μέριλ Στριπ, Λόρα Ντερν

Η ρομαντική, περιπετειώδης, δραματική και απερίγραπτα συγκινητική ζωή των τεσσάρων αδελφών Μαρς στις ΗΠΑ του 19ου αιώνα, όπως την περιγράφει στο βιβλίο της η συγγραφέας Τζο Μαρς, που θυμάται τα βασικά επεισόδια από την παιδική και εφηβική ηλικία τους.

Είναι προφανές γιατί η Γκρέτα Γκέργουικ επέλεξε το διάσημο μυθιστόρημα της Λουίζ Μέι Άλκοτ για τη δεύτερη σκηνοθετική δουλειά της. Μετά από το εντυπωσιακό ντεμπούτο της με το *«Lady bird»*, η 37χρονη δημιουργός πατάει στα κλασικά μεγέθη ενός από τα πλέον εμβληματικά αμερικανικά μυθιστορήματα για να δείξει ότι το πέρασμα του χρόνου έχει επιφέρει ριζικές αλλαγές σε πολλά κοινωνικοπολιτικά επίπεδα αλλά όχι και στη θέση της γυναίκας. Στην πραγματικότητα, η Γκέργουικ πασχίζει να διατηρήσει την ψυχραιμία και τον έλεγχο των αφηγηματικών εργαλείων της σε μια ταινία που εύκολα θα μπορούσε να χαθεί στον ακαδημαϊσμό και την ανούσια καταγγελία. Τα καταφέρνει μια χαρά, καθώς χωρίς να προσβάλει το πνεύμα του έργου που έγραψε η Άλκοτ το 1868 βρίσκει τον τρόπο για να μπολιάσει την πλοκή με τις δικές της ιδέες και να σχολιάσει δημιουργικά μια ιστορία ενηλικίωσης που αποκτά διαχρονική χροιά και έχει ισχυρό αντίκτυπο στο σημερινό γυναικείο κίνημα. Μερικά από τα εξωφρενικά ή αδιανόητα που συναντά στον δρόμο της η επαναστάτρια Τζο (ταμάμ στο ρόλο η δυναμική Σίρσα Ρόναν) αναφέρονται στην «αδυναμία» της γυναίκας να ορίσει μόνη την τύχη της, ενώ κάποια στιγμή η θεία των κοριτσιών (ευκολάκι για τη Στριπ ο ρόλος της μονόχνωτης γριάς) λέει στην Τζο ότι η γυναίκα είναι φτιαγμένη μόνο για τον γάμο αλλά παίρνει την πληρωμένη απάντηση από την τσαούσα ανιψιά της. Περιττό να πω ότι η ταινία θα σας κάνει να κλάψετε ουκ ολίγες φορές, παρότι η Γκέργουικ καταβάλλει φιλότιμες προσπάθειες —κυρίως σε σκηνοθετικό επίπεδο— για να αποβάλλει το μελό. Είναι τέτοια όμως η δυναμική της ιστορίας που είναι δύσκολο να σε αφήσει ασυγκίνητο, ενώ το καρέ των κοριτσιών που υποδύονται τις «Μικρές κυρίες» είναι εξαιρετικό με αποτέλεσμα οι Σίρσα Ρόναν και Φλόρενς Πιου να φιγουράρουν στις οσκαρικές λίστες, όπως και η ίδια η ταινία στην κατηγορία των κορυφαίων φιλμ της χρονιάς. Όχι όμως και η σκηνοθεσία της Γκέργουικ, κάτι που ήταν έκπληξη από τη στιγμή που η ταινία παίζει τόσο δυνατά στα όσκαρ με τις 6 υποψηφιότητες. Αυτό συμβαίνει προφανώς επειδή η αγωνία της Καλιφορνέζας να μην υπογράψει ένα φιλμ ακαδημαϊκό την οδηγεί μερικές φορές στην υπερβολή, όπως για παράδειγμα συμβαίνει στις σκηνές με τα νευρικά —και κάπως ναρκισσιστικά ή και ζαλιστικά— τράβελινγκ των εσωτερικών χώρων, κάτι που προφανώς δεν ταιριάζει με το υπόλοιπο ύφος του φιλμ.

JUST THE FACTS

Μικρές κυρίες (***)
Κλασικά κι αγαπημένα αριστουργήματα

Φως στο σκοτάδι (***)
Ο Κέισι Άφλεκ σε τριπλό ρόλο εντυπωσιάζει

Αρπακτικά πτηνά και η φαντασμαγορική χειραφέτηση της Χάρλεϊ Κουίν (**)
Η φαντασμαγορική Μάργκο Ρόμπι

Winona (½)**
Το σάουντρακ του καλοκαιριού

Οι Monos (½)**
Όλα για την επιβίωση

Η αόρατη ζωή της Ευριδίκης Γκουσμάο
Στη Βραζιλία των κοινωνικών ανισοτήτων

ΑΚΟΜΗ

▶ Οι **«Monos»** *(Monos)* **(**½)** είναι η δεύτερη μεγάλου μήκους του Αλεχάντρο Λάντες («Porfirio») που αφηγείται την «πειραγμένη» ιστορία μιας ομάδας αγοριών και κοριτσιών που ζουν σαν στρατιώτες σε βουνό της Κολομβίας, φέρνοντας στο νου τον «Άρχοντα των Μυγών» σε συνδυασμό με το «Αγκίρε, η μάστιγα του Θεού», αποτελώντας μια άκρως ενδιαφέρουσα αλλά αυστηρά σινεφίλ εμπειρία.

▶ Η **«Αόρατη ζωή της Ευριδίκης Γκουσμάο»** του Καρίμ Αϊνούζ είναι βασισμένη στο ομότιτλο βιβλίο της Μάρτα Μπατάλα και κέρδισε το βραβείο του Un Certain Regard στο Φεστιβάλ των Καννών το 2019.

«Μπορεί τα όνειρά μου να διαφέρουν από τα δικά σου, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι και ασήμαντα» («Θυμικρές κυρίες»)

«Winona»

«Φως στο σκοτάδι»

«Αρπακτικά πτηνά και η φαντασμαγορική χειραφέτηση της Χάρλεϊ Κουίν»

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Φως στο σκοτάδι (LIGHT OF MY LIFE) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κέισι Άφλεκ
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Κέισι Άφλεκ, Άνα Πνιόβσκι, Τομ Μπάουερ, Ελίζαμπεθ Μος

Μετά από μια πανδημία που εξαφάνισε τον περισσότερο πληθυσμό της Γης –και κυρίως το γυναικείο– ένας πατέρας παλεύει να προστατέψει τη 10χρονη κόρη του, την οποία «μεταμφιέζει» σε αγόρι.

Ο Κέισι Άφλεκ μας ξαφνιάζει ευχάριστα από το τιμόνι του σκηνοθέτη-πρωταγωνιστή-σεναριογράφου με ένα απόλυτα μεστό και ώριμο φιλμ που συνδυάζει έντεχνα την αγωνία για το μέλλον της ανθρωπότητας με το υπαρξιακό δράμα που χτίζεται αριστοτεχνικά γύρω από το δέσιμο πατέρα-κόρης. Η ταινία μπορεί μέσω της σκληρής, μπδενιστικής κοσμοθεωρίας της να διώξει τον μέσο θεατή, αλλά έτσι ο τελευταίος θα χάσει την ευκαιρία να έρθει αντιμέτωπος με ένα ολοκληρωμένο έργο που αφορά μια ιστορία επιβίωσης, αλλά στην πραγματικότητα είναι μια θετική και αφοπλιστική ματιά σε ζητήματα που αφορούν τους πάντες. Κυρίως είναι μια δήλωση λατρείας στη γυναικεία δύναμη και μια ειλικρινής εξομολόγηση για τις ευθύνες του γονιού πάνω στο κρίσιμο σημείο της διαπαιδαγώγησης του παιδιού και των συνεπειών που θα προκύψουν από τη στιγμή που η κοινή πορεία τους θα τερματιστεί.

Αρπακτικά πτηνά και η φαντασμαγορική χειραφέτηση της Χάρλεϊ Κουίν (BIRDS OF PREY AND THE FANTABULOUS EMANCIPATION OF ONE HARLEY QUINN) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κάθι Γιαν
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Μάργκο Ρόμπι, Μέρι Ελίζαμπεθ Γουίστεντ, Τζούρνι Σμόλετ-Μπελ, Ρόζι Περέζ, Κρις Μεσίνα, Γιούαν ΜακΓκρέγκορ

Μετά από τον αναγκαστικό χωρισμό της με τον Τζόκερ, η Χάρλεϊ Κουίν ψάχνει να βρει τον μοναχικό της δρόμο στην Γκόθαμ Σίτι αλλά πέφτει πάνω σε διαβολικό μεγαλέμπορο ναρκωτικών που κυνηγάει ένα μικρό κορίτσι με πολύτιμα μυστικά.

Η παρουσία –κι όχι τόσο η ερμηνεία– της Μάργκο Ρόμπι ως Χάρλεϊ Κουίν, που παίρνει πάνω της όλη σχεδόν την ταινία, είναι το ακαταμάχητο όπλο ενός καλοφτιαγμένου πρότζεκτ το οποίο ακολουθεί μεν πιστά τους κανόνες της μπλοκμπαστεριάς, ψυχαγωγεί και διασκεδάζει τον θεατή, αλλά δεν καταφέρνει να διατυπώσει μια νέα πρόταση στο είδος της κόμικ περιπέτειας. Η σέξι αυστραλέζα ηθοποιός αφήνει πίσω της την «Ομάδα αυτοκτονίας» για να συστήσει μια άτυπη παρέα από διαφορετικές γυναικείες φιγούρες που έχουν τα δικά τους κίνητρα στην κόντρα με τα βιαια αρσενικά. Το χιούμορ που πατάει σε γυναικεία μοτίβα –το λαστιχάκι για τα μαλλιά που δίνει η μια φίλη στην άλλη την ώρα του άγριου ξύλου– και οι αλά Ταραντίνο συστάσεις των δεύτερων ρόλων με ένα μικρό, φευγάτο βιογραφικό –οι μικρές λεπτομέρειες από το παρελθόν της Χάρλεϊ (που εξηγούν πολλά για την κατάστασή της)– δίνουν μια ενδιαφέρουσα χροιά σε τούτη την πρώτη solo προσπάθεια της αψυχολόγητης ηρωίδας των Dcomics, αλλά σε μεγάλο βαθμό η προσπάθεια δείχνει ανολοκλήρωτη και προφανέστατα διστακτική να περάσει σε ένα πιο risky επίπεδο ανίχνευσης του κόμικ σύμπαντος.

Winona **½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: The Boy (Αλέξανδρος Βούλγαρης)
ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ανθή Ευστρατιάδου, Σοφία Κόκκαλη, Ηρώ Μπέζου, Δάφνη Πατακιά, Κλειώ Κτενά

Την τελευταία μέρα του καλοκαιριού τέσσερα νεαρά κορίτσια επισκέπτονται μια ερημική παραλία και επιδίδονται σε ανώδυνα, ανούσια αλλά και πιο περίπλοκα παιχνίδια.

Με καλοκαιρινή καρτ ποστάλ μοιάζει η πέμπτη ταινία του The Boy που πίσω από τη φαινομενικά μόνο ειδυλλιακή φωτογραφία της «γράφει» κάποιες σκέψεις του που είτε αποκτούν δραματικό εξομολογητικό χαρακτήρα είτε μετατρέπονται σε ανάλαφρα και ψυχαγωγικά σκετς. Λατρεμένες μουσικές και ταινίες (σούπερ η σεκάνς με τη γουντιαλενιάδα), κοριτσίστικα πειράγματα και αφοπλιστικές εξομολογήσεις, καλοκαιρινή βαρεμάρα και ξεγνοιασιά, αλλά και μια σκιά ανησυχίας όχι μόνο για το τέλος του καλοκαιριού αλλά κυρίως για αυτό που κρύβεται πίσω από τις... πικροδάφνες. Σε μια ταινία σαν αυτή, όπου τίποτα δεν συμβαίνει, τα αόρατα νήματα της ιστορίας μερικές φορές ξετυλίγουν κρίσιμα διλήμματα που οδηγούν στο τέλος. Το τέλος μιας εποχής, το τέλος της αθωότητας, το τέλος των σχέσεων.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΘΕΑΤΡΟΥ

Από τον **ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥΛΗ***

Χένρικ Ίψεν, **«Γιον Γαβριήλ Μπόρκμαν»** σε σκηνοθεσία Γιάννη Χουβαρδά στο Υποσκήνιο της Αίθουσας Α. Τριάντη του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών

ΦΩΤΟ: © ALEX KAT

Μελωδίες νορβηγικού ψύχους

Είναι αλήθεια πως όποιος θεατής περιμένει να συναντήσει στα υπόγεια του Μεγάρου Μουσικής ένα βολικό αστικό σαλόνι, όπου θα συγκρούονται ρεαλιστικά και με ψυχολογικό οπλοστάσιο κάποια ιψενικά πρόσωπα, θα απογοητευτεί. Εκείνος, όμως, ο θεατής που θα αναγνώσει τις σκηνικές μεταφορές που υποδηλώνουν τόσο το σκηνικό και τα κοστούμια όσο και η υποκριτική των ηθοποιών, χωρίς καν να έχει διαβάσει ακόμα τα εύστοχα επιλεγμένα για την παράσταση θεωρητικά κείμενα του προγράμματος, θα αναγνωρίσει την ευφυή σκηνοθετική κατάθεση του Γιάννη Χουβαρδά πάνω στο ιψενικό κείμενο. Καθώς, η συγκεκριμένη παράσταση του «Γιον Γαβριήλ Μπόρκμαν» είναι από τις καλύτερες των τελευταίων χρόνων του σκηνοθέτη, αλλά και από τις ελάχιστες μη επιφανειακές, διεκπεραιωτικές σκηνικές προσεγγίσεις του έργου, εκείνες που οδηγούν τον θεατή στην ανία.

Η **Εύα Μανιδάκη** κατασκευάζει ένα μνημειώδες σκηνικό που αρχικά ξενίζει. Τεράστιοι όγκοι, σκάλες και καταπακτές γεμίζουν τη μεγάλη σκηνή, όλα βυθισμένα σε παγερό ημίφως (όπως το χρωματίζει ο **Λευτέρης Παυλόπουλος**), που, ανά διαστήματα και κατά τόπους, σπάζει από μικρά φώτα ή προβολείς που χειρίζονται οι ίδιοι οι ηθοποιοί, προσδίδοντας στα πρόσωπα κίτρινες φωτοσκιάσεις. Μόνο στο βάθος της σκηνής, ένα πλήρως επιπλωμένο δωμάτιο, χώρος της Φάννυ Ουίλτον, όπου η νεαρή Φρίντα παίζει πιάνο, διατηρεί έναν θερμό φωτισμό. Μια εστία θερμότητας που αντιπαρατίθεται στο παγωμένο τοπίο του σπιτιού των Μπόρκμαν, αντίστοιχο της νορβηγικής χιονοθύελλας που επικρατεί στο εξωτερικό του αλλά και στους ζωντανούς-νεκρούς ενοίκους του.

Ο *«Γιον Γαβριήλ Μπόρκμαν»* (1896) αντιπαραθέτει στην κυρίαρχη, στον ευρωπαϊκό Βορρά, προτεσταντική ηθική που οδήγησε στον καπιταλισμό τη θέληση για ζωή που συμβολίζει ο ζεστός Νότος. Ο Μπόρκμαν δεν είναι παρά το σύμβολο του υπέρμετρου πάθους για επιτυχία και άνοδο, με την εκμετάλλευση κάθε πλουτοπαραγωγικής πηγής, στο όνομα της οποίας κάθε κατάχρηση δικαιολογείται. Ως τραπεζίτης που έχει καταχραστεί τις καταθέσεις των ανθρώπων στο όνομα του μεγαλεπήβολου σχεδίου του, και προδομένος από φίλο πριν το ολοκληρώσει, θα γνωρίσει την πτώση, τη φυλακή, την προσωπική του απομόνωση για δεκαέξι χρόνια. Η γυναίκα του Γκούνχιλντ και ο γιος του Έρχαρτ θα επιβιώσουν χάρη στην περιουσία της Έλλα, δίδυμης αδελφής της Γκούνχιλντ και αιώνια ερωτευμένης με τον Γιον Γαβριήλ, καθώς αυτός την πρόδωσε για την επαγγελματική του άνοδο, νυμφευόμενος την αδελφή της. Μια περιουσία που, παραδόξως, δεν καταχράστηκε ο Μπόρκμαν, όπως όλες τις άλλες, οδηγώντας πλήθος ανθρώπων στην πτώχευση. Στο όνομα του παλιού του έρωτα.

Πρόκειται για τρία φαντάσματα που επιβιώνουν με μόνο τους στόχο να ανακτήσουν εξουσία, το καθένα με τα δικά του μέσα: ο Μπόρκμαν μέσα από την οφειλόμενη, όπως πιστεύει, δικαίωση στις «αυτοκρατορικές» του φιλοδοξίες, η Γκούνχιλντ προαλείφοντας τον γιο τους ως εκείνον που θα ξελασπώσει το όνομά τους και η Έλλα, που την περίοδο της μεγάλης οικογενειακής κρίσης και φυλάκισης του Μπόρκμαν, κράτησε δίπλα της και ανέθρεψε τον Έρχαρτ σαν μητέρα του, η οποία, λίγο πριν τον θάνατό της, έρχεται και πάλι να τον διεκδικήσει.

Μόνο που αυτός, φοιτητής πλέον στην πόλη, έχει συνάψει σχέση με την όλο ζωντάνια και δίψα για ζωή, νεαρή χήρα Φάννυ, η οποία φιλοξενεί τη νεαρή Φρίντα, κόρη του Φόλνταλ, ενός ακόμη από τους πτωχεύσαντες εξαιτίας των καταχρήσεων του Μπόρκμαν, αλλά και παιδικού του φίλου, του μόνου που συνεχίζει να τον επισκέπτεται στο ερημητήριό του, όπου ούτε η γυναίκα του δεν έχει πρόσβαση.

Τα τρία αυτά νεαρά πρόσωπα, συμβολίζοντας την απόρριψη της στρεβλής αντίληψης για ζωή και εκδίκηση, όπως την αντιλαμβάνονται μέσα από τη συναισθηματική τους παγωνιά οι Μπόρκμαν, θα αναχωρήσουν για τον ζεστό Νότο. Εκεί, όπου «η επιθυμία για ζωή», όπως αναφωνεί ο Έρχαρτ, δεν έχει αλωθεί από τις επιταγές του προτεσταντισμού για συνεχή επαγγελματική και οικονομική άνοδο και καταξίωση, αλλά και τις συναφείς συνέπειες σε προσωπικό επίπεδο. Αυτές που κινούν τους Μπόρκμαν στους ρυθμούς του *«Μακάβριου χορού»* που προβλέπει το κείμενο να ακούγεται από το πιάνο που παίζει η Φρίντα και υποκινεί τα στερημένα από ζωτικούς χυμούς πρόσωπα.

Η πρώτη σκηνή, με τον ερχομό της Έλλα στο σπίτι των Μπόρκμαν μετά οκτώ χρόνια, και η συνάντησή της με τη Γκούνχιλντ, αποδίδεται σκηνικά ως μακάβρια έξοδος των δύο προσώπων μέσα από τις καταπακτές-τάφους του σκηνικού (εντός των οποίων εξαφανίζονται το ίδιο απρόοπτα), με τα άπειρα μικρόφωνα γύρω τους να μπαίνουν σε λειτουργία ανάλογα με τις στάσεις και κινήσεις των σωμάτων τους. Με αργές κινήσεις, αντιρεαλιστική εκφορά λόγου που πχεί συχνά εφιαλτικά μέσα από τους συριγμούς των συμφώνων και τη μεγέθυνσή τους από τα μικρόφωνα, με τονισμούς που υποβάλλει η ρυθμικότητα της μετάφρασης της **Έρις Κύργια**, ντυμένες με ολόλευκα περίτεχνα φορέματα (της **Ιωάννας Τσάμη**) που καλύπτουν κάθε ίχνος δέρματος, αλλά κόκκινα χείλη και ολόλευκες μακριές περούκες, οι δύο ηθοποιοί **Ρένη Πιττακή** (Γκούνχιλντ) και **Λυδία Φωτοπούλου** (Έλλα) δημιουργούν, με το υποκριτικό τους ρεσιτάλ, ανυπέρβλητη σκηνή παραστασιακού ανθολογίου.

Και, αν η Φωτοπούλου βρίσκεται πλησιέστερα στον υποκριτικό της κώδικα που υποτάσσει εύστοχα στις νέες σκηνικές ανάγκες, η Πιττακή, έχοντας διαφορετικά εφόδια στο ερμηνευτικό της οπλοστάσιο, εκπλήσσει ακόμη μια φορά με την άρτια προσαρμοστικότητά της. Αποδεικνύοντας ότι, μια ηθοποιός του μεγέθους της, μπορεί να υπερβαίνει με άνεση δοκιμασμένους υποκριτικούς κώδικες.

Με ολόλευκο κοστούμι και ίδια λευκή περούκα θα εμφανιστεί και ο Μπόρκμαν (**Νίκος Χατζόπουλος**, ίσως λιγότερο επιβλητικός από το αναμενόμενο), με παραλλαγή στα λευκά του ρούχα και ίδια επίσης περούκα θα αναδυθεί από τη δική του καταπακτή ο φίλος του Φόλνταλ (αγνώριστος ο **Ιερώνυμος Καλετσάνος**, που απεκδύεται κάθε μελοδραματισμό που συνοδεύει συνήθως τον ρόλο), συνεχίζοντας οι δυο τους, έρποντας, το ίδιο φωνητικό παιχνίδι με τα πολλαπλά μικρόφωνα, τους παραγλωσσικούς συριγμούς.

Σε αντίθεση, η με εκτυφλωτικό φως άφιξη της Φάννυ Ουίλτον, που υποδύεται εντυπωσιακά η **Θεοδώρα Τζήμου**, φέρνει χρώμα στη μονοτονία του γκρι-λευκού, με το αστραφτερό κολλάν της και τη μοβ μπέρτα της που ανοίγει εντυπωσιακά τινάζοντας σύννεφα σκόνης που επικάθονται πάνω της από το ρημαγμένο σπίτι, δημιουργώντας αναστάτωση στις νεκροζώντανες αδελφές. Δίπλα της, ο Έρχαρτ, ντυμένος επίσης με φωτεινά χρώματα, παραπαίει μεταξύ θείας και μητέρας πριν την οριστική του απόφαση για φυγή. Απουσία ελέγχου φωνητικών τονικοτήτων και κάποιες άστοχες εκφράσεις του **Κωνσταντίνου Πλεμμένου** δημιούργησαν μικρές ανισορροπίες στο απόλυτα συντονισμένο ηχητικά και εκφραστικά περιβάλλον της παράστασης.

Όμως, ο **Χουβαρδάς** έχει εμβόλιμα εισαγάγει μικρές αμφιταλαντεύσεις ως προς τους στόχους ή αστραπιαίες φοβίες για το μέλλον στα γεροντικά του πρόσωπα, μέσω του αυθαίρετα περιφερόμενου εξ αρχής ανάμεσά τους προσώπου της μικρής Φρίντα, ντυμένης στα κατακόκκινα, και η οποία επεμβαίνει φωνητικά, δημιουργώντας τους στιγμιαία σύγχυση, σαν μια σκέψη να θολώνει τον λόγο τους. Η **Σοφία Κόκκαλη** κινείται με εκπληκτική άνεση, συχνά δημιουργώντας από άλλο μικρόφωνο επαναλήψεις λέξεων, συνθέτοντας συνεχές φωνητικό ηχοτοπίο. Στο οποίο συμβάλλει ενεργά η μουσική του **Θοδωρή Οικονόμου**, είτε ως μουσικό άκουσμα είτε ως έντονο, κάποιες φορές εφιαλτικό, ηχητικό υπόστρωμα.

Μια σκάλα θα γίνει η μεταφορά της κυριολεκτικής και φαντασιακής ανόδου του Μπόρκμαν (στον λόφο, στην εξουσία) αλλά και της πτώσης του, με το ξαφνικό καρδιακό επεισόδιο. Θυμίζοντας την άνοδο και πτώση από την κορυφή μιας σκαλωσιάς ενός άλλου ιψενικού ήρωα, του Σόλνες.

Ο **Γιάννης Χουβαρδάς**, με αυτή του την παράσταση, έσκυψε στη βαθύτερη ουσία του ιψενικού δράματος και πρόσφερε όχι μια βαρετή μεταφορά-αναπαράστασή του στη σκηνή, αλλά το πνεύμα του: την ελπίδα ότι απέναντι σε μια κοινωνία σε σήψη, που επιδιώκει την ανακύκλησή της με αντιπαροχή το μέλλον των νέων, θα επικρατήσει η χειμαρρώδης όρεξη για ζωή μιας νέας γενιάς. Τότε και τώρα. **Α**

*Καθηγητής Σημειωτικής του Θεάτρου και Θεωρίας της Επιτέλεσης στο Πανεπιστήμιο Πατρών

Jean Michel Bernard

Από τη «Σιωπή των Αμνών» στον Οικονομίδη

Ο παγκοσμίου φήμης Γάλλος πιανίστας και συνθέτης της **«Μπαλάντας της τρύπιας καρδιάς»** μιλάει στην Α.Ν.

Της **ΕΡΡΙΚΑΣ ΡΟΥΣΣΟΥ**

INFO
Η ταινία του Γιάννη Οικονομίδη «Η μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς» έχει πρεμιέρα στις 5 Μαρτίου σε παραγωγή της Faliro House.

Νότες και μια λίστα από πασίγνωστες ταινίες τις οποίες έχει συνδέσει, για πάντα, με μία του σύνθεση. Η «Σιωπή των αμνών», το «Hugo», το «Be Kind Rewind» είναι κάποιες από αυτές, η «Μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς» του Γιάννη Οικονομίδη που θα κάνει την επίσημη πρεμιέρα της στις 5 Μαρτίου είναι μία ακόμα. Και, ευτυχώς, αποτέλεσε την αφορμή για να μιλήσουμε με τον Jean Michel Bernard, τον Γάλλο συνθέτη και πιανίστα που έχει συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως ο Σκορτσέζε και η Φανί Αρντάντ και που ξεκίνησε να παίζει πιάνο στα δύο του.

Γεννημένος μουσικός

«Προσπαθούσα να φτιάξω δικές μου συνθέσεις, πριν καν μάθω να παίζω πιάνο. Έπειτα πήγα στο Ωδείο και σήμερα κατέληξα να δίνω συναυλίες σε όλο τον κόσμο ως πιανίστας *(σ.σ. γελάει γλυκά)*. Έγραφα αυτά που έπαιζα και έπαιζα αυτά που έγραφα. Το να παίζω καλά πιάνο μού έδινε την ευκαιρία να δουλεύω στα πρότζεκτ που ήθελα σε ραδιόφωνο, τηλεόραση, κινηματογράφο, διαφήμιση, ντοκιμαντέρ. Γνώρισα τον Ένιο Μορικόνε και άλλους πολύ σημαντικούς ανθρώπους της τέχνης μου».

Η «μεγάλη ψαριά», του Γιάννη Οικονομίδη ή ο Jean Michel Bernard

Σε εξίσου μικρή ηλικία ανακάλυψε την αγάπη του για την τζαζ. Και αυτός ήταν ο πρώτος κοινός τόπος του με τον Γιάννη Οικονομίδη. «Πώς γνωριστήκατε;» τον ρώτησα. «Δεν γνωριστήκαμε ακριβώς», απάντησε γελώντας.

«Είχα έρθει στην Αθήνα για να κάνω δύο συναυλίες στο ΚΠΙΣΝ. Το πρωί, πριν την παράσταση, φάγαμε πρωινό μαζί με τον παραγωγό της καινούργιας ταινίας του Γιάννη. Επέστρεψα στη Γαλλία και μερικές μέρες αργότερα, ο ατζέντης μου με κάλεσε για να με ρωτήσει εάν θα με ενδιέφερε να φτιάξω τη μουσική για την ταινία. Ζήτησα να διαβάσω το σενάριο και μου άρεσε πολύ, κάπως έτσι ξεκίνησε η συνεργασία μου με τον Γιάννη».

Μια ταινία γεμάτη άντρες, και μια Βίκυ

Ένα πουλάκι που λέγεται Γιάννης Οικονομίδη και που οι περισσότεροι ακόμα τον φοβούνται σαν αετό, μου είπε ότι ο Jean Michel ενθουσιάστηκε με τη Βίκυ Παπαδοπούλου. Συγκεκριμένα, την αποκαλούσε «μούσα του». Με μερικά κοφτά γέλια, το επιβεβαίωσε και ο ίδιος. «Ήταν υπέροχη. Δεν έχουμε συναντηθεί ποτέ από κοντά, ένας λόγος όμως για να περιμένω την ημέρα της πρεμιέρας της ταινίας είναι για να τη δω επιτέλους».

Η μπαλάντα του Jean Michel Bernard

«Η μουσική που έφτιαξα έχει και ελληνικά στοιχεία και βαλκανικά. Είναι ταυτόχρονα ένα συνονθύλευμα τζαζ με film noir της δεκαετίας του '60, που όμως έχουν εκμοντερνιστεί στο σήμερα. Δεν με ενδιέφερε να φτιάξω μια μουσική με την ταμπέλα της folk ή με οποιαδήποτε άλλη ταμπέλα είδους». Είχε πολύ λίγο χρόνο για τη σύνθεση της ταινίας, όμως του άρεσε που ο Γιάννης του είπε «"κάνε ό,τι θέλεις με τη μουσική, σε εμπιστεύομαι από το Α μέχρι Ω". Κάτι τέτοιο είναι πολύ σπάνιο σε τέτοιου είδους συνεργασίες. Συνήθως μου ζητούν να προτείνω κάποιες συνθέσεις μέχρι να φτάσουμε στην τελική».

Ο «Αστακός» και το ελληνικό σινεμά που δεν έχει δει

«Δυστυχώς δεν έχω εντρυφήσει στο ελληνικό σινεμά» θα πει. «Ακόμα και τις ταινίες του Γιάννη δεν τις ήξερα, πριν συνεργαστούμε». Μετά, αφού εκθειάσει τον «Αστακό» του Γιώργου Λάνθιμου, επιστρέφει στον «Γιάννη». «Στην "Μπαλάντα" υπάρχει πολύς αυτοσχεδιασμός και μια ωραία υπερβολή που μου αρέσει γιατί βγαίνει μέσα από το χιούμορ». Μου λέει ότι οι Έλληνες είμαστε πολύ ζεστοί άνθρωποι και τον ρωτάω για τη «γλώσσα» των ηρώων του Οικονομίδη. Γελάει: «Η μαύρη κωμωδία είναι ευρέως διαδεδομένη στη Γαλλία, δεν είχα πρόβλημα με τις "κακές" λέξεις ειδικά εφόσον προέρχονται από χαρακτήρες-καρικατούρες, όπως οι ήρωες της ταινίας. Έχω κάνει αρκετές κωμωδίες στην καριέρα μου, τα τελευταία χρόνια είναι η αλήθεια ότι με τραβάνε λίγο οι πιο dark ταινίες».

Τα χέρια ψηλά στη νέα γενιά

Στηρίζει πολύ τους νέους συνθέτες στη Γαλλία. «Έχω μια τάξη που τους παραδίδω μαθήματα γιατί είμαι πολύ ευαίσθητος απέναντι στα νέα ταλέντα, θέλω να τα υποστηρίξω όσο μπορώ. Το πιο σημαντικό είναι η προσωπικότητα της όποιας μουσικής σύνθεσης. Δυστυχώς τα περισσότερα πράγματα που ακούω τα τελευταία χρόνια, είναι μεν μελωδικά αλλά δεν έχουν αυτό το κάτι που θα ξεχωρίσει».

And the Oscar goes to... «Τζόκερ» με μισή καρδιά

«Αν ακούσεις τη μουσική του "Τζόκερ" του Hildur Guonadottir και τη μουσική του John Barry για το "Χορεύοντας με τους Λύκους", 30 χρόνια πίσω, θα καταλάβεις τη διαφορά της ταυτότητας και της προσωπικότητας στη μουσική κινηματογράφου». Καταλαβαίνω ότι μάλλον δεν του αρέσει και τόσο η τόση δημοσιότητα που πήρε ο πρώτος. Παρόλα αυτά, ρωτάω να μου πει το φαβορί για το Όσκαρ μουσικής σύνθεσης. «Τις περισσότερες φορές στις μέρες μας η δημιουργικότητα του συνθέτη "πνίγεται" μέσα στις επιλογές του παραγωγού, του σκηνοθέτη, ακόμα και του σεναριογράφου. Στα Όσκαρ παίζει πάντα ρόλο το πακέτο. Αν μια ταινία έχει ήδη κάνει επιτυχία και η μουσική της δεν είναι κακή τότε σίγουρα αυτή θα το σηκώσει, ακόμα και αν δεν είναι η καλύτερη. Φέτος έχουμε το τζακπότ να έχουμε μαζί τη μουσική μιας ταινίας όπως ο "Τζόκερ" και μιας σειράς όπως το "Τσέρνομπιλ"».

Μου ζήτησε το δικό μου Όσκαρ καλύτερης ταινίας και του μίλησα για τα «Παράσιτα». Σαν να χάρηκε από την ψυχή του είπε: «Ευτυχώς, είχαμε φέτος και μια ταινία όπως τα "Παράσιτα"».

Το «Μπορούν οι καλλιτέχνες να σώσουν τον κόσμο»

Χάρηκε ακούγοντας το ερωτηματικό στην παραπάνω φράση. «Θα ήθελα πολύ οι καλλιτέχνες να σώσουν τον κόσμο και πιστεύω ότι ποτέ ο κόσμος δεν είχε ανάγκη τόσο πολύ τους καλλιτέχνες όσο σήμερα. Υπάρχει τόσο έλλειψη οράματος που μόνο αυτοί ίσως μπορούν κάπως να βοηθήσουν. Ελπίζω, δηλαδή». A

PHOTO: ROBERTO FRANKENBERG

ΒΙΒΛΙΟ

Επιμέλεια:
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Είσαι έτοιμος να βυθιστείς στην «Πύρινη κόλαση» χωρίς επιστροφή;

Η Στέλλα Άνταμς σου κλείνει το μάτι στο νέο αστυνομικό μυθιστόρημα της **Κικής Τσιλιγγερίδου** (εκδ. Bell)

Της **ΚΕΛΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΥ**

Εκρηκτική εισαγωγή. Σαν εκπυρσοκρότηση όπλου. Θες να μείνεις αμέτοχος, μα δεν μπορείς. Κάθε λέξη, κάθε φράση, κάθε καρέ, σε προκαλεί. Σωστό και λάθος, δίκαιο και άδικο, ηθική και εκδίκηση, γίνονται ένα κουβάρι.

Τον μίτο της Αριάδνης τον κρατάει για άλλη μια φορά με πυγμή η αντισυμβατική ηρωίδα της Κικής Τσιλιγγερίδου, Στέλλα Άνταμς. Και χαλιναγωγεί αισθήσεις και συναισθήματα με τα δικά της μέτρα και σταθμά, βάζοντας φωτιά στα θεμέλια της εγκράτειας, της συγκαταβατικότητας, της απραξίας, της απάθειας, της αποδοχής της σαθρότητας που ταλανίζει τη σύγχρονη ελληνική κοινωνία. Ανεβαίνει με φόρα στο άρμα της παράνοιας, των ψευδαισθήσεων, των αντικατοπτρισμών, κρατάει σφιχτά τα γκέμια της αιματοβαμμένης υπόθεσης που καλείται να εξιχνιάσει και κατευθύνεται με ιλιγγιώδη ταχύτητα στον προσωπικό της γκρεμό. Στη δική της «Πύρινη κόλαση». Χωρίς επιστροφή. Χωρίς έλεος. Χωρίς δισταγμό. Και στο πέρασμά της σε σαγηνεύει, καθώς μέσα από τα μάτια της βλέπεις κομμάτια από τη δική σου άβυσσο.

Ανυπόφορη ζέστη. Καύσωνας που παραλύει τα πάντα. Ασφυκτική υγρασία που κολλάει στο δέρμα και δυσχεραίνει την αναπνοή. Η τσιμεντένια Αθήνα βράζει, καίγεται από την καυτή λαίλαπα. Μέσα σε αυτή την ατμόσφαιρα, η Στέλλα Άνταμς έρχεται αντιμέτωπη με έναν σίριαλ κίλερ που δεν γνωρίζει όρια στις διαστροφικές του ορέξεις και φαντασιώσεις. Ο σαδισμός του ξεπερνά τις ανθρώπινες αντοχές και αφήνει πίσω του κακοποιημένα και ευνουχισμένα θύματα πλημμυρισμένα στο αίμα. Τίποτα δεν είναι τυχαίο στον τρόπο που δρα. Κάθε του κίνηση είναι μελετημένη σε βάθος. Ο δολοφόνος θέλει να υποτάξει τα θύματά του, επιζητεί την απόλυτη κυριαρχία πάνω τους και αντλεί μέγιστη ικανοποίηση από τον επώδυνο θάνατό τους. Διανοητικά διαταραγμένος, ψυχοπαθής, σεξουαλικά ανάπηρος, ή όλα αυτά μαζί;

Η ευέλικτη πένα της Κικής Τσιλιγγερίδου έχει αποφασίσει να ακολουθήσει το παιχνίδι των αντανακλάσεων σε αυτή την ιστορία και η επιλογή της δικαιώνεται. Όχι τυχαία. Η συγγραφέας έχει περάσει πολλές ώρες ψυχοθεραπείας με την ηρωίδα της. Δεν την έχει απλώς σκιαγραφήσει. Έχει βυθιστεί στα σκοτάδια της, έχει διαβάσει πίσω από τις λέξεις της, έχει δει τις ρωγμές της ψυχής της, έχει αγαπήσει τις ανασφάλειές της, έχει αποδεχτεί τα λάθη της. Γι' αυτό και μπορεί να την αποτυπώσει με τόση καθαρότητα στο χαρτί και να της επιτρέψει να πάρει τα νύια, όπου χρειάζεται.
Και κάπου ανάμεσα στη φρίκη, ένας πατέρας με έναν γιο συζητούν. Και θυμίζουν τα λόγια τους στιχομυθίες αρχαίας τραγωδίας, προκαλώντας ανατριχίλες και φανερώνοντας εμμονές, αρρωστημένα πάθη και το έρεβος που καταλύει αθώες ψυχές καθοδηγούμενο από τη διαστροφή.

Κινηματογραφικός ρυθμός, ζωντανοί διάλογοι που εξυπηρετούν την πλοκή, έντονες περιγραφές, εναλλαγές στο ύφος της αφήγησης που αποδεικνύουν την εξέλιξη της πένας της συγγραφέως, χαρακτήρες αποτοί με οικείες αντιδράσεις, ανατροπές που εξάπτουν τη φαντασία, δυνατή κλιμάκωση των εξελίξεων, σε οδηγούν σε μια «Πύρινη κόλαση» από την οποία δεν ξέρεις αν θέλεις τελικά να ξεφύγεις. **Α**

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ /
ΕΚΔΟΣΕΙΣ /
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ /
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Τα «κινηματοχρονογραφήματα» του Νίκου Καραχάλιου

Η «Ζωή» είναι μια σειρά από άναρχες σκέψεις και συνειρμούς που σιγά-σιγά συνδυάζονται και όταν αποτυπώνονται στο χαρτί μεταμορφώνονται από «αταξίες» σε μικρές ιστορίες, χωρίς απαραίτητα να οδηγούν σε συμπεράσματα, χωρίς ηθικά ή άλλα διδάγματα. Το ζητούμενο είναι διαβάζοντάς τις να νιώσει κανείς την ανάγκη να κάνει το ίδιο ή να αφήσει το μυαλό του ελεύθερο να ταξιδέψει. Αυτό είναι η κεντρική ιδέα πίσω από αυτό το βιβλίο του Νίκου Καραχάλιου η «Ζωή σαν ταινία - Based on a true story» (εκδ. Libro).

Για την ακρίβεια, μια σειρά μικρών βιβλίων, όπως ο «Ναυαγοσώστης», που όπως και ο συγγραφέας τους κινούνται με βάση δύο άξονες, τον κινηματογράφο και τη λογοτεχνία. Στη *«Ζωή σαν ταινία»* διαβάζουμε απορίες: Τι θέλεις να γίνεις όταν μεγαλώσεις, βασίλισσα ή πρόεδρος; Ερώτηση που αφορμή της στάθηκε μια δανέζικη ταινία εποχής *«Ο έρωτας της βασίλισσας»*. Ή, παρακάτω, στο *«The life of Pablo»*, ήδη από τον τίτλο σκέφτεσαι σε ποιον γίνεται η αναφορά; Στον Πάμπλο Νικάσο, στον Μιχάλη Ράπτη, στον Πάμπλο Εσκομπάρ, στον Πάμπλο Γκαρσία, στον Κάνιε Γουέστ... Ο συγγραφέας, αν και ζει εδώ και αρκετό καιρό ως παρατηρητής, μέχρι πρότινος έβγαζε τα προς το ζην γράφοντας ομιλίες, άρθρα, μελέτες, διαφημιστικά σποτ, το ίδιο υλικό μιας ρουτίνας από την οποία αντλεί σήμερα τις ιστορίες του: τα fake news, η ανθρώπινη ηλιθιότητα, η οικογενειοκρατία και η μάχη των δυναστειών στην πολιτική, η Μύκονος, οι τροϊκανοί, η μάχη για μια μη-Γερμανική Ευρώπη, η φιλία, το τυχαίο του έρωτα, ο Αλέξης, ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ, ο Βλαντιμίρ Πούτιν, ο Σούπερ Μάριο, η Μπάρμπι και άλλα πολλά. Προβληματισμοί, ανησυχίες, εμπειρίες, παράδοξα δένουν με έναν απίθανο τρόπο σε αυτά τα μικρά απολαυστικά «κινηματοχρονογραφήματα». Ένα βιβλιαράκι για να αφήσουμε τη σκέψη μας να περιπλανηθεί μεταξύ κόσμων που, χωρίς να το αντιλαμβανόμαστε, συνυπάρχουν στο μυαλό μας αλλά και στο pop culture περιβάλλον μας. ●

240 ΠΑΖΑΡΙ ΒΙΒΛΙΟΥ
17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ - 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ | ΣΑΒΒΑΤΑ | ΚΥΡΙΑΚΕΣ: 09.00 - 21.00
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΕΙΝΑΙ Η ΔΥΝΑΜΗ ΣΟΥ!
2020
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΑΠΟ 70% | ΤΙΜΕΣ ΑΠΟ 1€
ΣΥΝΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΚΔΟΤΩΝ ΒΙΒΛΙΟΥ
Π.Ο.Ε.Β.
ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ
ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ATHENS VOICE BOOKS | ATHENS voicebooks

Κεντρική Διάθεση: Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα, 210 3617.170, εσωτ. 115, fax: 210 3617.310, www.athensvoice.gr

Γεια σου, όμορφη. Σου γράφω λίγες μέρες πριν τα γενέθλιά μου, όπου και θα αλλάξω δεκαετία και καθόλου δεν με πειράζει. Το θέμα είναι ότι έχασα τους γονείς μου ένα χρόνο πριν (μποέμ τύποι, σε επαφή μόνο με την εξωπραγματικότητα, τα τελευταία 5 χρόνια στα νοσοκομεία κι όλα τα προηγούμενα με τα ψυχολογικά τους). Αλλά τους αγαπούσα. Με τα αδέρφια μου χρόνια τώρα δεν μιλάμε, ενώ κάποτε ήμασταν πολύ αγαπημένοι, είναι εξαφανισμένα κάπου στο εξωτερικό. Ούτε στο τελευταίο αντίο δεν ήρθαν. Το θέμα είναι ότι έχω ζήσει (πάμ)πολλες ιστορίες για αγρίους λόγω αυτής της οικογένειας και σταδιακά απομακρύνθηκα από φίλους, γιατί ένιωθα τουλάχιστον εξωγήινη, ντροπή κ.λπ. Ως αποτέλεσμα έχω φτιάξει έναν μαγικό μικρόκοσμο, περνάω πολύ ωραία μόνη μου, αλλά αν κάνω καινούριους αληθινούς φίλους θα είμαι τρισευτυχισμένη! Θα ήθελα να μου ευχηθείς να κάνω φίλους, που να είναι το ίδιο κουρασμένοι για εξηγήσεις και να χαιρόμαστε τη στιγμή με μια διάθεση σκανταλιάρικη μιας και «δεν είναι ποτέ αργά για να ζήσει κανείς ευτυχισμένα παιδικά χρόνια». Τα φιλιά μου, Υπέροχο Πλάσμα, So Simple

Σας το εύχομαι ολόψυχα. Και να ξέρετε ότι εμείς, οι συναγωνιστές, των εξωγήινων οικογενειών που παρίσταναν τους γήινους, καταλαβαινόμαστε κι ας μη γνωριζόμαστε και ξέρουμε πόσο ωραία κληρονομιά είναι μεν η οικογενειακή παράνοια και πόσο βάρος δε. Όντως, τα «παράσημα» αυτού του στιλ έχουν από κάτω πολλή σκουριά αλλά, στην τελική, όλα είναι θέμα αποδοχής και την ώρα που λες «αυτός είμαι και αυτή είναι η ζωή μου» , το σύμπαν αρχίζει να σου χαμογελά. Όχι το σύμπαν του Κοέλιο, το δικό σου, το κανονικό. Έτσι είναι. Από τη στιγμή που το αποδέχεσαι, όλος ο κόσμος αρχίζει να φαίνεται λιγότερο ξένος.
***Υ.Γ.** Τα φιλιά μου, κοριτσάρα. Μη χανόμαστε.*

Νομίζω ότι έχω φαλλοφοβία, Μυρτώ. Έκανα έρωτα με γυναίκα χωρίς να είμαι λεσβία γιατί απλά φοβάμαι να πάω με άντρα, μου προκαλεί πανικό το μόριο. Δεν ένιωσα κάτι με γυναίκα, δεν είμαι λεσβία, μ' αρέσουν οι άντρες. Απλά φοβάμαι να προχωρήσω στο σεξ. Είμαι 22. - **Φανή**

Ε, ένας φαλλός δεν είναι και το πιο μη απειλητικό θέαμα. Παρόλα αυτά επειδή αυτό που λέτε μοιάζει και είναι πιο βαθύ, μη βιάζεστε να κάνετε μόνη σας διάγνωση στον εαυτό σας. Δοκιμάστε την ψυχοθεραπεία. Όλοι περάσαμε από χίλια κύματα προτού καταλάβουμε ότι έτσι κι αλλιώς δεν θα βρούμε ποτέ ισορροπία στις ερωτικές μας σχέσεις.

ATHENS VOICE RADIO 102.5

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρώμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιάρικο τραγούδι στο **Athens Voice Radio 102.5**

ΜΙΛΑ ΜΟΥ ΒΡΩΜΙΚΑ

Της ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ

Υ.Γ. Θα τολμήσω να πω ότι όσο δεν ξέρουμε τι νιώθουμε ή πανικοβαλλόμαστε ή δεν νιώθουμε τίποτα, δεν ξέρουμε ακόμα τι είμαστε και ποιους επιθυμούμε.

Ο C. Bukowski πίστευε ότι ο έρωτας διαρκεί 2,5 χρόνια. Εγώ, πεντανόστιμο, Μύρτιλο, που πιστεύω ότι διαρκεί μια ζωή, πόσο λάθος είμαι;
Υ.Γ.1 Δεν αναφέρομαι σε αμοιβαίο έρωτα προφανώς, αυτό ναι, είναι σενάριο ουτοπίας.
Υ.Γ.2 Γιατί τα σκατά που τόσο απλόχερα σου προσφέρει κάποιος δεν αποτελούν πειστήριο για την καρδιά να πάρει μερικές μέρες άδεια και να πάει διακοπές; Μέχρι τουλάχιστον να καταφέρει το καημένο μυαλουδάκι να μας μαζέψει από το πάτωμα του μπάνιου.

Άμα είσαι βασανιάρης αυτά γουστάρεις. Και στο κατω-κάτω είναι ύπουλοι γητευτές τα βάσανα. Όσο για την πρώτη ερώτησή σας, εγώ πιστεύω ότι ο έρωτας διαρκεί 2,5 λεπτά. Πόσο λάθος είμαι;

Sos, Μυρτώ, χρειάζομαι τη βοηθειά σου επειγόντως και πρέπει να μου απαντήσεις. Είμαι 23 ετών και πρόσφατα τα σπάσαμε με ένα παιδί που τα είχαμε 1 χρόνο. Τώρα βέβαια έγινε κάτι κουλό. Γνώρισα μια κοπέλα με την οποία είμαστε υποτίθεται φίλες αλλά μου αρέσει πολύ. Κεραμίδα στο κεφάλι μού έχει έρθει. Τι κάνω;;

Δεν απαγορεύεται να δοκιμάσουμε τίποτα. Χωρίς αγωνία και χωρίς φόβο και κυρίως χωρίς στερεοτυπική, κατινίστικη σκέψη, γιατί οι πόθοι μας και οι επιθυμίες μας είναι το φαναράκι που μας κρατάει ζωντανούς

Μυρτώ, είναι οχτώ χρόνια μικρότερός μου και μου την έπεσε πολύ επιθετικά με sms και msg, που είτε τα θεωρείς προσβλητικά εξαρχής είτε τα διασκεδάζεις και αφήνεσαι. Εγώ διάλεξα το δεύτερο και πέρασα τέλεια, όμως αργότερα με ζώσανε οι ενοχές και οι αμφιβολίες. Είμαι σοβαρή γυναίκα στα 36 μου ή μια ανόητη που παλιμπαιδίζει; Να πάω εκεί που με πάει η διάθεσή μου ή να το κόψω τελείως και να μην τον ξαναδώ; Δεν ξέρω.

Προς Θεού, μακριά από τέτοια άτομα τα οποία έχουν ολοφάνερα καταληφθεί από δαιμόνια. Σας παρέσυρε με τις μαγγανείες του σε ένα κολασμένο roller coaster του 666. Όχι απλά θα εκτεθείτε ανεπανόρθωτα στον κόσμο, αλλά χάνετε οριστικά και κάθε πιθανότητα να περάσετε στις πανελλήνιες του παραδείσου. Απεταξάμην!

Υ.Γ. Σοβαρευτείτε γιατί όταν εμφανιστεί ο γκόμενος που θα σας γράφει «επ... τι λέει;» θα κλάψετε με μαύρο δάκρυ.
Υ.Γ. 2 Ντάξει, με οχτώ χρόνια διαφορά ψιλοσυνομήλικοι είστε.

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Υ. ή στο info@athensvoice.gr για τη στήλη «Μίλα μου βρώμικα».

© JOHN HOLMES

Μικρές αγγελίες

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
***Χρεώσεις:** € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω... **Αβαντάζ.** Γιατρός 39χρονη, με πολλά χρόνια διαμονής στην Αμερική, πολύγλωσση, ελεύθερη, €3.000 μηνιαίως, ακίνητη περιουσία, λεπτή μελαχρινή, επιθυμεί γνωριμία γάμου. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620147, www.pappas.gr

ΚΡΙΟΣ (20 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Πρακτικές έγνοιες αλλά και μεγαλύτερη προσωπική ικανοποίηση

Κάποιες πρακτικές ή επαγγελματικές σκέψεις και επαφές γίνονται αιτία προβληματισμού με τον Ερμή στους Ιχθύς (3). Υπάρχουν αμφιβολίες, ίσως σχετικά κουτσομπολιά και γενικώς μια άβολη αίσθηση ότι κάτι δεν πηγαίνει πολύ καλά. Στην επικοινωνία με τους ανθρώπους της καθημερινότητάς σου είναι εύκολο να αισθανθείς ότι βγαίνεις χαμένος ή ότι κάτι χάνεις εάν δεν κάνεις τον κόπο να το κουβεντιάσεις με τη βεβαιότητα ότι, αν κάτι αξίζει, μπορεί να φτιαχτεί. Η διαρκής ανησυχία και απογοήτευση που καταπίνεται δεν κάνει καλό ούτε σωματικά, ούτε ψυχολογικά. Με την Αφροδίτη στο ζώδιό σου (7), οι ανάγκες σου από προσωπικές κι επαγγελματικές σχέσεις συγκεκριμενοποιούνται στο μυαλό σου κι ίσως έτσι φαίνονται πιο αυτονόητες οι πρωτοβουλίες που χρειάζονται για την κάλυψή τους. Δεν αποκλείεται και μια μικρή βελτίωση των οικονομικών σου. Ερωτική ζωή, δημιουργικότητα, διασκέδαση και σχέση με τα παιδιά σου, αποτελούν σημαντικές ωθήσεις μπροστά με την Πανσέληνο (9) αρκεί να έχεις όντως διάθεση για κάτι καινούργιο, όχι μόνο για αναπαραγωγή του γνώριμου.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 19 Μαΐου)

Ανυπομονείς να ξεμπερδεύεις με όσα προγραμματίζεις, όμως διστάζεις τελικά

Στις δραστηριότητες του ελεύθερου χρόνου σου, στις φιλίες, στα σχέδιά σου στρέφεται ο νους σου, ίσως με αφορμή κάποιες εξελίξεις στην ερωτική σου ζωή ή κάποιο δημιουργικό πρότζεκτ, με τον Ερμή στους Ιχθύς (3). Απόφυγε να προσπαθήσεις να κινηθείς βάσει κάποιου γνωστού σεναρίου και να φροντίσεις την κάθε λεπτομέρεια όπως πάντα. Μακράν χρησιμότερο το να αξιοποιήσεις τη δημιουργική σου φαντασία για να βελτιώσεις ένα-δύο πράγματα, δεν χρειάζεται να μείνεις στο «έλα μωρέ, εντάξει είναι». Ο κυβερνήτης σου, Αφροδίτη, στον Κριό (7) δημιουργεί μια κάπως άβολη αίσθηση σχετικά με χειρισμούς που έχεις κάνει στη δουλειά και για την υγεία σου. Βλέπεις καθαρά την έλλειψη ικανοποίησης και αγχώνεσαι για όσα είναι αναγκαία για να φτιάξει η κατάσταση. Ξεκίνα από οπουδήποτε. Η Πανσέληνος (9) τονίζει τις δυνατότητες στην καριέρα και τον γάμο σου, όμως είναι δύσκολο να μη δυσανασχετήσεις καθώς ίσως εστιάζεις υπερβολικά στους τύπους και τείνεις να εκλάβεις οποιαδήποτε προσαρμογή στις πραγματικές απαιτήσεις, ως προσωπική ήττα. Δεν είναι έτσι.

ΔΙΔΥΜΟΙ (20 Μαΐου - 20 Ιουνίου)

Θετικές προσωπικές κι επαγγελματικές ωθήσεις, αν και όχι χωρίς κάποια σύγχυση

Δεν λείπουν οι επαφές, σκέψεις και εξελίξεις σε επίπεδο καριέρας ή προσωπικών στόχων με τον κυβερνήτη σου, Ερμή, στους Ιχθύς (3). Ενδεχομένως να ανακατέψεις πολλές παραμέτρους και να αντιμετωπίσεις μεγάλη σύγχυση, εάν μείνεις αποκλειστικά στα προσωπικά σου πιστεύω ή σε όσα υποστηρίζει το οικογενειακό σου περιβάλλον και το γραφείο σου. Μακράν σοφότερο να αξιοποιήσεις την ευφυΐα σου για να σκεφτείς «έξω από το κουτί» και να χρησιμοποιήσεις δημιουργικά τις βάσεις που ήδη έχεις. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) βοηθά να ικανοποιήσεις την ανάγκη σου για νέα ώθηση στις φιλίες σου, τις ομαδικές σου δραστηριότητες, όπως και να συλλάβεις καινούργιους τρόπους να υπερβείς δυσκολίες στη σχέση με τον σύντροφο, τα παιδιά ή κάποιο δημιουργικό πρότζεκτ. Η Πανσέληνος (9) δημιουργεί τις προϋποθέσεις για τις ανάλογες επαφές που θα σε φέρουν κοντά με νέα άτομα, νέους στόχους, ίσως κάποια καλύτερη οπτική γωνία ή απαραίτητη επιμορφωτική δραστηριότητα. Δεν χρειάζεται να αναλάβεις μεγαλύτερες ευθύνες από όσες σου αναλογούν ούτε να κάνεις επίδειξη δύναμης.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου)

Ανακτάς ένα μέτρο πίστης, όμως αναλώνεσαι σε προσπάθειες να εξασφαλιστείς

Ο Ερμής στους Ιχθύες (3) αποκαθιστά ένα μέτρο δεκτικότητας ή διάθεσης να πιστέψεις ότι τα πράγματα μπορούν να πάνε και καλύτερα σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την ατομική σου εξέλιξη αλλά και στη σχέση σου με τον ευρύτερο συγγενικό σου κύκλο. Καθώς τείνεις να γίνεις ιδιαίτερα υποκειμενικός κι επίμονος σε αυτά που λες και σκέφτεσαι, έστω κι αν δεν είσαι βέβαιος, καλό είναι να θυμάσαι ότι σημασία έχει να προχωρήσεις, όχι να αποδείξεις ότι έχεις δίκιο για κάτι που συνέβη τον προηγούμενο αιώνα. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) συγκεκριμενοποιεί αρκετά τι θα 'θελες για να αισθανθείς ικανοποιημένος στην καριέρα σου και τον γάμο σου και χρωματίζει με αρκετή ανυπομονησία κι εγωισμό τον τρόπο που αντιλαμβάνεσαι τα ζητούμενα στο σπίτι, την οικογένεια, τις φιλίες σου. Πάντως σε ωθεί σε δράση. Η Πανσέληνος (9) ρίχνει φως σε ανασφάλειες συναισθηματικού και οικονομικού τύπου που προκύπτουν κυρίως από την προσπάθειά σου να συντηρήσεις ένα μοντέλο που νομίζεις ότι σε εξασφαλίζει στις ερωτικές και οικονομικές σου σχέσεις.

COSMIC TELEGRAM
Από την
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΤΣΑΒΔΑΡΗ
(panastron)

ΛΕΩΝ (22Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δυνατότητες να βελτιώσεις την προσωπική σου πορεία και την τσέπη σου

Καθώς ο Ερμής μπαίνει στους Ιχθύες (3) εμφανίζονται στο προσκήνιο προτάσεις και μηνύματα που διανθίζουν την ερωτική και συναισθηματική σου ζωή, όπως και άλλα που αφορούν το κοινό ταμείο ή τη χρηματοδότηση των εξωεπαγγελματικών σου δραστηριοτήτων και σχεδίων. Χρειάζεται να επιμείνεις ιδιαίτερα στη διάκριση, καθώς οι ασαφείς δηλώσεις, χειρισμοί και τοποθετήσεις θα σου προξενήσουν μόνο ανασφάλεια κι απογοήτευση και στις δύο περιπτώσεις, ενώ υπάρχουν καλές προϋποθέσεις. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) σηκώνει ένα πέπλο από τα μάτια σου, καθώς συνειδητοποιείς τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για να προχωρήσουν επαγγελματικές επαφές και διαπραγματεύσεις, όπως και για να φέρεις πιο κοντά στην υλοποίηση ιδέες που αφορούν τους προσωπικούς σου στόχους. Σε βοηθά να δεις καινούργια πράγματα στον ορίζοντα. Η Πανσέληνος (9) στον Υδροχόο και τον ζωδιακό σου άξονα έρχεται με τη δυναμική ιδιαίτερα θετικών εξελίξεων στη σχέση και τις συνεργασίες σου, καθώς σου δίνεται πεδίο για να παίξεις. Καλύτερα να μην το αναλώσεις επιμένοντας σε παρελθόντα συμβάντα, θέματα και στόχους.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου)

Ερωτικό κρεσέντο, κάποια οικονομικά οφέλη και πολλές πολλές κουβέντες

Ο κυβερνήτης σου, Ερμής, στους Ιχθύς (3) και τον ζωδιακό σου άξονα στρέφει τη σκέψη και τις κουβέντες σου στην κοινωνική σου ζωή, στη σχέση σου και στις ισορροπίες με τους συνεργάτες σου και το κατά πόσο όλα αυτά στηρίζουν τους προσωπικούς ή επαγγελματικούς σου στόχους. Προσπάθησε να είσαι ευέλικτος και να μη δένεις κόμπο όσα βάζεις στο νου σου. Αξίζει τον κόπο να καταλάβεις εσύ ότι το θέμα είναι η μεταξύ σας σχέση, όχι αυτά που πιστεύεις σχετικά. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) τονώνει την ερωτική σου διάθεση και τις προσπάθειες να αυξήσεις το κοινό εισόδημα. Αυτές είναι αποτελεσματικές, αν κι ίσως γίνουν κάπως βίαια κι αυτό προξενήσει την ανάλογη αναστάτωση. Η Πανσέληνος (9) σου δίνει την ευκαιρία να «οργανώσεις» εσένα και τους γύρω σου στην προσωπική κι επαγγελματική σου ρουτίνα και να ανανεωθείς σημαντικά, αν βασιστείς στην εμπειρία σου και όχι σε χειρισμούς για να φέρεις σε πέρας κάποιο προσωπικό σχέδιο.

ΖΥΓΟΣ (22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου)

Μπερδεμένη και δύσκολη ρουτίνα και ευχάριστες προσωπικές εξελίξεις

Δουλειές με φούριες φέρνει ο Ερμής στους Ιχθύς (3), είτε αφορούν όντως τα επαγγελματικά σου, είτε το πρακτικό κομμάτι της ρουτίνας σου. Έχεις νέα σχετικά με ανοίγματα που έχεις κάνει, νομικές, συγγενικές ή ακαδημαϊκές υποθέσεις κι αυτό δημιουργεί την ανάγκη να ξεμπερδέψεις και να ξεδιαλέξεις αρκετές λεπτομέρειες. Μην μπεις στη δημιουργική ασάφεια, καθώς δεν θα βοηθήσει καθόλου και ουσιαστικά θα μπλοκάρει το επόμενο βήμα. Ο κυβερνήτης σου, Αφροδίτη, στον Κριό (7) και τον ζωδιακό σου άξονα, σε κινητοποιεί όσον αφορά τη σχέση και τους συνεργάτες σου, στην πρώτη περίπτωση με άξονα την ερωτική και συναισθηματική σου ικανοποίηση, στη δεύτερη περίπτωση τις καλύτερες ισορροπίες στον κοινό προϋπολογισμό ή τη διευθέτηση του οικονομικού κομματιού κάποιας συμφωνίας. Η Πανσέληνος (9) σου δίνει χαρά και καλύτερη διάθεση, είτε μέσα από διασκέδαση και δημιουργικές ασχολίες με παιδιά και φίλους, είτε μέσα από σχέδια και δραστηριότητες που προκύπτουν στην ερωτική σου ζωή. Δεν χρειάζεται να βάλεις τους στόχους σου στο παιχνίδι, μπες όπως είσαι.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Ευχάριστα νέα και κουβέντες, πρακτικές πρωτοβουλίες κι εσωτερική απογραφή

Με την είσοδο του Ερμή στους Ιχθύς (3) οι ειδήσεις που φτάνουν στ' αυτιά σου, όπως και οι κουβέντες που γίνονται σχετικά με την ερωτική σου ζωή, όπως και με το μέλλον οικονομικών συμφωνιών ή του κοινού ταμείου, κλίνουν σαφώς προς το θετικό και σου φτιάχνουν τη διάθεση. Χρειάζεται ωστόσο από μέρους σου η αξιοποίηση της δημιουργικότητας, της ευφυΐας και της κατανόησής σου ώστε να μη μείνουν τα πράγματα στα λόγια. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) σε οδηγεί σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που είναι απαραίτητες για την εξομάλυνση της ρουτίνας στη σχέση σου, ενώ ανοίγει πρακτικές δουλειές και αγγαρείες που είναι αναγκαίο να αναλάβεις ως απόρροια των συνεργασιών σου ή κάποιας συμφωνίας. Όσον αφορά την υγεία σου, απόφυγε να ενταχθείς απότομα σε πολύ απαιτητικά προγράμματα. Η Πανσέληνος (9) σου δίνει σαφή εικόνα της κατάστασης στο σπίτι, στο γραφείο και μέσα σου και των ανθρώπων που σε περιστοιχίζουν. Όσο εστιάζεσαι στο να συντηρήσεις το ομαδικό κλίμα, τόσο πιο κοντά έρχεσαι στους στόχους σου.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 20Δεκεμβρίου)

Δυσκολούτσικες «εσωτερικές» κουβέντες με θετικότατες εξωτερικές εξελίξεις

Με τον Ερμή στους Ιχθύς (3) στην ημερήσια διάταξη μπαίνουν διάφορα μπερδέματα που υπάρχουν στο γραφείο και το σπίτι και οφείλονται στην ανεπαρκή συνεννόηση με τον σύντροφο ή τους συνεργάτες σου για αυτά που υποτίθεται ότι αποτελούν κοινό στόχο. Επειδή είναι ευαίσθητο θέμα κι ο καθένας πιστεύει ότι δεν φέρει καμία ευθύνη, ξεκίνησε αναλαμβάνοντας την ευθύνη σου μήπως και γλιτώσετε από πολύ δράμα. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) σου ανοίγει την όρεξη για διασκέδαση, για νέες δημιουργικές ασχολίες και για ερωτικές περιπέτειες. Το κλίμα σε σηκώνει, αφού η προσωπική και επαγγελματική σου ζωή δημιουργούν τις κατάλληλες συνθήκες. Ίσως χρειάζεται απλά μια προειδοποίηση να μην ανοίξεις πολλές ιστορίες ταυτόχρονα. Η Πανσέληνος (9) φέρνει άτομα, ιδέες και τρόπους θεώρησης των πραγμάτων που σε εισάγουν σε νέους κύκλους, νέες επαφές και έναν καλύτερο τρόπο επικοινωνίας και συνδιαλλαγής γενικά. Απόλαυσε την κοινωνικότητα με άτομα που αισθάνεσαι ότι υπάρχει συνάφεια, γιατί μέσα από αυτές τις απλές, καθημερινές σχέσεις μπορείς να βελτιωθείς σαν άνθρωπος κι επαγγελματίας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Πολλά λόγια που μπορούν να είναι θετικότατα, αν δεν κολλήσεις

Με τον Ερμή στους Ιχθύς (3) πολλά ακούγονται και πολλά λέγονται για θέματα δουλειάς, ρουτίνας, υγείας, καθημερινότητας και για το τι θέλεις να κάνεις με όλα αυτά. Επίσης έχεις μεγαλύτερη διάθεση για επαφές και για να δεις κόσμο γενικότερα. Το ευχάριστο είναι ότι οι επαφές σου αποκτούν μια κάποια ευαισθησία και χρώμα. Το όχι τόσο ευχάριστο είναι πως σου είναι κάπως δύσκολο να δεις πέρα από τις προσωπικές σου απόψεις και θέλεις να πείσεις με κάθε τρόπο. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) φέρνει μια ανανέωση στο σπίτι και στο γραφείο, κυρίως μέσα από τη συνδρομή των παιδιών ή του συντρόφου, ή κάποιου ευχάριστου για σένα πρότζεκτ στη δεύτερη περίπτωση. Αν και ουσιαστικά το έχεις ανάγκη, ίσως θεωρήσεις ότι πιέζεσαι. Η Πανσέληνος (9) υποδεικνύει πολύ ευχάριστες δυνατότητες για την ερωτική σου ζωή και την τσέπη σου, με τη συνδρομή συντρόφου ή κάποιας συμφωνίας, ρύθμισης ή του κοινού ταμείου. Όσο ουσιαστικότερα συμμετέχεις, τόσο θετικότερα το βιώνεις.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου)

Τα οικονομικά σου κάνουν ευχάριστη στροφή, όπως και τα προσωπικά σου

Με τον Ερμή στους Ιχθύς (3) τα μηνύματα από την ερωτική σου ζωή και από τις οικονομικές σου συνεργασίες είναι σαφώς θετικά, σε βαθμό που ίσως παραχαλαρώσεις. Στο οικονομικό κομμάτι φρόντισε να είσαι προσεκτικός και σαφής, στο ερωτικό κομμάτι καλό είναι να μη γίνεις ιδιαίτερα εγωκεντρικός συναισθηματικά ή ζηλιάρης. Το καλύτερο που έχεις να κάνεις είναι απλά να βγάλεις την ευαισθησία που τώρα σου βγαίνει. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) σε σπρώχνει να βγεις προς τα έξω, είτε αυτό σημαίνει να συναντηθείς με περισσότερο κόσμο, να κάνεις κάποια εκδρομή, να μιλήσεις για μεγαλύτερη γκάμα θεμάτων, ώστε να γίνουν οι συνεννοήσεις που έχεις ανάγκη και να δημιουργηθούν τα απαραίτητα κανάλια. Αυτό αφορά εξίσου την οικογένεια και το σπίτι σου, όπως και τις βάσεις για την περαιτέρω προσωπική σου εξέλιξη. Η Πανσέληνος στο ζώδιό σου (9) επιβεβαιώνει τη στήριξη από συνεργάτες, από τον σύντροφό σου και τον κύκλο σου και ανοίγει τον δρόμο για μεγαλύτερη σύμπνοια και καλύτερες συμφωνίες.

ΙΧΘΥΕΣ (18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου)

Λιγότερες ανησυχίες, περισσότερη ικανοποίηση και κάποια καθημερινά προβλήματα

Με την είσοδο του Ερμή στο ζώδιό σου (3) βρίσκεις μια πολυπόθητη βαλβίδα αποσυμπίεσης για όλο την ψυχολογική και σωματική κούραση των προηγούμενων ημερών και τις ανησυχίες. Το γεγονός από μόνο του σου φτιάχνει τη διάθεση, σε συνδυασμό με τις θετικές για σένα ενδείξεις και κουβεντούλες που αφορούν το σπίτι, την οικογένεια και τη σχέση σου. Ίσως αυτά που ακούς να μην είναι αυτά που περίμενες, είναι όμως ακριβώς αυτά που χρειάζεται. Η Αφροδίτη στον Κριό (7) φέρνει τις προσκλήσεις, τις κουβέντες και τις ευκαιρίες να κάνεις πέντε καινούρια πραγματάκια που σε ανανεώνουν ερωτικά και οικονομικά. Κάτι έξτρα μπαίνει στην τσέπη σου κι αισθάνεσαι σαφώς πιο ικανοποιημένος συναισθηματικά, έστω κι αν πρόκειται για μια απλή γνωριμία. Η Πανσέληνος (9) σου δημιουργεί κάποια αναστάτωση κι άγχος, εξαιτίας κάποιου θέματος υγείας ή κάποιας πρακτικής ή επαγγελματικής υπόθεσης. Μπορεί να υπάρξουν κάποια κουτσομπολιά ή να αμφιβάλεις για τη στήριξη που έχεις. Την έχεις όμως και βοηθά σε όλα τα παραπάνω, ειδικά αν δεν τη σαμποτάρεις μόνος σου. A

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*